

ממישנתו של מייסדו
כל המציל
שתי נפשות מישראל:
מצילתיים!
ד"ר זוארץ
(בשעת ביקור במצילת ציון)

חידון הסמלים 1974

מערכת "ZOO הארץ", בשיתוף עם משרד כירסום ידוע, גאה להציג בפניך את חידון הסמלים לשנת 1974. כפי שתראה, מורפסים בעמוד זה פמלים וסיסמאות. עליך להתייחס לכול פמל את ההגדרה הנכונה. פתרונות יש לשלוח לעיירות

הפיתוח, הסובלות ממחסור ניכר בפתרונות. ככל שתשלח יותר מעטפות, כן יגדלו הוצאותיך. עובדי מערכת "ZOO הארץ" ובני משפחותיהם לא צריכים לשלוח פתרונות (זה בסדר, אנחנו נדאג).

פרס ראשון:

אוסו משפריץ מים

המכונית העליזה והמתירה לכל המשפחה. מצויינת לפיקניקים, טיולים ולעצרות עם. אל תאמר פוצצת — אם לא השפרצת!

פרסי תחומים:

- 100 המלצות לדרגת סמל.
- 4,370 טיולים בני יום אחד ל-אגם החולה.*
- 26,000 פצעי בגרות באריות-שי.
- 45,000 תעודות אזרח-כבוד נהלל.
- 3,500,000,000 חבילות "נבכון" — הכלב המוכן למטבח ולשולחן. שחוט, מרוט ומנוקה.

לא כולל מיסים.

1		2		3		4	
5		6		7		8	
9		10		11		12	
13		14		15		16	
17		18		19		20	

הגדרות:

- א. "לציונות, לסוציאליזם ולאחר וות-עמים!" — המפלגה הנג'רת ביותר בישראל. אל תאמר מר מחר, חדש עוד היום את מינוי הגרירה שלך. סניפים בכל ההתיישבות העובדת.
- ב. עיתונם של ערביי השטחים (עיתון פועלי ישראל).
- ג. המן אמריקאי — צוררייהור דים נודע וממושקף. "קיסרי קיסרי בנוונה, בכל זמן ולכל עונה."
- ד. גמד — אבל עם... כזה! "מפ-עלי, על הזין" לעידוד הילור-דה. הפלות מנעת — חייל לצה"ל הנפקתו!"
- ה. לשינה טובה ועמוקה, לא הר-חק מהר המנוחות: מנוחה שלמה באולמות ממוזגים-אוויר, מזנון, טלוויזיה, קריאות ביי-ניים, נאומים חנים — אל תח-מיצור! אמרו גם אתה: "יש לי יום ח"כ".

- ו. ספריי-מולדת — "תיאודוראנט הרצל". הספריי הנהדר לצי-פוי כל נאחס. לריפוי כל פעחס, לגיבוי כל דרעק ולהפוי כל שמעק.
- ז. "הערבי המשובח לבניין ול-מטבח" מתוצרת מעבדות טול-ידאנו בע"מ. אל תאמר ערבי טוב זה ערבי מת. אמור: "ערי-בי-טול זה ערבי חי!"
- ח. החטיף הפיקאנטי — בואינג 747 בארבעה טעמים: סומ-סום, לימון, מנטה וקינמון. מומלץ ע"י אש"ף המטבח שלנו.
- ט. תחליף-נשיא דלי-קלוריות ב-ריח פרחים נעים. צועק פער — קוקו, דורש ליכוד — קו-קו, פצצת-ראטום — קוקו, קוקו, קוקו. מדבר ומומר עברית. נשיא ותיווכחי!
- י. משחת הפלא לעיצוב האי-ש-יות. בגווני דינר-ויולאט, שרוך-פינק, טל-ברודי. להשיג בא-ריזמה חסכונית ל-10 שנות שלום.
- יא. הידיד הנאמן שלך. טיפול קוסמטי מסור בסגנון אישי-לוחץ: מריטה, עקירה, ניכוי, חפיפה, עיקול ופדיקור. עיר ללא רחמים.
- יב. "הרבנות הראשית — עזרתה לך תושיט". מחתנת רווקים, מטהרת ממזרים, ממזרת נשור אים, מגרשת שדים. לספרדים: בימים א' ג' ה' לאשכנזים: ב' ד' ו' כשר בהשגחת הרבנות.
- יג. הנס הנמס לכל הזדמנות. נס ביוכימי עם אנזימים בטעם משיחי. להשיג בדגמי "מכבי", "בריכוכבא", "קדש" ו"ששת-הימים". אל תהסס — סמוך על נס.
- יד. הייה בין המשקיעים חלבם ודמם בבניין הארץ. "החלוקץ — לוואדוק!"
- יז. החושך האלקטרוני החדש — מוצר איכות נוסף של חברת החשמל. כל סוגי האפילה. מומלץ לרמזורים. כל הקונה חושך באריות ענק יזכה בחור-ברת של ששה מתכוני התנצ-יז.
- יח. "גוש, אמנים" — "הגוש — הנלחם בשממה, בערבי ובי-יתוש". כיפות סרוגות במיטב דגמי האופנה תוצרת חוץ על פי עיצובו של אופנאי הצמרת מר"ן קוקו שאנל. מומלץ ל-פיקניקים.
- יט. "שימורי גרוש — ראויים ל-שימוש". קופסת השימורים ה-מהפכנית הכולעת אגורות. "בקק"ל — הגרוש נתן טיול למנכ"ל". תרום והתרם את ידידיך.
- כ. עוכר ישראל. כינוי הגנאי ה-שימושי והחביב. ניתן להשיג בדגמי "קומוניסט", "הומר", "תבוסתן", ו"יפה-נפש". לאקר-דמאים הנחה. "טוב למות בעד..." הסיסמה לכל מאורע: לחתונות, למסי-בות וללוויות. מוצר אוריגיני-נאלי של חברת "האריה". הר-פנינה הנכונה לכל נאום. בר-נה קריירות. זכור! נאום ללא-סיסמא — אינו נאום. בהנחה לקציני מוראל.

חיים הרצוג -

מוכ"ל ההסברה

בארצות הברית

הרמזים על מינוי חיים הרצוג כמנהל כל ההסברה הישראלית בארצות הברית מכוונים אל חיים הרצוג. למעשה כבר הוסכם על כך בין יגאל אלון (האחראי על כך) ובין אהרון ריב (האחראי להסברה בארץ), והדבר תלוי עתה בהרצוג עצמו.

אלון מעדיף

אנשי דין

בקשר עם מינוי חיים הרצוג, שהוא איש רפ"י (למרות היותו גיסו של אבא אבן), נמתחת בחוגים מילגתיים ביקורת על יגאל אלון. מבקריו מביעים פליאה על כך שארון מעדיף למסור עמדות מפתח לחסידו משה ותא"ל (מיל.) ישעיהו ("שטיה") ריב, מי שהיה ראש לשכתו של משה דוין, שנתמך נה כראש מחלקת החקר המיוחדת במישי רדיהחוקי.

הרוסים: עראפאת

מכיר בישראל

יאסר עראפאת אמר בשיחתיו עם ראשי רדיו מוסקבה כי הוא מוכן להכיר בי מדינת ישראל, כנגזרות ה-4 ביוני, כתנאי שמדינת ישראל תכיר במדינה פלסטינית בשטחים המוחזקים, וכן כי תכיר באירגון אש"ף כנציג העם הפלסטיני. זאת מסרו נציגים רוסים מוסמים לישראלים, שהיו לאחרונה בבירת המועצות. הרוסים אמרו גם שלא היו כל חילוקי דעות בין ברית המועצות לי עראפאת, ושכין מישלחת אש"ף לראש ממשלת ברית המועצות אלכסיי קוסיגין היתה הבנה מלאה.

דובר חדש לספיר

דובר מישרי האוצר, גיורא מורג, יעבור לשמש כדוברו של יושב ראש הנהלת הפוכי נות היהודית, פינחס ספיר. ספיר התליט כי כדי להילחם במתקפותיו על רקע הפרשיות הכלכליות האחרונות, הוא אינו יכול להסתפק בדובר הסוכי נות, משה קלכהיים, האמור להיות דובר של כל חברי הנהלת הסוכנות.

שבועון טלוויזיה חדש

בתחילת ינואר יופיע שבועון חדש, שיוקדש כר לו לתוכניות הטלוויזיה, הרדיו והצגות הבידור ה שונות. העורך והמו"ל יהיה העיתונאי חזי כרמל. המר ציא בטאון-מיעד באנגלית לחו"ל בשם פוקוס. שם שבועון הטלוויזיה יהיה מבט אחד.

צור משנה גירסתו

בחקירתו במישטרה הכחיש מיכאל צור מכליכול

כאילו היו בין החברה לישראל וקבוצת ריגר, כספי פים סיכוביים. הוא טען כי כל השקעות והלוואות הגרמנים בחברה היו בתוס'לב, וכי לא נכון שכספי פים שהחברה לישראל נתנה לחברות של רוזנבאום עברו לגרמנים, שהשקיעו אותם כספים עצמם שוב בחברה לישראל.

גירסה חדשה זו של צור היא בניגוד מוחלט למה שאמר לצוות החוקרים של "צו"ם, שם טען כי הכספים הסיכוביים נועדו לפתור את הגבלות החוקים הגרמני ניים, וכי דרך קבדת ההלוואות מקבוצת רי גר היתה בניגוד לחוק.

חוקרי המישטרה הציגו בפני מיכאל צור פרו טוקול של הנהלת החברה לישראל ובה ציטוטים של מנכ"ל בנק לאומי, ארנסט יפה, המערער על אופן ביצוע הסיכוב הכספי, ומסתמך על טיוטת חוזה בין קבוצת ריגר למיכאל צור. חוקרי המישטרה לא הצר ליתו, עד כה, לגלות את טיוטת החוזה המוזכרת בר פרוטוקול, ומיכאל צור מכחיש את עצם קיומה. בלי טיוטה זו אין למישטרה הוכחה כי הכספים שקבוצת ריגר הילווה לחברה לישראל מקורם בחברות יש ראליות.

הרשות מחפשת

חומרי בניין

חוקרי הרשות לניירות ערך, וכן אנשי אגף מטבע זו באוצר, מחפשים עדיין מה עשתה, "החברה לישראל" כ-2 מיליון דולר, שקיבלה מן האוצר, ושאותם נתנה לחברה ואדוצית של רוזנבאום, אייאף-אייטי.

בבקשה להקצבת המטבע באוצר נאמר כי החב רה תקנה בכסף חומרי בניין עבור המלונות שתקים החברה לישראל. בידי האוצר אישורים כי בספי שמבר השנה הודיעה החברה שהחזירה את הכסף לחברה ואדוצית אחרת של רוזנבאום, אינטרנשיונל קרדיט טראסט. ברור כי בכסף לא ניקנו חומרי בניין, וכי הוא הוצא מן האוצר במירמה.

צור מנהל את

החברה לישראל

מיכאל צור ממשיך, למרות הכה, לנהל את "החברה לישראל". לפני כמה ימים כי קש צור מאישיעסקים יהודי, שטם לדרום אפריקה, להודיע למיליונר היהודי שם, מר רים לאכנאר, כי כימים הקרובים תמולא הבטחת צור, ולאכנאר ייבחר למועצתיה מנהלים שי, "החברה לישראל".

חקירת המישטרה:

לפחות 4 חודשים

חוקרי המדור לחקירת הונאה שבמטה הארצי של המישטרה, שעליהם הוטל לפענח את פרשת החברה לישראל, מביעים את דעתם שלא יהיו מסקנות סר פיות בעתיד הקרוב. עקב החומר הרב העומד להיבדק, טועני נים אנשיו של סגניניצב זיגל כי החקירה

חגיגת בר-מצווה

ב-100 אלף ל"י

מדיניות החיסכון והידוק התגורה לא מנעה בעד סגן ראש עיריית אשקלון, ברוך אבר חצירא, לערוך חגיגת בר-מצווה לבנו יהודה, בסכום שהגיע קרוב למאה אלף לירות. בחי גיגה, שנערכה במלון גני-שולמית באשקלון, נטלו חלק כאלף מוזמנים, רובם בני העדה ה מארוקאית שסבו של חתן הבר-מצווה, ישראל אבר-חצירא. הוא כיום הסמכות הדתית העל יונה שלהם.

לצורך המסיבה הובאו לאשקלון במכוניות העירייה מבאר-שבע, מאה בקבוקי ויסי קי במחירים זולים יותר מאשר באשקלון ובי תנאי אשראי נוחים יותר. המסיבה הראונית עוררה תרעומת בין תושבי אשקלון, שקבלו כי מישטרה הצנע במדינה לא השפיע כלל על פרנסי עירם.

בתיק זה עזורה להמשך לפחות ארבעה חר שיים.

בר-לב: לא נפגשתי

עם אבן וחוסין

שר המיסחר והתעשייה חיים בר-לב, הכחיש שר שבוע בצורה אלגנטית את טענתו של מי שהיה שר החוץ, אבא אבן, כי הוא נכח בפגישות שקיים אבן עם המלך חוסין. בר-לב לא הכחיש אומנם שהוא עצמו נפגש עם חוסין בתקופה שבה כיהן כרמטכ"ל, אולם בתוכנית הרדיו יום שישי הקצר בגלי-צה"ל אמר:

"לא, השתתפתי אף פעם בפגישה כה נכחו אבא אבן והמלך חוסין."

קו 4 בח"א

עובר לרידינג

התחנה הסופית של קו האוטובוסים מס' 4 בצפון תל-אביב, תועתק מסוף רחוב דינגוף לתחנה חדשה ההולכת ובנית בין תחנת הכוח רידינג לבין איזור ל' שמצפון לירקון. באיזור אין כל מבני מגורים, אבל לעומת זאת מכשירה חברת נתיבי אילון לידו מיגרש-הנייה ענקי. הכוונה היא שהכאים לעיר כריככם הי

גודיק חוזר

לעולם הבאה

האמריקני גיורא גודיק, אכי המחוזר הישראלי, שמרחה בשעתו בחשאי בר חארק, אחרי ששטם את חרלג והסר תכך בחובות שש מאות אלפי לירות, עומד לחזור לעולם השעשועים. גר דיק, המסתתר בעיר פרנקפורט שבה גרמניה, עומד להסיק בגרמניה מהי זמה בשותפות עם יורה ישראל שעי שה חזן בגרנקפורט.

באמצעות אנשיקשר פנה גודיק לר במאי הישראלי יואל זינגר, שביום עברו את המחוזר, קובלן בארץ, בהצעה לבוא לגרמניה ולכיים את ה המחוזר שהוא עומד להענות שם. גודיק, השומר את כתובתו בסוד מי חשש מפני נושיו, ביקש להעמיר אליו את התשובה באמצעות אנשיהכני ניום. כפי הנראה ירחה זינגר את ההצעה.

פרטי, מצפון, יוכלו להחנות את מכוניותי הם כמיגרש זה וזהשתמש באוטובוסים ל שם נסיעות בעיר, כמטרה להסוך דלק.

3 שופטים חדשים

לביהמ"ש המחוזי

שריהמישפטים, חיים צדוק, עומד למנות החודש שלושה שופטים חדשים, שיתחילו את עבודתם בחודש ינואר 1975.

בגלל הצפיפות העצומה השוררת בבית-המישפט המחוזי בתל-אביב אין מקום לשופטים החדשים. הבניין, שנבנה ב-1966, לא תוכנן לטווח ארוך, וכבר בשנת 1968 לא עמד בדרישות. נבדקת האפשרות להוציא מן הבניין את בית המישפט העירוני, השוכן בו בצד בתיהמישפט המחוזי והשלום.

הכחשה והתנצלות

העולם הזה (1943) פירסם כתבה תחת הכותרת "עלייתו ונפילתו של מייק ברנט". בכתבה זו נקשר אמרגנו של ברנט, שמעון וינטרוב, עם המיקרה.

התברר לנו כי הוטעינו, וכי למר וינטרוב לא היה קשר עם נפילתו של מייק ברנט, ולא היה ל דברינו כל יסוד.

אנו מתנצלים בפני מר וינטרוב על הדברים ש נאמרו בכתבה האמורה בקשר אליו, ועל אי-הנעי מות שנגרמה לו, ומבקשים את סליחתו.

אני
אוהבת
את
הטורקי
שלי

הטורקי של עליות

פרטים פני. ענקיות

הלקחים — לאן?

קראתי בסיפוק רב את "הגדון — דוג" מה אישית" (העולם הזה 1942). מיכתבו של אורי אבנרי לראשיהממשלה בעניין הדוגמה האישית של זה האחרון. כן קראתי את הכתבה של יגאל לביב, "לעי צור את כולם". הרעיון לעצור את גור-מיהשחיתות כדי לגרום להלם בריא הוא טוב, אך זוהי מישאלה תמימה ולא יותר!

בוועדה הפועל גילה לפני זמן-מה מבקר-ההסתדרות כי אחד ממנהלי-המחלקות שם היה מעורב אישית בגניבת התמונות ב" בניין. האם השתנה מעמדו של ראשי-המח' לכה כתוצאה ממסקנות המבקר? האם הושלך מישונו לכלא בעיקבות עיסקי סוגל'בונה עם טיבור רוונבאום? האם הוגשמו כל המלצות ועדת-אגרנט ככיתבן וכלשונן? ואם יושלך מישונו מהם לכלא. האם ירצה את כל עונשו או יישב זמן מוגהך ואחר-כך יקבל תפקיד בכיר יותר?

עד שלא יקרה פה יום-כיפורים כלכלי אמיתי (כגון התמוטטות של אחד הבנקים הגדולים במדינה, על כל התוצאות הר' כרוכות בכך). ועד שלא יתחילו להפי' יעל את הקנסות של עבירות שונות במקום להעלות מחירים, לא יהיה שום שינוי במצב השחיתות.

נח כהן, המחזיק

מי אתה, עראפאת?

יבוא יום ונסכיורות-הנפט, מנהיגי ערב ואפילו פלסטינים יקללו את היום שבו שמעו על אש"ף, עראפאת ובומדיין. השלישייה הזו פועלת לפי הוראותיה ולמען אינטרסיה של פקיגנ. זו, האחרונה, אינה מצליחה להסתיר את שביעות-רצונה מהברדאק הבינלאומי, ומ' קווה 20' מיליון מובטלים בארה"ב יביאו לבחירתו של נשיא ימיני קיצוני, ואז, כל מה שסין העממית צריכה לעשות זה לשבת בשקט ולהסתכל איך ארצות-הברית וברית-

הפערים החברתיים והכלכליים בין הק' בצורת השונות באוכלוסייה בישראל.

תלמודי בית-הספר לעבודה סוציאלית, האוניברסיטה העברית, ירושלים

הסתה פרועה

העולם הזה (1939) הכתיר במיסגרת ובי תואר מיכתב השבוע דבריו של יורם ינובר מרמת-גן, שאין להגדירם אלא הכסתה פרועה, בעלת מימדירידיפה הזייתיים כנגד אורחים במדינתנו. נושא המיכתב: "כוח נגד כוח".

עלי לציין כי אינני שייך ל"מיליציה... אלפי פירא-אדם הפאנאטים, אכולי אור-גזמת הכיבוש" וכו' שאליה מתייחס הר' כותב. מכל מקום, ואם להשתדל להבין את כוונותיו דרך בלייל דיבריה-המשטמה, אין ספק שמהאשמת הסקטור הזה (שאוילי חר' בש כישות ברובו, ועלי לציין שוב כי איני דווקא מחובשי הכיסה) בכינוי "פא-איניסטים", "צמא-אדם", יש לשער כי ל-דעתו, כל מה שיש לעשות הוא לתקופם בכוח, כי אין ממשלתנו "חסרת הניקפה הרעיונית" מסוגלת לעשות זאת.

תתחיל להתאמץ לחשוב קצת, מר ינובר, העמד חשיבה מול חשיבה, אידיאה מול אידיאה, ואז אוילי תגלה שליגיון-הזרים שאתה מנסה לגייס לשם כוח נגד אהבי הארץ הו' (והרי תודה שהם כאלה) עלול להיתקל, בסופו של דבר, בויקפה רבת-כוח מוז שלך.

ארנון לויתן, גבעתיים

מגפיים לך עובי

בכתבה "פשיטת עור" (העולם הזה 1944) ציינתם, תחת הכותרת "הדוגמה הגרמנית", שבגרמניה מייצרים מגפיים לפי שלושה עוביי רגליים: העבה, הבינונית והדקה. כיוון שבעייה זו מעניינת אותי באופן אישי, בירתי אצל כמה חבורות שלי הר' קנות את מלתחתן בחו"ל והתברר לי,

רגליים גרמניות ומגפיים

לכל עובי

לתדהמתי, שהבדלה זו בין המגפיים קיימת כימעט רק בגרמניה. ייתכן שזה מפני שאצל הגרמניות, כמו אצלנו, יש לנשים מיבני-רגליים שו' גים. אצל האנגליות, למשל, כימעט שאין בעייה כזו. למרבית הנשים האנגליות רגליים דקות, כך שהצורך בסוגי מגפיים שונים לא מתעורר בכלל. הלואי שהיינו יכולים להגיע גם כאן למצב כזה שכל אשה תוכל להתאים לה את הפריטים במחיריהם של מרבית מוצרי היסוד, עלולה לפגוע קשות ברמת-החיים של שכבות אוכלוסייה רחבות בישראל בעלות הכנסה מעטה. באוכלוסייה זו כלור' לים לא רק נתמכר-סעד ומישפחות מרובות ילדים, אלא גם שיכבה שלמה של עובדים בעלי הכנסה נמוכה.

המועצות לוחצות על הכפתורים הגרעיניים. יש בעייה פלסטינית, אך לא היסודות הקיצוניים יפתרו אותה. להיפך, הם מעונייני גים שבעייה זו תחריף ותשרת את מטרתם הסופית, שהינה מילחמה גרעינית בין שתי מעצמות-העל.

א. קופלר, אנטוויפרן, בלגיה.

קריאה לממושקה

המדיניות הכלכלית החדשה, שהביאה ל- עלייה תלולה במחיריהם של מרבית מוצרי היסוד, עלולה לפגוע קשות ברמת-החיים של שכבות אוכלוסייה רחבות בישראל בעלות הכנסה מעטה. באוכלוסייה זו כלור' לים לא רק נתמכר-סעד ומישפחות מרובות ילדים, אלא גם שיכבה שלמה של עובדים בעלי הכנסה נמוכה.

כעובדים סוציאליים בעתיד הקרוב, הר' עומדים להתמודד עם בעיותיה התכלתיות הקשות של המדינה, אנו קוראים לממי' שלה להודיע מייד על תוכניתה למתן פיצוי לכל המישפחות מועטות-ההכנסה, כדי לא לפגוע ברמת-החיים הנמוכה בלא-הכי של מישפחות רבות בישראל, וכדי להבטיח שבתקופה קריטית זו בהיינו לא יורחבו

ההתאמה הגרמנית — ראי תמונה.

הצעה לסנוכים

הצעה למדבקה בחלון האחורי של מכור גיות-פאר: "סנוב! בבית-שאן כבר היית?"

י. טל, חיפה

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 03-243386. תא-דואר 136 • מען מכרקי: "עולמפרים" • מודפס ב"רפום החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב בן-אביגדור • הפצה: "גד" בע"מ • גרופות: "צינקוגרפיה כספי בע"מ" • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

קרא ירי

עברה מאז כימעט שנה. חבר צעיר של המערכת, חייל קרבי שהשתחרר זה עתה מצה"ל, בא אלינו בהתרגשות רבה וסיפר לנו סיפור שזועזע אותנו. חבר ששירת עימו בצבא, סמל, גילה לו פרטים על המתרחש סביב אישיותו של האלוף שמואל גונן, ואשר נתגלו לו במהלך שירותו.

לדבריו, נקשר קשר כגולל על גונן לבדו את כל האחריות לכל מהדלי המילחמה ושיגיאותיה בחזית הדרום — ובצורה זו לספק אליבי לכל האישים האחרים — פוליטיקאים וקצינים.

הסיפור נתקבל במערכת בספקנות רבה. שמענו שמועות רבות שהטילו אור שלילי על גונן. חשבנו שידריו ממציאים את סיפור הקשר, כדי לגולל את האחריות מאלינו. אבל בהעולם הזה נהוג שאין פוסלים סיפור מבלי לבדקו. פתחנו בחקירה.

לפעמים אני שואל את עצמי היה קורה אילו נתקל העולם הזה באלוף גונן כמה חודשים לפני המילחמה.

"גורודיש" היה חייל מיקצועי, בעל גישה "ביטחוניסטית" מובהקת, אדם שחי בחוג הסגור של קצינים בכירים. העולם הזה, שהמציא את המונח "ביטחוניזם", בוודאי לא היה מקובל עליו.

ומאידך, גורודיש ייצג הרבה דברים שתמיד התנגדנו להם אינסטינקטיבית. יצא לו שם של קצין נוקשה, אפילו מתנשא, שוחר-מישמעת קיצוני, טיפוס רחוק מן האידיאל של המפקד העממי, שוחר-השלום, שטיפחנו בשבועון זה.

אילו היה מישונו מעלה אז את האפשרות שדווקא להגן עליו בשעת-צרה, היו שני הצדדים של גורודיש, וכי שום גוף אחר לא ירצה להגן עליו בשעת-צרה, היו שני הצדדים מתייחסים לזה כאל בדיחה.

פתחנו בחקירה, וחדרנו בעד מעבה הסודיות שעטף את העניין כולו.

נסתבר לנו כי אכן יש אמת בסיפור שהביא לנו אותו סמל וזעם. היה קיים מעין הסכם אלים, ואולי גם לא-כליכך אלים, להפוך את גונן לשעיר-לעזאזל לכל החטאים של כל הדרגים המדיניים והצבאיים שהיו אחראיים למה שהתחולל בדרום ביום-הכיפורים. לגונן לא ניתנה לכ אפשרות להתגונן מפני האשמות אלה, שהופצו עליו מאחרי גבה. לא הובא כלפיו אישום מסויים כלשהו, וממילא לא ניתן לו לנסות להפריך את האישום. נוצר סביבו עולם של קפקא. שום עיתון לא היה מוכן לנגוע בו. חבריו התרחקו ממנו. מחשש מפני עינא בישא. הוא עצמו נשלח לגלות במרש"ל (מרחב שלמה).

כך נולד בראשית יגואר אחד המאמרים התופסים מקום נכבד בתולדות המאבקים של העולם הזה: "פרשת דרייפוס" (העולם הזה 1897).

לא יצאנו בו להגן על תפיסותיו הצבאיות או מעשיו המיקצועיים של גורודיש. אז לא ייינו עדיין די מומחים לעניין זה כדי לחוות דיעה לכאן ולכאן. (כיום אנחנו כבר פרופסורים בנושא זה.) אולם התקוממנו נגד השיטה של הרשעה ללא אישום. הענשה ללא מישפט, חריצת דין ללא ראיות.

אותו מאמר, יחד עם טיפולנו הנמרץ במישורים ציבוריים (כגון פנייה לשרי

הממשלה והבאת המידע לידיעת אישים בעלי-השפעה) גרמו לשבירת קנונייה הראשונה. קשר-השתיקה התמוטט. העניין נדון בממשלה ובדרגים אחרים. והוטכם שיש לבדור את העניין ברצינות.

בינתיים התחילה ועדת-אגרנט בפעולתה — ולמרבית הצער, המשיכה למעשה בשיטה שנוצרה עוד לפני: למקד את חקירת המחילים ההיסטוריים של יום-הכיפורים בכמה אישים צבאיים, כדי לטהר מראש מכל אחריות את הדרגים הפוליטיים ואת התפיסות הצבאיות ששלטו לפני המילחמה.

דו"ח-הביניים הראשון של הוועדה, שחיפה על גולדה ודיין, גרם לתוצאה הפוכה: התגובה הנועזת של הציבור הביאה להפלת ממשלת גולדה-דיין ולסילוק שניהם. אולם לגבי החקירה הממשית, לא השתנה דבר. הוועדה הרשיעה, מבלי לתת למורשעים הזדמנות הוגנת וחוקית להגן על עצמם כראוי. חוק ועדות החקירה, שנתן לכל אורה הזדמנות הוגנת להתגונן, הופר בגלוי.

בכמה וכמה מאמרים התריע העולם הזה נגד שיטה זו. גילינו את הפרשה המוזרת וה"מיסמכי סימן-טוב" המזויפים, ובכך שפכנו אור על כל שיטת-העבודה הלקויה שהרת-העוולות של הוועדה. הדבר לא עז. הוועדה התעקשה להגן על שגיאותיה. תחת להודות בהן ולתקנן. גם פניות לבית-המישפט העליון לא גרמו לשינוי המצב. בינתיים הצטרפו מיטב המישפטנים בארץ לביקורת על יחסה של הוועדה הווקי-ועדות-החקירה. ובימים האחרונים התפוצצה הפרשה הגדולה של מיסמכי-ברן, שהובאה על-ידי גורודיש לבית-המישפט כהוכחה לעיוות שהיה מוסד עבודתה של ועדת-אגרנט.

עכשיו כבר מוכנים כל עיתוני ישראל לטפל בעניין, להתווכח על טענות גורודיש, להקדיש כותרות שונות לגילוייו. בראש צועדים, כרגיל, אותם עיתונים שלא היו מוכנים לטפל בטענותיו בשום מחיר, לפני עשרה חודשים. לפני שהעולם הזה לקח על עצמו את הסיכון הבלעדי וחשף את האמת.

אנו רואים בכך ניצחון גדול למאבקנו — אישור לנכונות שיקולי-הדעת של השבועון המסויים ולחוש-האחריות שלו.

הוויכוח על חלקו של גורודיש במאורעות יום-הכיפורים עוד יימשך, בוודאי, זמן רב, ותועלינה בו טענות לכאן ולכאן. אבל ברור כיום לכל שאכו היו לגורודיש טענות נכבדות — ושהניסיון למנוע ממנו להשמיען ולנסות להוכיחן היה עוול אישי ופגיעה ביכולתו של צה"ל ללמוד את לקחי המילחמה. תהיה מסקנת ועדת-אגרנט כאשר תהיה — הוויכוח יימ' שך, והמסקנה האמיתית תוסק בסופו של דבר על-ידי היסטוריונים צבאיים אוכייטיביים. בגיליון זה ננסה לעזור להם.

אורי אבנרי

הרגע הנכון

מייד לאחר מלחמת ששת-הימים, הציג הבר-הכנסת דאו אורי אבנרי לראש-הממשלה המנוח לוי אשכול, להושיט יד לתושבי הגדה המערבית ורצועת עזה, ול-כונן מדינה פלסטינית לצד ישראל.

ההיסטוריה תשפט אם לא השמטנו מ-ידינו את ההזדמנות הטובה ביותר לסיתרון הבעייה הישראלית-פלסטינית.

הפילוסוף המנוח מרטין בובר אמר פעם: "רגע לפני או רגע אחרי יכול להיות מאוחר מדי."

צריך לנצל את הרגע הנכון!

מרדכי שלם, קופנהגן, דנמרק

● מיכתבו של אורי אבנרי ללוי אשכול נכתב בתוך המלחמה (יום 14.6.67), ולא אחריה. הוא פורסם במלואו בגיליון העולם הזה (1554).

דיין הצדיק?

יש לי הרגשה שהעולם הזה מתכוון לערוך סולחה עם משה דיין, לאחר הדבר-רים המפתיעים והמזוירים שקראתי בגיליון מס' 1942.

אצטט ממדור השטחים: "...כי לעומת כישלונותיו של דיין בשטחים האחרים, הוא הצטיין בגישה רגישה לבעיית השטחים המוחזקים. הוא הקפיד שלא ליצור קדושים מעונים, ולא לעורר מתוות שי ניתן היה למנעה."

"...התעוררו לפתע השטחים המוחזקים. דגלים פלסטיניים הופיעו ברחובות, יחד עם תיכונים אחרים התלהבות לאומית. הייתה זו תגובה טבעית, והשכל הישר היה צריך לצוות על הממשל הצבאי להתייחס אליה בגמישות, בסובלנות מירבית, במיני-נימוס של אלימות. כך, בוודאי, היה נוהג דיין."

במינימום של אלימות...

כמה פנים יש להעולם הזה?

אריעזר פומרניץ, נהריה

● ציינו עובדות, כפי שציינו לא פעם, שירתה מדיניות מחוכמת זו של דיין להרדת האוכלוסייה הפלסטינית בשטחים המוחזקים — ועל כן שירתה מטרה שלילית וקיצרת-רואי. אך אין להתווכח על עצם העובדה.

סופר-רמטכ"ל

אני לא מבין את כל אלה שדורשים להחזיר את אריק שרון לצבא. לפי הכתבה שלכם סופר-רמטכ"ל (העולם הזה 1944), הרי יותר חשוב לצבא שהוא ישראלי בתפקידו הנוכחי, כמבקר כללי של מערכת הביטחון.

תפקיד זה יסתום אריק את כל מירצות השחיתות שנוצרו עליידי אורחים סביב מערכת הביטחון.

יעקב רובין, חיפה

במשך שנים טענתם כי הפיקוח על צה"ל געשה עליידי חובבים העומדים דום בפני כל רביסרון.

עכשיו ההזדמנות שלכם להוכיח את ה"סיסמה", ללא מורא, ללא משוא פנים, הודו כי אריק שרון הוא איש מיקצועי ועימדו על כך שהוא ישראלי בתפקידו הנוכחי כמבקר העליון של צה"ל.

רוני שפירא, חולון

קמטים הולנדיים

מחליקהמטים חארשאל הוא הלהיט שלנו במספר גדול והולך של מדינות, וכעת ברצוננו להחדירו גם לשוק שלכם. כדי למכור את התכשיר הקוסמטי המעולה הזה, נודקק לפירסום רב.

לשם כך אנו יוקקים ליבואן שיהיה מוכן לכך, ומבוסס דיו מבחינה כספית כדי לקדם נושא זה. אנו נתמוך בו, כמובן, ואף נישא בחלק מהוצאות-הפירסום שלה. עליו להתמצא היטב בתחומי ולהיחשב כמפרסם מוכר.

אנו סבורים שאתם הגוף היחידי המסוגל לייעץ לנו ביחס לאדם שלו אנו יוקקים. נודה לכם אם תשלחו אלינו מיספר שמות ובתובות של יבואנים העומדים בדרישות דלעיל.

מפיץ נימרץ ומהימן למוצר שלנו ב-ארצכם יביא מודעות לכם, ועסקים לנו. לכן — ענייננו הוא הודי. אנו מודים לכם מראש.

א. דהיבאקר, מנהל, הילורוסום, הולנד

עם שמיכות וכרים

DIOLEN fill

חתיכת וניטון

לשמיכות, כדים,

בגדי תינוקות, חלוקים ושקי שינה DIOLEN FILL הינו המילוי האידיאלי

קרנית

המכון הגדול ביותר בארץ לעדשות מגע

עדשות

רכות וקשות

גורדון 31 ת"א
טלפון 238642

המלחמה היא פשע נגד האנושות לכן מחליטים אנו לא להשתתף בשום מלחמה, לא במישרין ולא בעקיפין, ולפעול לביטול כל הגורמים המביאים לידי מלחמה (חתימה)
(נא לשלוח בציון שם ומען מלא לת"ד 20178, ת"א-יפו)

התנועה הבינלאומית לסרבני-מלחמה

מטעמי מצפון

טל' 063-88182

כלבים

וחי'וח'שעשועים

כלבים בעלי תעודות-יוחסין וכל סוגי כלבים וגורים ברי-אים, חתולי-בית וחתלתולים, טיפול וטרינרי יומיומי, פנ-סיון לכלבים וחתולים, אמג-סיות נגד טפילים.

אגודת צער-בעלי-חיים, תל-אביב, רח' סלמה 30, יפו.
טל. 03-827621

בלי לגעת בוויכוח איזה שיטת בחירות יותר טובה, זו שנהוגה בבריטניה או זו שבישראל (העולם הזה 1939), אני רוצה להביא להשומת ליבכם שתי טעויות שפירסמתם בעיתונכם.

אתם כתבתם שלמיפלגת הלייבור יש 50.2%, למיפלגת השמרנים — 34.5%, לליברלים — 2.5%, וליתר — 4.3%. כל הסכום נותן רק 91.5%, בשעה שהסכום צריך להיות 100%. הטעות שלכם היא שבימקום 44% לשמרנים, כתבתם 34%, ולפי זה גם עשיתם את הציורים המסעיים של המיפלגות. הכוונה היא לגודל המיפגות באחוזים בתוך הפרלמנט הבריטי. אני מביא את המיספרים האחרונים של תוצאות הבחירות כפי שמופיעות בפרלמנט: מיפלגת העבודה — 319, מיפלגת השמרנים — 276, הליברלים — 13, הימפלגה הלאומית הסקוטית — 11, אולסטר (צפון-אירלנד) — 10 וס.ד.ל.פ. — 1. כפי שאתם רואים, גם בפרלמנט האנגלי מופיעה מיפלגה רק עם חבר אחד.

קורא, תליאביב

● העולם הזה מצטער על הטעות. השרונים זכו בכ-43.5% של המנדטים תמורת 35.7% של הקולות — הדגמה לעיוות השיטה האיזורית.

כיכובו נייר

גם על זה, למשל, מבובו צה"ל גייר:

טופס פקדון	
מס' הכלוא ביומן העצרים	
2190019	רב
מס' אישי	דרגה
יחידה/כתובת	
להלן פירוט המסמכים, דברי ערך וחפצים שהופקדו	
1. כסף במזומן	לי (במק)
2. ש.ל.פ.	2
3.	

טופס ההפקדה שרוכים 2

אילן, אי-שם

● טופס הפיקדון המראה שהעציר הצבאי הפקיד בהיכנסו לכלא 2 שרוכים — ראה גלוסה.

משוחרר ורגוע

גם אני, לפני שהתחלתי לקבל טיפול במכון של ד"ר רודי (העולם הזה 1942 ו-1943) שמעתי אינפורמציה של רכילות והשמצות, שעוררו בי חששות מסויימים. כשהתחלתי את הטיפול, והמשכתי בו, נוכחתי לדעת כי מה שלא הצליח לעשות פסיכולוג אחר, ידוע, הצליח לעשות ה' פסיכולוג המטפל בי במיסגרת המכון. אני מרגיש עצמי הרבה יותר משוחרר ורגוע. נעלם ממני הדיכאון שהפריע לי בחיי הפרטיים ומנע ממני כל אפשרות של התקדמות בעבודה. בקיצור, חזרה אלי שימי התייהיים.

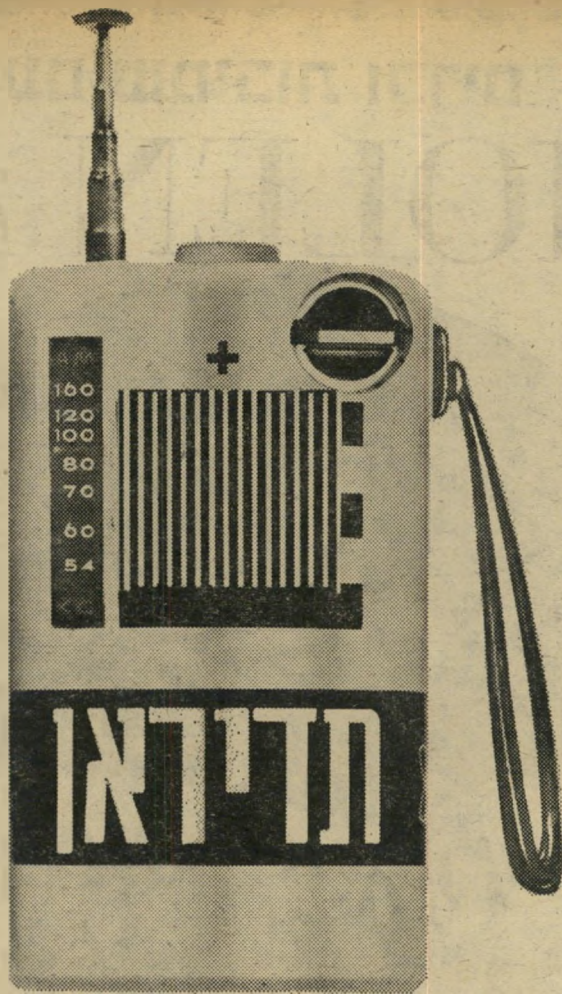
לכן, אני חושב שהתיאור האובייקטיבי שלכם בשתי הכתבות על המכון, הוא חשוב מאוד. עתה, בידי כל מי שהרגיש צורך לקבל טיפול או ייעוץ פסיכולוגי, הבריירה אם לפנות למכון או לא.

אוריאל בליברג, רמת-גן

אין פועלים ב"הילטון"

יהיה מעניין מאוד לחקור את ההיגיון שמאחרי המאמצים האחרונים להקמת מיכלות חדשות. זאת, כאשר אלו הפועלות כבר, עומדות בפני קשיים כספיים חמורים. תמונה הסיבה להקמתה של המיכלה של ההסתדרות, הפועלת בירושלים, בתליאביב ובחיפה, מקומות שבהם יש ממילא אוניברסיטאות מוכרות.

מי שיבדוק מי הם משתתפי ימי-העיון בהילטון, ייווכח מייד לדעת כי אין אלת פועלים. השכלה היא דבר חשוב, אבל אין זאת אומרת שעידוד ההשכלה צריך להיעשות בדרך הבזבזנית ביותר. מה ש יכולה לעשות האוניברסיטה — שתעשה

יותר מוסיקה

יותר מוסיקה. הרבה יותר שעות של האזנה נעימה עם סוללת תדיראן בטרנזיסטור שלך.

תדיראן

סוללות תדיראן ליותר זמן

תעריפון המנויים של העולם הזה

החל מ'1.12.1974

לשנה בלירות		ל-1/2 שנה	
מחיר הוצאות העיתון משלוח	מחיר הוצאות העיתון משלוח	מחיר הוצאות העיתון משלוח	מחיר הוצאות העיתון משלוח
164 + 16 = 180	164 + 32 = 196	84 + 8 = 92	84 + 16 = 100
164 + 70 = 234	164 + 112 = 276	84 + 36 = 120	84 + 58 = 142
164 + 56 = 220	164 + 120 = 284	84 + 29 = 113	84 + 62 = 146
164 + 117 = 281	164 + 156 = 320	84 + 60 = 144	84 + 80 = 164
164 + 200 = 364	164 + 196 = 360	84 + 102 = 186	84 + 100 = 184
164 + 170 = 334		84 + 87 = 171	

- דמי המנוי בארץ
- לכל ארצות תבל בדואר רגיל
- דמי המנוי לארצות חוץ בדואר אוויר
- לכל ארצות אירופה ואיראן
- לקפריסין
- לארה"ב ולקנדה
- לאוגנדה, טנזניה, אתיופיה, גאנה, קניה, ניגריה, חוף השנהב, תאילנד
- למקסיקו
- לדרום-אפריקה, זמביה, רודזיה, ונצואלה, ברזיל, ארגנטינה, קולומביה
- פרו ויפאן
- לאוסטרליה וניו-זילנד
- לפנמה

אכול ושחה

כי מחר נמות

לכל הרוחות, אינני יודע מה קורה לי, זה שבוע שירדתי מהפסים. יהיה או לא יהיה סוף! לעולם, לי, למי? למה זה כך? הרי זה לא-אנושי, אדם החותר לקראת סופו. מה אנחנו, מת-אבדים?

תסלחו לי, אבל נשבר לי. מה אתם רוצים, סוף עולם עליידי פצצת-אטום, גז, רעב, או סוף נוסח הסרט הזלילה הגדולה? קחו, תאכלו, ותחשבו רק על היום, בשביל מה מחר, מחר אולי נמות, כן, אולי נמות. אבל למה אולי? בטוח.

הרי אתם רוצים בזה, אידיאליזם! אתם עושים הכל כדי להגיע לסוף, אתם, עם הצניעות המזויפת הזו, אתם עם הצביעות, שמנקרת את ה-

היא. את הכסף שייחסך אפשר יהיה להפי נות לפעולה בתחומים אחרים — בשכר נות-העוני, למשל.

לצערי איני יכול להרשות לעצמי את הלוכסוס לחתום בשמי המלא, מצפון אזרחי, ירושלים

ה"כ בריאהרון בלי כוונה

ללא חשבון-הוצאות

זועזעתי ונכלמתי מהכללתי ברשימה של כתבכם על חברי-הכנסת בעלי "חשבון הוצאות" (העולם הזה 1943).

משום שלא גיליתם חשבון-הוצאות סתור שלי שיכנתם אותי במלון מזריה. לנתי שם לילה אחד בכל ימי כהונתי בכנסת.

אני משתכן למען האמת במלון הולדינג, המעניק תנאים מיוחדים לחברי-כנסת. צר לי מאוד הניסיון להשחרר-ארץ פי זדונית.

יצחק בריאהרון, הכנסת, ירושלים

● העולם הזה לא העלה כל טענה כנגד ח"כ בריאהרון, אלא הזכיר רק את לינתו בבית-המלון, שם פגש בו הכתב.

עניינים ומוציאה לי את המיץ. "אנחנו לא מאמינים לערבים," אתם אומרים. אז בשביל מה אתם רוצים לדבר כביכול? שיחות ישירות ושאר מיני שטויות. לאן בעצם אתם רוצים להגיע? נסו לדמיין את העולם בעוד עשרים שנה, מה אתם רואים? שלום, ביטחון? שטויות. לפי המצב כרגע, אז במיקרה הטוב ביותר אני רואה את המצב בדיוק כמו היום, ואני רק מתפלל שאחרית הימים לא תהיה בימינו.

איך לכל הרוחות אתם יכולים ל-תכנן תוכניות לעוד שנה או שנתיים, איך אתם יכולים להגיד "בשנה ה-באה ניסע עם הילדים לבקר את הדוד באמריקה," אם אתם לא בטוחים שבשנה הבאה יהיו עדיין ילדים, עדיין תהיו אתם... למה אתם משקרים לעצמכם? למה, גבירותי ורבותי, למה?

איך אתם יכולים לחיות כך? חיים סרובסקי, חיפה

בדה! שבי בבית והביאי לנו חצי-תריסר ילדים באצנות, וכשיגדלו הם ירוצו כחור בבים בארץ ומחוצה לה.

יש להפסיק עם המיקצוענות בספורט ולתמוך רק בחובבנות. להפסיק לשלוח קבוצות להתחרויות בחוץ-לארץ, להפנות

אזנית שחמורוב בלי טובות

את המרץ הספורטאי כלפי פנים, להביא את תודעת הספורט לכל מישרד ולכל בית-חרושת, ולהפסיק אחת-ולתמיד את המיס-הזר הזה.

זה הורס גם את חסידי הקבוצות, המו-כנים לערוך פוגרומים בכל-עצת.

י. בן-חיים, גבעתיים

לא היתה כל כוונה לקבוע שח"כ בן-אהרון נוהג באורח-חיים בזבזני.

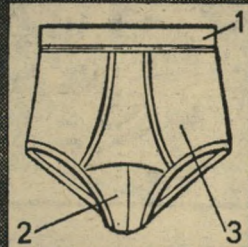
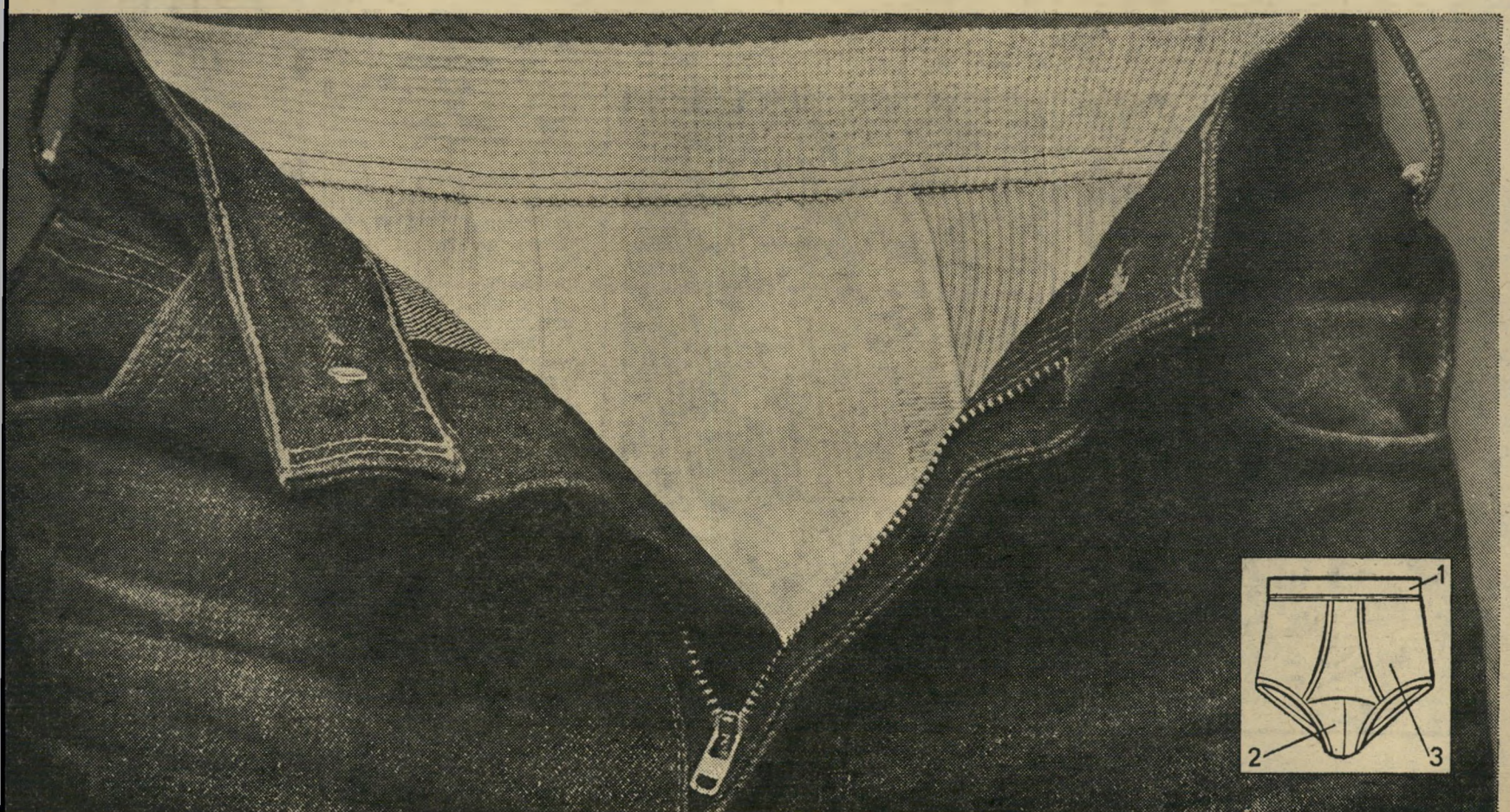
להפסיק עם המיקצוענות

קראתי שאסתר שחמורוב, האזנית, תירבעת רבע מיליון לירות עבור השתתפותה באולימפיאדה (העולם הזה 1942). האם לא הגיע הזמן להגיד לה: גברת נכ-

איך אתה מרגיש בתחתונים שלך?

- 2. הגיזרה: "כיס תומך" מיוחד ובלעדי לרוטקס. (מדגם רשום 3231) גיזרת "הכיס המיוחדת מאפשרת לך תנועה חופשית ובטוחה ומקנה לך מראה אסטטי וגברי.
- 3. הבד: סריגת כותנה מיוחדת נושמת ואורירית. לתחתוני הכותנה סופר-פיין של רוטקס גופיות תואמות, במבחר צבעים גם לילדים ונוער.

להנאתך לבני הכותנה סופר-פיין של Rotex

נגד הקמת מדינת ישראל

■ שלושה קצינים בכירים בצה"ל גשאר השבוע בלי נהיגים האישיים. הרב הראשי לצה"ל, הרב האלוף מרדכי פירון, סגנו אל"מ גד נבין, ועורך מערכות, אל"מ יצחק זיו, התבשרו כי נהגיהם נתפסו בנסיון למכור תלושיידלק אורחיים, אותם נותן צה"ל רק למפקדים בכירים, והוכנסו ל"כלא.

■ בישיבת ועדת החוקה חוקרמישפט, שהתקיימה בשרבוע שעבר, סיפר ח"כ נסים אליעד על כתבת העולם הזה שבה הוזכרו הכנסותיו מהופיעותיו כעורך-דין. הגיב היועץ המישפטי לממשלה, מאיר שמגר, שהשתתף באותה ישיבה: "טוב שכתבו את זה כי העולם הזה ולא בעולם הבא. חוץ מזה, זה מוסף למוניטין שלך."

■ דרך לפתור את בעיית המכוניות, החונות במקומות אטורים בראשון-לציון, מצא ראש העירייה, עורך-הדין ח"כ ניה גיבשטיין. הוא החליט, כי כל מכונית החונה בניגוד לחוק תיגרר למיובלה העירייה. נית, ובעליה יחוייבו בדמי הרגירה למיובלה. גיבשטיין אף הורה לעוררו, אלברט הינר, לפקח אישית על המיבצע.

■ מסתבר כי העיר אש-דוד הפכה עיר-מיקלט לראשי ערים, אשר לא נבחרו בשנית בערים שונות בארץ. באשדוד מתגוררים כיום יוסף כץ, מי שהיה ראש עיריית רחובות, וכיום מנהל מחוזי של חברת שיכון עובדים; אשר נזרי, ראש-העירייה המודח של קרית-שמונה ואשר אזר, מי שהיה שנים רבות ראש עיריית אילת. המכהן כיום כמנכ"ל רסקו באשדוד, אל אלה מצטרף אף ראש המועצה הר אורית גן יבנה דויד אייזיק.

■ העיתונות כיסתה בהר-

■ בעת סיור שערך בשרבוע שעבר שרי-המיטרה, ש. הילל, בשכונת-התיקוה, כי עיקבות המהומות שאירעו בשרבוע, סיפר השר למלווייו על ההפגנה האחרונה בה השתתף הוא עצמו. "זה היה ב-29 בנובמבר 1947, סיפר הילל. "היינו תי או בשליחות בביירות. בר"חובות היו הפגנות נגד החלטת האו"ם על הקמת מדינת ישראל. אל. החלטתי שהמקום הכי בטוח להיות בו, כדי שלא יגרלו אותי, זה בהפגנות. יצאתי עם המפגינים, וקראתי קריאות נגד הקמת מדינת ישראל!"

■ בישיבת סיעת-הליכוד, שנערכה בשבוע שעבר, היה נאמו של ח"כ איתן ליבני רצוף שגיאות בעברית. מנהיג הליכוד, מנחם בגין, לא יכול היה להתאפק, והפסיק את נאום של ליבני: "אני רואה שראש-הממשלה יצחק רבין, מקלקל אתכם גם מבחינת הרשעה העברית, ברמוז על הרשיאות הרבות השזורות בכל נאום של רבין."

■ להיטותו של ראש-עירית חיפה, יוסף אלמוגי, להקים מעירו קואליציה עם הליכוד, עוררה התנגדות חריפה דווקא בקרב חברי מיפיתגתו של אלמוגי. מרכז סיעת המערך במועצת העירייה ומנכ"ל חברת-החשמל בחיפה, יוסף בלושטיין, טען כנגד הרקואליציה עם הליכוד: "אלמר גי לא עושה כלום בעירייה, ורוצה להכניס את הליכוד ליקואליציה כדי שאף אחד לא יוכל לצעוק נגד אי-העשייה."

■ למרות ההוראות לשרים ולפקידי-ממשלה לטוס לחו"ל רק בחברת אל-על, נאלץ סגן ראש-הממשלה ושר-החוזק יגאל אלון, לטוס בשבוע שעבר לניו-יורק בחברת זרה. טוויט-אייור, משום שבהגיעו לגמלתתעופה בן-גוריון, נודע לו על שבתה באל-על.

מאנוס חגי'דאקיס

המלחין היווני היגול (א), אף פעם לא ביום ראשון! הגיע בשבוע שעבר לישראל והיה אורח במסיבה שערכה לכבודו אשת יחסי-הצבור מירי זיכרוני. במסיבה, שצולמה על-ידי הטל-וויזיה, הסכים חגי'דאקיס לחתום בספר-הזיכרון של הזמרת הישראלית ממוצא יווני עליזה עזיקרי, בו מופיעות תימונתיהם של זמרים רבים מהארץ ומחו"ל. מייד כשסיים חגי'דאקיס לחתום עבור עליזה, היא ביקשה זאת גם מהאמנים האחרים שהיו במסיבה.

הוא יוכל למצוא עבודה כדור-לת באל-על. הוא כבר רגיל לורמר: "נא להדק את החגורה."

■ נראה שהמצב הכלכלי במדינה הפך באמת חמור, אם אפילו שר בממשלה נאלץ לתחמק מבית-קפה מבלי לשלם עבור הכיבוד שהזמין שם. הדבר קרה השבוע לשר-הבריאות ויקטור שם-טוב. הוא נועד לפגישה עם מנכ"ל קופת-החולים, אשר ידליו, והימנהל הרפואי של קופת-החולים, ד"ר חיים דורון. הפגישה לא נערכה במיסעדת-פאר, אלא בקפה הרלי, ברחוב יהודה הלוי בתל-אביב. אלא שכנראה גם לכך לא הספיק תקציבם של השלושה. לא זו בלבד שלא לקחו קבלה עבור הקפה ששתו, אלא שיצאו מבית-הקפה מבלי לשלם. המלצרית הגדהמת ניסתה לרוץ בעקבותיהם, אבל לא הצליחה להדביקם. הם הלכו בלי לשלם! אמרה ב"קוליבוכים לבעלי-הקפה. "אין דבר, הרגיע אותה בעל הקפה. שויה את השלושה, הם עוד ישלמו!"

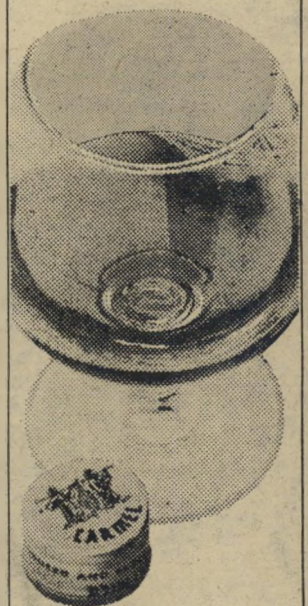
■ בישיבת סיעת המערך, שנערכה בסוף השבוע שעבר בבית מישלגת העבודה בתל-אביב, סיפרה ח"כ אסתר הרליץ כיצד ליוותה את וינסטון צ'רצ'יל הבן בעת שביקר בשבוע שעבר בארץ. קרא לעומתה שרי-הבריאות ויקטור שם-טוב: "טוב שלא ליווית את וינסטון צ'רצ'יל הסב."

■ על שרי-האוצר יחושע רבינביץ מספרים היום, ש"כאשר יפסיק להיות שרי-האוצר,

לאנשים הנכונים

777 ברנדי בינלאומי

כרמל מזרחי חיקני ראשון לציון וזכרון יעקב

האחת אשתו של מיליונר גרמני והשנייה בתו של יהלומן ישראלי ורעייתו של חייל גרשון שטיק, באו לתצוגת-אופנה תחת השם: "להדק את החגורה", אשר נערכה בדיסקוטק התל-אביבי החדש "גין אנד גין". למרות נושא התצוגה, הופיעו נשות-החברה אלה בפרוות יקרות אשר ניקרו כל עין.

נעמי לדר וחני סמשיק

סנה
21 במרץ -
20 באפריל

שבוע לא-נורמלי! סוף-סוף הצלחת להשיג הדבר אליו שאפת זמן כה רב. אך היותה מברק שווא שיסנוור את עיניך ויגיה לך להאמין כי מעתה יתנהל הכל מעצמו. דרוחלק. התחל, איפוא. כבר השבוע. בהתוויית דרך חדשה לעצמך, ואל תיתפתה לנוח מה שניראה בעיניך עבודה קשה.

שור
21 באפריל -
20 במאי

הרגע לו אתה מצפה חודשים כה ארוכים יגיע השבוע, ביום חמישי או ביום שישי. הוא גם יהווה עבורך סימן לפתיחת תקופת-חיים חדשה. אין צורך למחוק את העבר, אך השתדלי לבנות עתיד טוב יותר. כוח השיכנוע שלך גובר. אתה אומנם מוצא את עצמך מבודד, אך יחד עם זאת מאושר ובעל כוח בלתי-רגיל. אפילו ידיבים, עליהם תשפיע בנושא מסויים, יכבדוך ולא ידווקא מאהדה. תנסה להמר השבוע.

תאומים
21 במאי -
20 ביוני

רגשי-הנקמות לא יעזור לך, ועשוי אף להזיק לתוכניותיך לטווח רחוק. מכתב שיגיע אלייך ביום ג', תאומה, יכעיס אותך כל כך, שמוטב כי השקלי ימים אחדים את תוכנו, בטרם תנקטי פעולה או תשגרי תשובה, לכאן או לכאן. לעומת זאת, אין ספק, שאפשר לנצל את השבוע הזה: לשקול בו מחדש את כל הבעיות הכספיות והמשפחתיות שלך, לאור הגילויים עליהם לא ידעת קודם לכן. אל תבזבז.

סרטן
21 ביוני -
20 ביולי

אלה ימיישיא אם ברצונך להגשים תוכניותיך. בשבוע הבא עלול להיות מאוחר מדי. בת סרטן: קשר עם אדם בעל קומה נמוכה הופך בהדרגה לחיוני עבורך. ההורי לא להיתפס במקום בלתי-מתאים. אם יש לך התחייבויות כספיות — שמור שלא יעברו את המותר, וסלק את כל חובותיך.

אריה
21 ביולי -
21 באוגוסט

יחסים רומנטיים אינטימיים עשויים להאפיל השבוע על כל התרחשות אחרת בחייך. אם אתה חושב שהגיע הזמן להתייחס ברצינות רבה יותר לעתידך, ולקשור את עצמך לחיי-משפחה, זה השבוע המתאים לעשות זאת. אל תמתין רגע נוסף. טוב ליבך עלול להיות לך לרוועש. השתדל להרגיע את עצביך המתוחים בשבוע זה. ביורד לא יזיק לך.

תולה
22 באוגוסט -
22 בספטמבר

אתה נמצא בתקופה בה מאיר לך המזל פנים בכל הנוגע לבית ולמשפחה. קשרים נפשיים מתהדקים והולכים בינך לבין נערה, שהופיעה לא מזמן באופק חייך, והם יזכו לאישור נלהב מצד המשפחה, הקרובים והידידים. הרבה לארח אנשים בביתך, ואל תחמץ שום הזדמנות לעריכת מסיבה לחוג מכריך. זה ישתלם לך.

תאנים
22 בספטמבר -
22 באוקטובר

דווקא ביום בו חשבת שכבר נשבר הכל, ושוב אין מוצא ממצב מסוכן — אתה הופך לאדם אחר. הכל נפתר בנקל, חלק, בלי בעיות. זהו שבוע בו טוב תעשה, אם תרבה בקשרים חברתיים, בבילויים, ובפגישות עם בני שני המינים. הישמר מפני הקור, ושמוך על דרכי הנשימה שלך. בת מאזניים, לבשי בגדים בצבע כחול.

עקרב
22 באוקטובר -
22 בנובמבר

נשקפת הצלחה קלה במישור הפיננסי. כספים עשויים להגיע אליך הרבה יותר מהר ממה שציפית. לעומת זאת עלולות להתרחש מיספר אי-נעימות הקשורות במקום העבודה, מבלי שיגיעו דווקא ישירות לך. אם תשתכנע בעצמך בידידת הרעיון שנוודך, תשפיע על האנשים סביבך.

קשת
23 בנובמבר -
20 בדצמבר

תקופת-האזנה בה את מצוייה ממשיכה — אם כי עניינערה קטנים מופיעים באופק, בצורת התחייבויות-עבודה, פגישות עם נשים או מריבות עם ידידות טובות במיוחד. אך אל דאגה, עם רצון עז את עשוייה לצאת מכל זה בשלום. אם את עוסקת בשני רומנים מקבילים — לים — דעי לגמור עם אחד מהם, או לפחות להסוות אותו כך שלא יגרום להתפוררות החבילה ולא תצאי קרחת מסאן ומכאן.

גדי
21 בדצמבר -
19 בינואר

כוחה-החגל משמש לך מדריך — וזה דבר טוב מאוד, השבוע, כי זהו שבוע של שיגרה, והרועה להפך אותה באופן קיצוני, עשוי להיתקל בקשיים, שעליהם לא חלם כלל. גם מבחינה כספית לא כדאי להגויס. יום א' בתחילת השבוע, גורם לך כאב-ראש. יום ו' בסופו — מצביע על התחייבויות חדשות וגם על מקורות-הכנסה בלתי-רגילים. לעומת זאת, בשטח הרומנטיקה — הדרך פנוייה וחלקה. לבשי חם.

דלי
20 בינואר -
18 בפברואר

חדשות מכוערים שהשמיעו באוזניך חבריך לעבודה, אינם מבוססים, ומצוי בהם גרעין עלוב מאוד של אמת. אך הנזק כבר נגרם; עשה מאמץ עליון לתקנו, בטרם המצב יהיה אבוד לחלוטין. זה ילמד אותך להבא לקח, שלא להאמין לכל בדותה המושמעת באוזניך, ולטרוח לאמת דברים, בטרם אתה פועל עליהם. בפרט אם מקור האינפורמציה הוא כה מפורקף. בת דלי: סכנה צפויה לך השבוע, אם תרחיקי מבידתך.

דגים
19 בפברואר -
20 במרץ

בסך הכל, נכנסת לתקופה טובה מאלו שקדמו לה. אם את רווקה — אין הרבה סיכויים שתישארי בודה, השבוע או שתהיי רווקה, בעוד חודשים מועטים. בן זוגים: הישמר מהוצאות ניכרות, העלולות להגרים על-ידי צעד פזיז או על-ידי לילאות-ממשכה. מצד שני, מעולם לא היית כליכך אקטיבי, לבשי כהה וטיילי.

חבה בשבוע שעבר את מעללין של הצעיר האשדודי ואל דניאלם, שהתבצר עם תח-מיקלע עוזי על גג אחד הבתים באשדוד וניכנע רק לאחר מאי-מציישיכנוע של נכבדי העיר. העיתונים לא כתבו כי דניאלס קיבל את פניו של השופט הר-מקום, אברהם ששון, שהיה בין הבאים לשכנע אותו להיר-כנע, בקריאה: "עוד נוכה לר-אות את עוררדין (חיים) קאזים כשופט עליון, ולא

משימה בלתי-אפשרית עשוייה להיכלל בין משימותי-הם של שליחי העליה של הר-סוכנות היהודית בארצות-הברית: לנסות לשכנע את שחקיהטלוויזיה ג'ק לורר, המגלם את תפקיד המפקח סטיב

נאוה ארד חברת הוועדה-הפועל של ההסתדרות ערכה בשבוע שעבר שיחה עם שר האוצר יהושע רבינוביץ, בנושאי המדיניות הכלכלית החדשה. כשדיווח רבינוביץ על השיחה שהיתה לו עינה, בשיבת סיעת המערך, הוא סיפר לנוכחים בישיבה: "ביליתי השבוע לילה שלם עם נאוה ארד". קרא לעברו שר הבריאות ויקטור שם-טוב: "נו, וכמה זה עלה לך?"

מקגארט בסידרת הטלוויזיה הוואי חמש אפס, לעלות ליש-ראל. כתב הארץ לשעבר, יהודי דה קסטן, המשמש כשליח הסוכנות היהודית בסאן-פרנצי-סו, קו. טס במיוחד להוואי כדי לשכנע את 3000 היהודים ש-באי לעלות לארץ. בין השאר ניסה לשכנע גם 120 חיילים יהודיים המשרתים בבסיס ה-צבא האמריקני בפרלי-הארבור, לעלות לישראל בתום שירותם הצבאי. תוך כדי כך גילה כי ג'ק לורר שייך גם הוא לעם היהודי. את לורר עצמו לא הצליח קסטן לפגוש, אולם הוא קיבל את מיסטר-הטלפון הסו-די שלו, והודיע כי יערוך ביר-קור מיוחד בהוואי, כדי "לנ-סות להביא למקגארט את בשורת העלייה לישראל".

בישיבת ועדת-הכספים של עיריית תל-אביב ביקש הר-בר מועצת-העיר מסיעת המע-רך, שרמא קנטור, לדעת כמה דוברים ואנשי יחסי-ציבור משרתים את העיריה. לפני ש-עמדו לענות לו, השיב לו חבר מועצת-העיר (הליכוד) דויד קלמן בקריאת ביניים: "שלו-שים ואחד" בהתכוונו לכך ש-כל אחד מ-31 חברי מועצת הר-עיר הוא תאב-פירסום.

תלונה חריפה לשרהפ"גים על שריהמיסחר-הותעשייה, חיים בר-לב, הגישה השבוע סגנית מנהל מישרה-הפנים, יהודית היבנר, שהיא גם יושבת-ראש הוועדה לאישור נסיעת פקידים-משלה לחו"ל. היבנר ציינה בתלונתה לשרה-פנים כי מאחר שהוועדה שלה סירבה לאשר לאיש מישרד-המסחר-הותעשייה לצאת לי-חו"ל, לנסיעה שלדעתה לא היתה מוצדקת, התנפל עליה בר-לב בצעקות, כשהוא אומר: "את לא תנהלי לי את המישרד, ולא תגידי לי מי נוסע לחו"ל ומי לא!"

שופטים דביליים כמוכם." קא-זים הוא, כידוע, עורר-הדין של רבים מהפושעים המפורסמים בארץ.

תקריט בלתי-נעימה אי-רעה בסוף השבוע לברוך גלזר פאר, שהופיע במועדון-ההילה של מלון החוף הירוק ליד נה-ניה. בתום ההופעה הסתבר לי-מני, ולמאות מבאי המועדון, כי בגלל שברענן נשטף הר-כביש המוביל אל המלון, הנמ-צא ליד שפתי-הים, וכי אין אפ-שרות לצאת ממנו. מני נאלץ לשעשע את האורחים התקועים עד השעה ארבע לפנות בוקר. מנהל המלון, אל"מ (מיל.) ד. אורן, כבר החל מכין חדרים לבאי מועדון-ההילה, כשהתבר-רר כי אחד האורחים הצליח למצוא דרך ישנה, שלא נש-טפה, ושאפשר היה לעבור בה.

בעיקבות ההצעה ללמד את תלמידי התיכון בכיתות השמינית להפעיל רובים ולי-גישים למשמר הארזים, הוצע בשבוע שעבר לעקב ("יענקל-לה") אגמון ללמד את תל-מידי בתי-הספר העממיים קפ"פ, ואת ילדי גן-הילדים ליי-רות ברוגטקה. למיבצע גני-הילדים הציע אגמון גם שם-צופן-סודי: "אל הציפור".

למרות שהשניים הם עטורי זקנים, אין כל זהות בין השקפות של הסופר דן בן-אמוץ ורבים של מתנהלי חבר-רון הרב משה לוינגר, ש-הוצגו השבוע רישמית זה בפה-ני זה. הוראשון, שהגיב כשהל-על המיפגש, היה הרב לוינגר, שטען: "סוף-סוף אני מגלה בך-אדם יותר לא-מסודר ממני!" ואילו בפי דן היתה הצעה לרב המתחלים: "אני מקווה שתמ-שיך לגור בקרית-ארבע", אמר, "כדי שילדיך ילמדו בבית-ספר ערבי, ואם ירצו ללמוד שיעור-רייתלמוד, זה לא יהיה על חש-

נפרדו . הזמר האמריקאי הנודע **מייני טים**, ששמו האמיתי הוא **הרמן בוקינגהאם** ואשתו, מלכת-היופי של ניו-ג'רסי, **מיס ויקי**. השניים נישאו לפי גי כארבע שנים בטקס-נישואים שהוקרן בסני קהל צופי טלוויזיה שמנה 45 מיליון איש. מיס ויקי וילדתה בת השלוש, טו-ליפ (ציבעוני) מקבלות מאז הפירוד תמ"כ כח סעד בסך 235 דולאר לחודש, ממישרד-הסעד האמריקאי.

נחוג . יום-הולדתו ה-82 של גנרל **פרנסיסקו פרנקו**, הרוזן הספרדי-ה' שולט בספרד מזה 35 שנה. אושפו ביולי בבית-החולים למשך שלושה שבועות, ו-העביר אז את סמכויותיו למלך המיועד של ספרד, העוצר-הנסיך הואן קארלוס. בספטמבר, אחרי שהחלים, חזר ונטל את סמכויותיו לידיו.

נבחר . במקובש משותף של שני בתי הפרלמנט בברן בירת שווייץ, **פיר פראי** (66) שר-החץ השווייצרי, כנשיא ה-מדינה. כהונת הנשיא של שווייץ עוברת מדי-שנה, בתורנות, לאחד משיבעת השרים חברי-הממשלה. פראבר יתפוש את מקומו של שר-הכלכלה ארנסט ברוגר, שהיה נשיא שווייץ ל-1974.

סיים שירותו . שגריר גרמניה בישראל **יסקו פון-פוטקאמר**, והמריא חזרה לארצו. פון-פוטקאמר עומד להת-מנות כשגריר ארצו ביוגוסלאביה. בנמלי-התעופה בן-גוריון נפרדו ממנו ראשי-ה-טקס במישרד-החוץ, אביגדור שוהם, זקן הסגל הדיפלומטי שגריר פינלנד, ונציג ה-קהילה האירופית וכן צמרת השגרירות הגרמנית בישראל.

התפטר מתפקידו . כחבר מועצת המנהלים של חברת הביטוח הסנה **בנימין שני**, חבר מושב כפר יחזקאל, סגן המנהל-הכללי של תנובה. במכתב-ההתפטרות שלו למוזכר חברת העובדים, אפרים ריינר, טען שני, כי מועצת-המנהלים של הסנה מתכנסת אחת לחודש לשיבה הנמשכת שעתיים עד שלוש. ל-דעתו, אין לחברת-המועצה אפשרות לעמוד על פעילות החברה בצורה כזו. בסיום מכתבו אמר בנימין שני כי לנוכח ההת-רחשויות האחרונות במועצת-המנהלים ש-נות הגיע למסקנה, שאין ביכולתו להמשיך להשתתף בכחבר במועצת-המנהלים של הסנה.

נפטר . בשנתו **ג'יימס בארדוק** (58), שנקרא, ליכלוכי מפני שהנחיל מפ-לה מפתיעה לאלוף-העולם במישקל כבד,

מתאנרף ברודוק
מיתת נשיקה

היהודי מקס בר, באחד ממישקלי-האיג' רוף הגדולים בהיסטוריה, שהתרחש ב-יוני 1935. המהמרים הימרו במשחק זה 10 ל-1 כנגד ג'יימס בארדוק.

נפטרה . אחותו של חיים ארלוזורוב, רוב, יו"ר הנהלת הסוכנות שנרצח ב-1933 בחוף הים של ת"א, ליוה שטיינברג-ברג, אשתו של הסופר יעקב שטיינברג. ברג, אשתו של הסופר יעקב שטיינברג, בהלווייה השתתפו שלושת השאולים: שאול שטיינברג, שנקרא גם יונתן אשבל ולאחרונה שאול מגרון, בנה של המנוחה, שאול ארלוזורוב בנו של חיים, ושאול רוי-זוליו, מפכ"ל המישטרה, בן אחותו השנייה של ארלוזורוב, דורה.

שלם לעצמך

הכנסה שוטפת

פטורה ממס

"אשל הכנסה שוטפת"

היא קרן הנאמנות הראשונה

והיחידה בישראל שתחלק

רווחים מידי שלושה חודשים,

במועדים קבועים.

עיקר נכסי הקרן מושקעים בניירות ערך צמודים למדר ובכך מבטיחה הקרן שמירה על ערכו הריאלי של כספך.

יתרונות נוספים למשקיע

ב"אשל הכנסה שוטפת":

- ניהול מקצועי ע"י מומחים בתחום

ניירות הערך.

- הקטנת הסיכון ע"י פיזור ההשקעה.

- אפשרות מימוש ההשקעה והרווחים

שנוצברו עליה - בכל עת.

- פטור ממס הכנסה וממס רווחי הון

על כל הרווחים.

מודעה זו אינה מהווה הצעה לציבור לרכוש

יחידות השתתפות של הקרן.

תשקפים ניתנים להשגה בבנקים וסוחרי ניירות ערך.

המנהל
חברה להשקעות של
בנק דיסקונט בע"מ

הנאמן
בנק דיסקונט
לישראל בע"מ

בסיסונות

- שמלות חריון

- מכנסי חריון

- טוניקות חריון

- חליפות חריון

כהן מודל

חל"אביב, רח' נחלת בנימין 4,

קומה ב', דרך ויצמן

פתוח עד 7 בערב

(פטור בשעת 4-2)

לתזמנות ע"י סוכן: טל. 50344, ת"א

מיבצע מיוחד לחיילים

כל חייל שיחתום בחודש דצמבר מנוי על

"העולם הזה"

יקבל הנחה של 40 אחוז

השבועון יישלח רק לדואר צבאי

נותוך איזה נהר עלו שבע הפרות הרזות

שעליהן מבסס יצחק רבין את מדיניותו?

חלום פרנה

איני יודע אם יש לו ליצחק רבין כתונת-פסים, אבל חוץ מזה הוא דומה לאותו נער עברי בעל-החלומות, יוסף. הוא היה בן-הזקונים של המישמרת הוותיקה, ואחיו התקנאו בו מאד. הם לא יכלו להשליכו לתוך בור בשדה, ועל כן שלחוהו באורחת מדיינים לשגרירות רחוקה בנכר. העיקר שלא יישב בממשלת יעקוב. לאחר-מכן קרה משהו בינו ובין אשת פוטיפר. הוא היה חביבה של גולדה, וזו הבטיחה לו כהונה של שר. אך כאשר לא נכנע לרצונותיה, ניסתה לשים קץ לקאריר יירה שלו. הוא לא נשלח לבית-הסוטר, כמו העבד העברי, אלא לכנסת, ושם נמק ב-התפקיד-זוטר, כשהוא חולם את חלומותיו. והנה, כמו באגדה המקורית, חל המיפנה הרמאטי. אסור של פרי עה הפך בכיום לראש ממשלתו. בקפיצה גדולה אחת עלה מן הציני נוק ישר לבס השילטון.

הוא דאג למצריים. הוא הציע פיתרון ש-היה טוב למצריים. הוא היה ראש-ממשלה מצרי, לא ישראלי. אם צמחה מכך טובה גם לבני-יעקוב, הרי היה זה רק מיקרה. **כאשר פועל עכשוו יצחק רבין על פי החלום האמריקאי — לטובת מי הוא פועל?**

מבחינה אמריקאית, גם החלום וגם הפיתרון נוחים מאד. אין לאמריקה שום עניין להביא לפיתרון כולל, מהיר ומחפכני של הסיכסוך הישראלי-ערבי. כי פיתרון כזה יצמצם במידה מכרעת את תלות הערבים (וגם את תלות הישראלים) בארצות-הברית.

אמריקה זקוקה בשנים הקרובות (שבע השנים הרעות) לנפט הערבי. נוח לה שהערבים יהיו תלויים בכוחה של ארצות-

נראה כי רבין עצמו מהרהר לא-פעם בדמיון זה. אחרת לא היה מבסס את מדיניותו על פיענוח חלומות. על-כיל-פנים, בימים האחרונים הוא מסיביר לנו את מדיניות ממשלתו בצורת חלום של פרעה, שאותו פתר יוסף. **"הנה שבע פרות עזות מן הי יאור, רעות-מראה ורקות-יבשר..."**

לדברי רבין, צפירות לנו עכשוו שבע פרות. שבע שנים שבהן יהיה העולם המערבי תלוי בנפט הערבי, ועל כן לא יהיה בכוחו לכפות על הערבים את ההסדר הציני לישראל. אך אחרי שבע השנים הרזות האלה, תבואנה — כך מסתבר מדבריו — שנים שמנות. בניגוד לחלום המקורי של פרעה, תאכלנה דווקא הפרות יפות-המראה וברי-אות-הבשר את הפרות הרעות והדקות. בתום שבע השנים הרזות, אליבא דרבין, ישתחרר העולם החופשי מן התלות בנפט הערבי. יעמדו לרשותו מקורות-אנרגיה אחרים, שוב לא יוכלו הערבים לכפות את רצונם על העולם, וענייני ישראל ישגשגו. הבעיה הניצבת לפנינו היא, איפוא, פשוטה: איך לעבור את השנים הרזות. גם לזה יש ליצחק המשביר פתרון: עלינו להרוויח זמן. ליתר דיוק: עלינו לקנות זמן במחיר של שטחים. נחזור למצרים פיסותי קרקע קטנות בסניג, שנה אחרי שנה, עד כלות השנים הרזות.

ואז יבוא היום. הסיוט המבהיל של הנפט הערבי ייעלם מן האופק, ואנו נשיג את השלום המיוחל — כלומר, את השלום שישיאר בדמיון חלקים גדולים מיני, רמת הגולן, עזה והגדה, שלא יהיה בו מקום למדינה פלסטינית, ושוב ייעלם האשף. זהו פיתרון החלום. החרטומים לא הבינו אותו. טוב שיש נער עברי בעדי-החלומות, האמין על מלאכת הפיענוח.

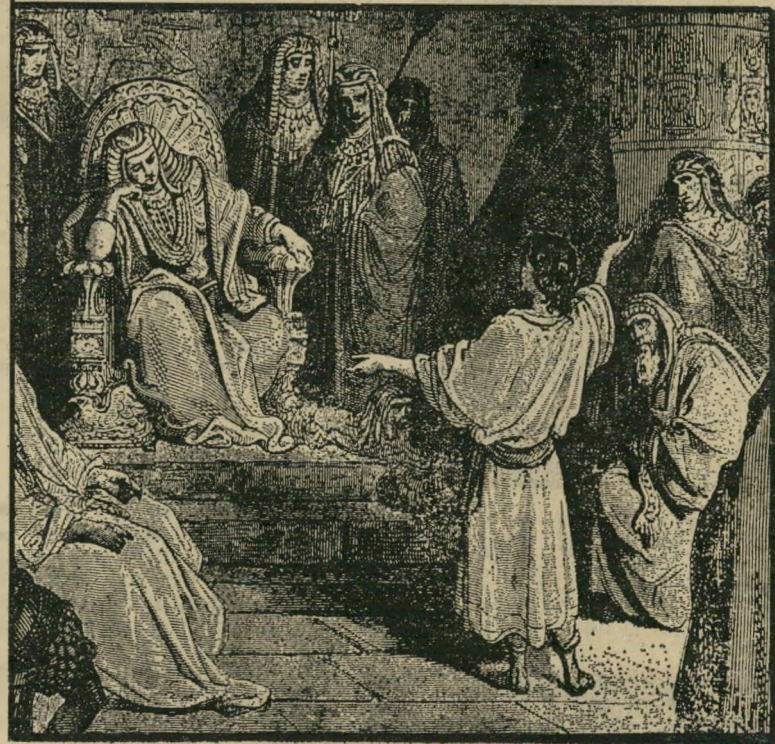
של זכור שיוסף לא הגיע לשילטון מפני שפתר חלומות של עצמו. אילו בכך עסק, היה נמק בבית-הסוטר עד סוף ימיו. הוא פתר את חלומותיו של פרעה. את החלומות של מו פותר יצחק רבין? מיהו פרעה המודרני? אין צורך להרבות בחיפושים. מצריים של מינו היא ארצות-הברית. במקום האזור בא פוטומאק. פרעה הטוב הוא הנרי קסינג'ר. הוא שחלם על העתיד המזהיר הצפוי אחרי שבע השנים הרזות, כאשר ארצות-הברית תנצל מקורות-נפט חדשים, אנרגיה גרעינית, חום-השמש, ומה עוד. כאשר פתר יוסף את חלומו של פרעה,

לחתקבל על דעת ישראל? התשובה שלי היא: בהחלט לא.

ורם כל, איני מאמין בחלומות. איני מאמין בתחזיות היסטוריות ה"מוכר" חות" להגשם. ראיתי בחיי יותר מדי אנשים אינטליגנטיים, שקבעו יותר מדי תחזיות ה"מוכרות" להתממש — ומשום-מה לא התממשו.

והנה בא יצחק רבין, ואינו פועל רק שתחזיות הפרות הרזות והשי מנות מוכרחה להתגשם, אלא שהוא מוכן להמר על כך בעצם קיומה של ישראל.

איני מאמין שבע שנים תבוא הישועה. איני בטוח שמקורות-האנרגיה החדשים ישימו קץ לתלות בנפט הערבי. אני כימעט בטוח שהנפט הערבי יהיה תמיד יותר זול מאשר מקורות-אנרגיה

"ויען יוסף את פרעה לאמור..."

אחרים. על כל פנים, יש הרבה ספיקות לגבי חלומי של הנרי קסינג'ר. **ואם לא תבוא הישועה — היכן נעמוד אז?**

בשבע שנים אלה ישתנה מאן-הכוחות בין ישראל ומדינות-ערב באופן מכריע לדעתנו. מבחינה כלכלית, יגדל הענק הערבי משנה לשנה, ואילו אנחנו נתגמד יותר ויותר. תהיה לכך תוצאה צבאית יתרה: תקציב הביטחון שלנו, שיטיל עלינו עומס שובר-רגב, יהיה נכבד בהשוואה לכמויות-הנשק האדירות של הערבים. מבחינה פוליטית גלובלית, אין כל סימן לכך שמאן-הכוחות ישתנה לטובת ארצות הברית. נראה כיום שהנטייה היא הפוכה. בקיצור: אין לנו מה להרוויח מדחיית הפיתרון. הזמן אינו פועל לטובתנו. לא נרוויח זמן, כפי שטוען רבין, אלא נפסיד זמן. הסדר-השלום, שאותו אנחנו יכולים להישיג עכשוו גרוע הרבה יותר מזה שיכולנו להשיג לפני שבע שנים, כשהיינו

בשיא כוחנו יכאשר דבריהם של שוחריי השלום הישראליים גידחו בבזו על-ידי גולדה ודיין. אך השלום שאנחנו יכולים להשיגו עכשוו יהיה בוודאי הרבה יותר טוב מזה שנוכל להשיג בעוד שבע שנים. מדיניות של "צעד אחרי צעד" טובה לאמריקה. היא רעה לישראל.

של מדיניות זו עוד השלכה. המעוררות חרדה.

לפני שבע שנים המצאתי בכנסת את הסיסמה: "שטחים תמורת שלום, שלום תמורת שטחים". היה ברור לי שהשטחים שכבשנו מהווים מטבע מצוייגת לקניית השלום. אין כל ספק שתמורת השטחים יוכלנו או להשיג שלום עם מדינות-ערב וגם עם מדינה פלסטינית.

הכנסת דחתה, כימעט פה אחד, את ה-תפיסה הזאת. לא היה בה או כימעט איש אחד שהיה מוכן להחזיר את כל השטחים תמורת שלום, גם לא תמורת שלום מלא. עכשוו מציעים לנו אותם ה-אנשים להחזיר את אותם ה-שטחים — לא כדי להשיג שלום, אלא כדי להרוויח זמן. תחת "שטחים תמורת שלום" בא "שטחים תמורת זמן".

נניח שחלומי של פרעה יתגשם. אחרי שבע השנים הרזות, שבהן החזרנו את מרבית השטחים כדי להרוויח זמן עד עבור זעם, יבוא חיום לעשית שלום. קופת-השטחים שלנו תהיה אז ריקה. במה נשלם עבור השלום?

של כארץ מילגה הפועלת תוך הבנה מלאה ועמוקה עם מדינה זרה. זהו רק"ח.

בכל שנות קיומה של רק"ח, ושל מק"י לפנינו, לא היה מעולם החבלל חזעיר ביותר בין הקו שלה לבין הקו של מוסקבה. יתכן שברז'נייב משכנע את וילנר, וייתכן שוילנר משכנע את ברז'נייב — התוצאה היא אותה התוצאה. רק"ח צמודה לקו הסובייטי האדוק יותר מכל מילגה קמוריסטית אחרת בעולם.

לאחרונה נדמה לי שיש לנו גם מעין רק"ח אמריקאית — מדיניות הצמודה לוושינגטון באדיקות מרוב מאד. כזאת, עד שאנחנו מקבלים משם אף את המחשבות, הסיסמאיות — והחלומות. וזה רע.

יכולה רק"ח להאמין כי האינטרס של ישראל תואם את עניינה של ברית-המועצות. יכול ראשיה-ממשלה להאמין כי ה-אינטרס של ישראל תואם את עניינה של ארצות-הברית. אין ספק שכיום תלויה ישראל במידה רבה מאד, כימעט מכל הבחינות, בוואשינגטון.

אבל פשוט לא יתכן — אף לא בתיאוריה! — ששתי מדינות תחיינה בעזרת אינטרס משותף מוחלט. האינטרס האמיתי של ישראל ראה פשוט אינו יכול להיות זהה לחלוטין עם זה של ארצות-הברית, או של כל מדינה אחרת. האינטרס העליון שלנו — להשיג שלום שיביטיח את קיומה ועתידה של ישראל — הוא אינטרס ישראלי בלעדדי.

לכן אני מודאג. מודאג מאד, כאשר מבססת ממשלת ישראל את מדיניותה באופן בילעדי על פיתרון חלומות זרים. הבה נניח את חלומות פרעה לפרעה. הבה נערוך חשבון עצמאי משלנו: מהו האינטרס שלנו, ואיך אנחנו יכולים לפעול על פיו. בסביבות ובמיגבלות קיומנו. לפנינו שנים רזות. בוודאי, אחרינו עלר לות לבוא שנים רזות עוד יותר. אנו עלולים להתקדם, "צעד אחרי צעד", אל מצב שיסכן את קיום המדינה. אל נצא "להרוויח זמן". הבה נצא עכשוו "להרוויח הסדר" מבלי להפסיד זמן. ואם יש צורך לזוטר על חלומות זרה-תמורת עם המציאות, שהיא קשה ואכזרית — מוטב שנעשה זאת עכשוו.

פנחס ספיר חזר - וניגש מיד לניסיון

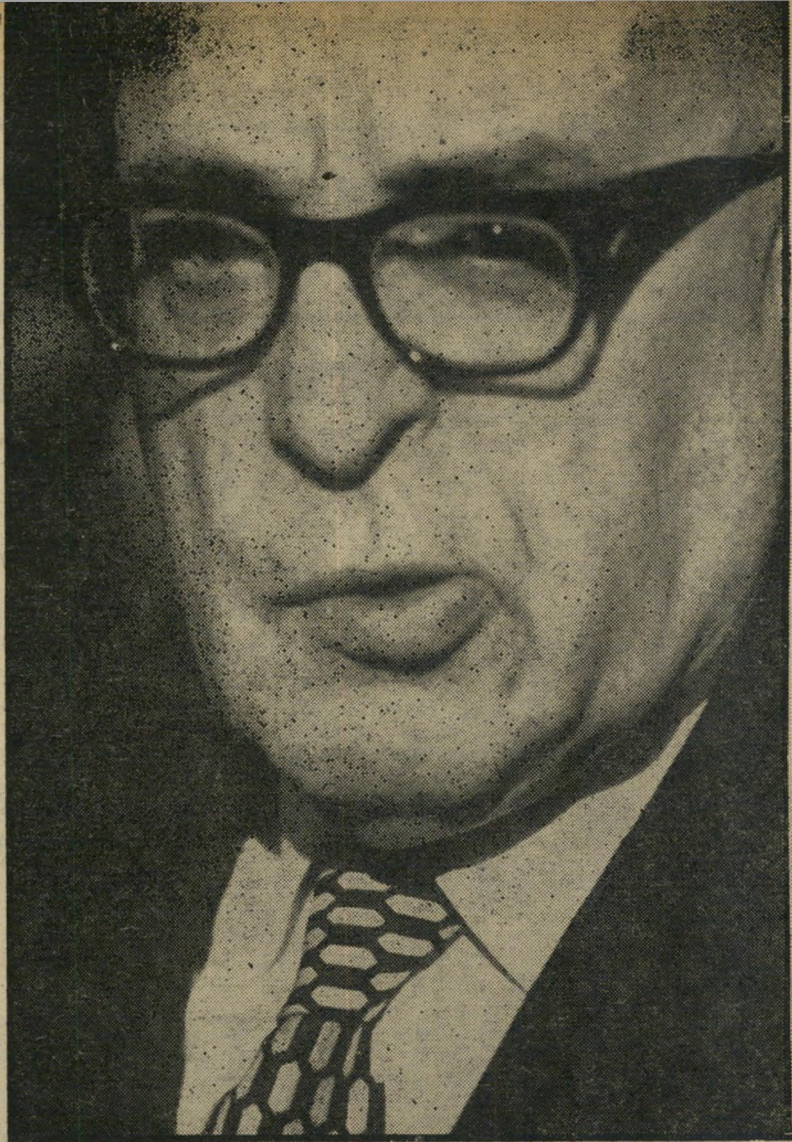
בעל-הבית

מפרשיות כאלו היא יכולה רק להיבנות. בתחום מדיניות החוץ התגבשה שלישייה אחרת: רביץ-אלון-פרס, שהשליטה מדיניות שונה מן הקו היוני המובהק של ספיר, המשיכה למעשה את הקו של גולדה מאיר, בלעדית.

דומה כי סטירת-הלהי המצלצלת ביותר ניתנה לספיר בהתוויית המדיניות הכלכלית החדשה, שמרכזה הפיחות. כל-כולה היתה מנוגדת לדרכו של ספיר, הידוע באיבתו לכל פיחות. כימים שקדמו לביצוע הפיחות, הועיקו אותו ואמנו בארץ כי ימהר להתערב, אולם הוא השיב, מארצות-הברית, כי אינו רוצה לומר דבר וחציר-דבר. כאשר החל צל בתי-הסוחר מאיים על מיכאל צור, דומה היה כי כלו כל הקיצין. כל מי שחשש לפצות סה כל העת, החל מאשים בגלוי את ספיר, כאחראי לכל.

מאו התפטר מן הממשלה נמנע ספיר מלהתערב כמה שקורה במדינה. סריות כלכליות התפוצצו בזו אחר זו. הוא - שתק. נאמניו הושמצו והוכפשו, והוא לא הגיב. השתיקה הרועמת שלו היתה, בעיני רבים, כסמל להחלטתו הנחרת שה להניח את ענייני המדינה לאחרים, לא להתערב עוד. חלק ממחנה נאמניו החל לוטש עין לקבוצה החדשה המשתלטת על המדינה. שכן, במדיניות אין חללים ריקים.

בתחום הכלכלה, התגבשה השלישייה רביץ-רבינוביץ-זונבר, שקראה בשקט תגר על השיטה הספיריסטית. פרשות כמו תת-מוטטות בנק ארץ-ישראל-בריטניה, החבר רה לישראל, לא היו מתפוצצות אצל ספיר. השלישייה הכלכלית החדשה לא מנעה אף תן, ונראה כי אף חשבה לה בדממה כי

פנים חדשות

צילום-מקורב של פניו של פינחס ספיר, בהם נראה היי טב ה"טיק" שבו לקה בביקורו האחרון בחו"ל. עווית שרירים זו מקורה בהתכווצות השרירים בפנים כתוצאה מן הקור, והרופאים אומרים כי היא תחלוף מעצמה. ה"טיק" שבפניו של יגאל אלון מקורו במחלת-הלב שלו.

אל אנשיו כמו בימיו הטובים, החלו להאד מין כי אכן נישנה נס תנוכה: פינחס ספיר, המנהיג הבלתי-מערער של מפא"י, שב להיות בעל-בית במיפלגה.

סטירת-לחי

מצלצלת

כ אשר עמר ספיר מול מצלמות הטל-וויזיה במל התעופה בן-גוריון, בלטה העווית בשרירי-הפנים שלו, במ לקה בארצות-הברית. אולם בעוד העווית של יגאל אלון קשורה בחולשת חלב, אצל ספיר מקורה בהצטננות שרירי-הפנים.

כ אשר פינחס ספיר הגיע אצרה, ניי תך גשם שוטף. המים חדרו גם דרך גג חדר האורחים החשובים במל-התעופה על-שם בן-גוריון בלוד, ועת ענה לשאלות עיתונאים על מיכאל צור והחברה לישראל, טיפספו המים דרך סדקים בגג. היה בכך סמל למה שקורה עתה בממלכתו הכלכלית, שאותה עוב לפני שנה בידי נאמני יהושע רבינוביץ, ואשר תוך זמן כה קצר החלה מתפוררת לנגד עיניו.

כאשר הגיע ארצה, ידעו רק מתי-מעט כי תקופת הנייטראליות שלו הסתיימה. גם הם לא האמינו בלב שלם כי אכן יחזור ויקח את המושכות לידיה. אבל בשבת, ב שעה שש בבוקר, כאשר החלו מטלפנים

נשיקה שכזאת

אשתו החדשה של פינחס ספיר, ריבקה, מקבלת נשיקה בשדה התעופה מידי-נעורים, ראובן אג' מון, מנהל מחלקת הנוער והחלוץ בסוכנות היהודית. אגמון סיפר לנוכחים כי עבד עם ריבקה ספיר שנים רבות בעבר הרחוק, ולכן הוא מרשה לעצמו לנשקה. אגמון בא לנמל-התעופה לקבל את פני ראש-המחלקה שלו, מרדכי בראון, שבא עם פינחס ספיר.

הבת והחתן

בתו הצעירה של ספיר, צפירה (במרכז) יחד עם חתנו אברהם טל, הנשוי לבתו השנייה רינה, בעלה של צפירה, נמצא עתה בחו"ל. ספיר ידוע בקשריו ההזדקיק עם בני מישפחתו.

הבו

עמוס ספיר, בנו של פינחס ספיר, נראה עם האב באולם האורחים החשובים בלוד. עמוס הוא המישנה למנכ"ל החברה הבינלאומית לפיתוח, בוגר ליי-מודי כלכלה בישראל, ופצוע מילחמה. בלטו בהעדרם רבים מנאמני ספיר בעבר.

חוזר הביתה

המונה, השיטה של ספיר" הפך מקובל על הכל. הדוכסים הכלכליים שגידלו החלו עורקים למחנה ונבררבינוביץ, שוכחים מי גידלם וטיפחם. הוא עצמו הושמץ בפי כל, ואיש לא קם להגן עליו. לומר מלה בזכותו.

שיבתו של ספיר לישראל השבוע דמתה

דוכס הרכב

האי מטעם קונצרן כלל לתעשיות הרכב, בא ללוד לקבל את פניו של פינחס ספיר. רסקין היה בעבר מנהל לישכתו של ספיר, והוא חבר טוב של בנו של ספיר, עמוס.

דוכס התעשייה

יחודה גיל, מנכ"ל החברה למימון תע"ת שיות, המלווה מאות מיליונים למיפעלי תעשייה בישראל, היה אחד המעטים שי קיבלו את פני פינחס ספיר בשבוע ארצה.

לשיבתם של נפוליון מאלבה, או של בן גוריון משהרביבוקר, רק מתימעת ידעו כי אין זו סתם שיבה לארץ. הלוהב הגדול של אנשיו בעבר חשב כי דבר לא השתנה, וכימעט איש ממקבלי פניו הקבועים לא בא הפעם ללוד. בין אלה שנעדרו היו כאלה שלא החמיצו זאת אף פעם אחת בשנים

האחרונות, ביניהם מזכיר מפלגת העבודה (הפעם מאיר זרמי, תמיד היה בא אהרון ילדין). מנכ"ל האוצר אברהם אגמון, ח"כ יוסף שרד, שר האוצר יהושע רבינוביץ, הממונה על התקציבים אהרון גפני, מנכ"ל בנק טפחות משה מן, וראש עיריית כפר סבא זאב גלר.

מחגע שובו של ספיר לארץ חזר להיות מה שהיה פעם: דינמו מהלך על שתיים. אנשים באו לביתו וישבו עימו עד תצות הליל, ופגישות עימו החלו נקבעות לשש בבוקר. המדיניות שלו פשוטה: קודם כל לארגן את הכוחות, לקרוא את הנאמנים לדגל, להכין הכל למאבק גלוי ראשון שיודיע לכל בצורה חד-משמעית, כי ספיר היה ונשאר בעלת הבית במפלגה ובמדינה, לשם כך הוא יישאר חצי שנה בארץ, יקדיש את זמנו לקמת חטיבת מפא"י מחדש.

ספיר יכול לסמוך על כך שתגוש, ברובו המכריע, יילך עמו. דוד קלדרון, זאב ויינר וגם יהושע רבינוביץ יצטרפו להת"י ייצב עם הגוש, לימין ספיר, בכל שעת-מיבחן. המשק ההסתדרותי הוא של ספיר בלבד, ונפשו, גם אישית וגם יוגית: יעקב לווינסון בבנק הפועלים, אפרים ריינר כמזכיר חברת העובדים, שתלי בלומנטל בכור — כאשר לידם שייכון עובדים, תי עונו, וכל שאר הממלכות. אפילו צבי רכטר, המנהל עתה מילחמת-קיום, נשבע לספיר אמונים ולא יבגוד בו.

ספיר יכול לבטוח גם בשליטי כוחות רבים במפלגתו. צבי גרשוני באיחוד הק"בוצות והקיבוצים, אברהם זילברברג ו-אהרון אוזן במושבים, יוסי שרד בין הצעירים והאינטלקטואלים.

גם אישים שאין מאחריהם גייסות, כמו חיים בר-לב, יילכו עם ספיר במפלגה בכל מיבחן. המחנה המתנגד לו מתבסס בעיקר על סניף חיפה של יוסף אלמגור, שאותו ינסה ספיר להחליש בעזרת משה ורטמן ומשה שחל — וסניף ירושלים, הנשלט עליידי משה ברעם ובנו עוזי ברעם. מתנגדי ספיר במפלגת העבודה ימנו גם את ראש-הממשלה יצחק רבין, את נגיד בנק ישראל משה זנבר ואת השרים ברעם, רייב ודלין, ספיר סבור כי עופר יחזור אליו ברגע שיראה כי הכוח כולו בידי ספיר. צדוק ישמור על אי-פעורבות.

יריבים בטוחים

מן המוכן

ריבים בטוחים יהיו אנשי רפי" בי מפלגה, וכן פלג אחדות-העבודה בתור כה. יצחק בן-אהרון, אלון וגלילי מוכנים לסרוף זה את זה, אך כולם מתלכדים יחדיו כנגד ספיר, לעומת זאת תלך מפ"ם עם ספיר. מחוץ למפלגתו יוכל ספיר לסמוך על סיוע סמוי של "ע והמפד"ל.

וכך, כאשר סקר השבוע פנחס ספיר את הגייסות, נראה המצב לא רע כלל. אומנם, מזכיר המפלגה מאיר זרמי מסרב לגלות שיתוף-פעולה, ואם הוא ימשיך בכך, לא יהיה מנוס מהתלתו. ספיר עלול להיבחר בקרוב לתפקיד יושב-ראש המפלגה, כי דוגמת גיזבר-הסוכנות אריה דולצ'ין שהוא יושב-ראש המפלגה הליברלית.

הוא יפעיל את בית-ברד, בראשות אבא אבן, כמרכז רעיוני יוגי, שיתן לו סיוע אידיאולוגי במאבק היוגני. כבר בימים הק"ב רובים צפויים כמה מיבחנים קלים, אולם כוונתו של ספיר היא להופיע בריש-גליל עם הדגל היוגני: נסיגה תמורת שלום. ספיר גם מתכוון לצאת בהגנה היקפית על מעשיו בתחום הכלכלה. הוא אומנם לא ייצא להגן על השערותיו, אבל יתבע לא לשפוך את הילד יחד עם המים. שכן בצד המחדלים, רשם ספיר לזכותו גם מעשים כלשהם.

התייצבותו של ספיר בראש המחנה היוגני במפלגתו תשפיע השפעה ארוכת-טווח על הנעשה במדינה. רבין יצטרך להתחיל אם הוא הולך בתלם היוגני או בדרכי הליכוד.

העם

כולם מדברים

מכל המחלות הפוקרות את צמרת ישראל, אחת החמורות היא: הדברת

כולם דיברו ודיברו ודיברו.

בראש צעד הנשיא. הוא פירסם חוות-דעת שהתפרשה בעולם כולו כהודאה כי קיום ספצה אטומית ישראלית, וכאיום להשתמש בה בשעת-כושר. ההכחשה, שי באה מייד לאחר-מכן, אך הגבירה את ההד. הודעת הנשיא, הנציג רס-הדרג ביותר של ישראל ומדען בזכות עצמו, תרמה תרומה חשובה לערבים. היא נתנה תוקף מחודש לתביעתם לאספקת נשק מוחץ עוד יותר מברית-המועצות. היא חיזקה אגשים כמו חסנין הייכל ומועמר קדאפי, הטוענים מזמן כי על מדינות-הנפט הערי-ביות להשקיע את המיליארדים שלהם בייצור ספצה אטומית ערבית.

מדוע היה אפריים קציר צריך לעודד את העניין? רק הוא יודע. מאקיאוולי חרש. אדם המדבר מדי יום, אם יש ואם אין לו מה לומר, הוא יצחק רבין. לאחרונה נתקף במחלה זו בצורה חמורה ביותר.

בשבוע שעבר מסר כמה הודעות שגילו את עמדת ממשלתו לפרטי הפרטים — ובי צורה זו רוקנו מתוכן את נסיעת שר-החוץ שלו, יגאל אלון, לארצות-הברית. כי כל מה שאלון יכול היה לגלות בשיתות דלפול מסיות סודיות, כקלפים של מיקוח, כבר הונח עליידי רבין על השולחן מראש.

אבל לא די בכך. רבין גם גילה כרבים שיש לו מחשבה מאקיאוולית: להפריד בין קאהיר ודמשק, ולבודד בצורה זו את סוריה.

הדברים פורסמו ברחבי העולם הערבי, הגבירו מייד את הלחץ הסורי על מצריים לבל תחתום על הסדר נפרד, וגרמה לי-הכחשות מצריות נמרצות. מדוע היה יצחק רבין צריך לגרום לי-התפתחות זו? רק הוא יודע.

2 סטירות לחי. וכאשר כולם מדבר-רים, מדוע יש ותק מלך הדברנים, אבא אבן? בימים האחרונים סטר על לחיו של אלון, בגלותו שהוא ואלון נפגשו עם המלך חוסיין. גילוי סוד זה (שהוכחש בשעתו נמרצות, כאשר נתגלה עליידי העולם הזה) חיבל בדיפלומטיה של אלון.

את סטירת-הלחי העיקרית ייעד אבן לי-רבין. אבן נפגש עם הנרי קסינג'ר בארבע ענינים. לאחר מכן חרש את הארץ, דן מרגלית, כי קסינג'ר אמר לאבן בשיחה זו שהוא מרוגז על פיטוטיו של רבין, שסיבכו את המצב. חוסיין מרגלית, בי-המימות: כשנשאל על כך אבן, הוא סירב להגיב.

מאחר שמרגלית לא נכח בפגישת קי-סינג'ר אבן, ואין להניח כי קסינג'ר גילה לו את הסוד — ברור כי יכול היה לבוא רק מפי אבן עצמו.

מדוע חיה אבא אבן צריך לתשמיע דברים אלה? הוא יודע — אך לא רק הוא. הוא רצה להתנקם באלון, שירש אותו בי-עודד-בחיים, וברבין, שסילק אותו מה-ממשלה.

ההסתדרות

המהפכה השקטה

הוועד הפועל של ההסתדרות בא במקום הכנסת במאבק נגד השחיתות. מדוע?

הספסלים היו מלאים. העיתונאים ישבו רתוקים לכסאותיהם, הטלוויזיה צילמה. הי רדיו שידר. נציגי הסיעות דברו בלהט. הוועד-הפועל של ההסתדרות יצר במרשת הקשרים בין צבי רכטר, מנכ"ל סולל בונה, והדוקטור טיבור רוננבאום. האם לפטר את רכטר, להשעותו לבקשו לצאת לחופשה, או להתמך לפסק ועדת-הביקורת? איך לנהל את החקירה? אילו מסקנות להסיק מן הפרשה לגבי ניהול חברת-העובדים אדירת-הממדים? מתח גבוה. עצם קיום הדיון, והעניין הציבורי שנתלווה אליו, העידו על תהליך שאירע בשנה האחרונה: הוועד הפועל

הפך מוסד חשוב. הוא דמה ל"מהפכה שקטה" שהפך את בנק הפועלים, כדבריו, לבנק מודרני חשוב.

במשך שנים התעלמה העיתונות כימעט כליל מן הוועד הפועל. התפרצויותיו של יצחק בן-אהרון עוררו מדי פעם תגובות, אך דיוניו של הגוף עצמו כימעט ולא משי-כו עניין. העניינים החשובים נחתכו בי-כנסת, ואילו בוועד הפועל טחנו מים, והוא נחשב לבית-אבות של פנסיונרים.

כל זה השתנה עכשיו. כאשר נערך לפני חודש עימות בין הוועד-הפועל לבין יצחק רבין ויהושע רבינוביץ, בזכחות נציגים מועד-העובדים במיפעלים, היה המתח גבוה יותר מאשר בכל ישיבה של הכנסת, והעיתונות עקבה בדריכות אחרי כל מילה שנאמרה. השיבה על פרשת טיבור חיזקה את הרושם שדיוני הוועד הפועל הם עכשיו חשובים יותר מדיוני הכנסת.

מה גרם לשינוי זה? הקילות שנרמזו. ייתכן שאחת הסיבות נעוצה בירידתה של הכנסת כמוסד המסוגל לשמש פורום אמיתי לעימות בין דיעות ולמילחמה בגידול-יפרא.

הרמה בכנסת התשיעית ירודה. בירת המילחמה בשחיתות, הכנסת שוב אינה קיימת. בשעה שפרשות-השחיתות הגדו-

מזכ"ל משל הקשבה ליריב

לות מסעירות את המדינה, נדם קול הי-כנסת, מילבד כמה תעלול-יפירסומת אי-שיים חסרי-משמעות.

בכנסת הקודמת החזיקו שתי סיעות קט-נות — סיעות העולם הזה והמרכז החופשי — מתח גבוה דווקא בזירה זו, כשהן מתחרות ביניהן בגילויי שחיתות (נתיבי נפט ועיסקי דיין של העולם הזה, אוטוקארט של המרכז החופשי, ועוד). אך סיעת חי-עולם הזה נעלמה מן הכנסת, ואילו המרכז החופשי נטמע בליכוד ומשתדל להתקרב אל השילטון.

הסיעות החדשות בכנסת לא ירשו את האדרת. סיעות שולמית אלוני ומוקד נתגלו כחסרות יכולת פרלמנטרית במאבקים מסוג זה, ורישומן אינו ניכר.

לעומת זאת קיבל הוועד-הפועל עירווי-דמ, ונצרה בו התחרות בין סיעות פועלות, ומובטח ששום פרשת-שחיתות לא תעבור בו בשקט.

זכוכות: 90%. ייתכן שיש לתהליך גם סיבות עמוקות יותר.

העניינים הסוציאליים והכלכליים עומדים עתה במרכז החיים הציבוריים, והוועד-הפועל מחזיק בשטח זה את היד על הדוי-פק, בעוד שהכנסת רחוקה מן הציבור, לעומת נוכחות ממוצעת של כ-10% בי-מליאת הכנסת, שהבריה מקבלים שכר. הי-נוכחות בוועד-הפועל, שאינה בשכר, מגיעה ל-90%.

לאפתת רבים נתגלה המוכ"ל החדש, ירוחם משל, כיושבראש יעיל. לעומת הי-דיקטטורה הרועמת, רבת ההתפרצויות, של בן-אהרון, מנהל משל את הישיבות בדרכי-נועם, מוותר לא פעם ליריבים, ונותן לכל (המשך בעמוד 23)

אחרי ערפל הקרב בא ערפל החקירה * כתביד של נערה גילה

שיומן המיבצעים הוא כוזב * טכנאים גילו כי נמחקו הקטעים

המכריעים מן ההקלטות * החלטת הוועדה אינה סוף־פסוק

עסקה בינע

ביום זה היה נדמה לרמטכ"ל, כי כוחות צה"ל עברו את התעלה, והוא מיהר להודיע על כך לממשלה ולהכריז את הכרזתו המפורסמת: "נשבור להם את העצמות".

מאת אורי אבנרי

באוגוסט. משום־מה, וכנראה כדי לחסוך זמן, קבעה הוועדה שהיא תבדוק רק את המאורעות של אחד מבין 11 הימים האלה — היום השלישי של המלחמה, יום ב' ה-8 באוקטובר 1973.

לואגוסט. משום־מה, וכנראה כדי לחסוך זמן, קבעה הוועדה שהיא תבדוק רק את המאורעות של אחד מבין 11 הימים האלה — היום השלישי של המלחמה, יום ב' ה-8 באוקטובר 1973.

ביום זה נערכה התקפת־הנגד הגדולה של אוגדת האלוף אברהם ("ברן") אדן, מי שהיה אז מפקד גייסות השיריון.

החוקק שיתר את ועדת־החקירה מן החוק הקודם בע את דרך הטיפול בעדויות ובראיות אחרות בבית־המשפט. המחוקק התכוון לשחרר את הוועדה מפרוי צדורה העלולה לסבך את עבודתה, ונתן לה שיקול־דעת גמור לגבי איסוף החומר. אבל הוא הגביל חרות גמורה זו באותו סעיף 15, הקובע כי הוועדה חייבת להודיע לאדם שהוא עלול להיפגע ממימצאיה, ולהעניק לאדם כזה את הזכות להופיע בפניה, להיות מיוצג על־ידי פרקליט, לעיין בעדויות, לחקור עדים חקירת שתיוערב, ועוד.

החוקק שיתר את ועדת־החקירה מן החוק הקודם בע את דרך הטיפול בעדויות ובראיות אחרות בבית־המשפט. המחוקק התכוון לשחרר את הוועדה מפרוי צדורה העלולה לסבך את עבודתה, ונתן לה שיקול־דעת גמור לגבי איסוף החומר. אבל הוא הגביל חרות גמורה זו באותו סעיף 15, הקובע כי הוועדה חייבת להודיע לאדם שהוא עלול להיפגע ממימצאיה, ולהעניק לאדם כזה את הזכות להופיע בפניה, להיות מיוצג על־ידי פרקליט, לעיין בעדויות, לחקור עדים חקירת שתיוערב, ועוד.

החוקק שיתר את ועדת־החקירה מן החוק הקודם בע את דרך הטיפול בעדויות ובראיות אחרות בבית־המשפט. המחוקק התכוון לשחרר את הוועדה מפרוי צדורה העלולה לסבך את עבודתה, ונתן לה שיקול־דעת גמור לגבי איסוף החומר. אבל הוא הגביל חרות גמורה זו באותו סעיף 15, הקובע כי הוועדה חייבת להודיע לאדם שהוא עלול להיפגע ממימצאיה, ולהעניק לאדם כזה את הזכות להופיע בפניה, להיות מיוצג על־ידי פרקליט, לעיין בעדויות, לחקור עדים חקירת שתיוערב, ועוד.

החוקק שיתר את ועדת־החקירה מן החוק הקודם בע את דרך הטיפול בעדויות ובראיות אחרות בבית־המשפט. המחוקק התכוון לשחרר את הוועדה מפרוי צדורה העלולה לסבך את עבודתה, ונתן לה שיקול־דעת גמור לגבי איסוף החומר. אבל הוא הגביל חרות גמורה זו באותו סעיף 15, הקובע כי הוועדה חייבת להודיע לאדם שהוא עלול להיפגע ממימצאיה, ולהעניק לאדם כזה את הזכות להופיע בפניה, להיות מיוצג על־ידי פרקליט, לעיין בעדויות, לחקור עדים חקירת שתיוערב, ועוד.

החוקק שיתר את ועדת־החקירה מן החוק הקודם בע את דרך הטיפול בעדויות ובראיות אחרות בבית־המשפט. המחוקק התכוון לשחרר את הוועדה מפרוי צדורה העלולה לסבך את עבודתה, ונתן לה שיקול־דעת גמור לגבי איסוף החומר. אבל הוא הגביל חרות גמורה זו באותו סעיף 15, הקובע כי הוועדה חייבת להודיע לאדם שהוא עלול להיפגע ממימצאיה, ולהעניק לאדם כזה את הזכות להופיע בפניה, להיות מיוצג על־ידי פרקליט, לעיין בעדויות, לחקור עדים חקירת שתיוערב, ועוד.

החוקק שיתר את ועדת־החקירה מן החוק הקודם בע את דרך הטיפול בעדויות ובראיות אחרות בבית־המשפט. המחוקק התכוון לשחרר את הוועדה מפרוי צדורה העלולה לסבך את עבודתה, ונתן לה שיקול־דעת גמור לגבי איסוף החומר. אבל הוא הגביל חרות גמורה זו באותו סעיף 15, הקובע כי הוועדה חייבת להודיע לאדם שהוא עלול להיפגע ממימצאיה, ולהעניק לאדם כזה את הזכות להופיע בפניה, להיות מיוצג על־ידי פרקליט, לעיין בעדויות, לחקור עדים חקירת שתיוערב, ועוד.

החוקק שיתר את ועדת־החקירה מן החוק הקודם בע את דרך הטיפול בעדויות ובראיות אחרות בבית־המשפט. המחוקק התכוון לשחרר את הוועדה מפרוי צדורה העלולה לסבך את עבודתה, ונתן לה שיקול־דעת גמור לגבי איסוף החומר. אבל הוא הגביל חרות גמורה זו באותו סעיף 15, הקובע כי הוועדה חייבת להודיע לאדם שהוא עלול להיפגע ממימצאיה, ולהעניק לאדם כזה את הזכות להופיע בפניה, להיות מיוצג על־ידי פרקליט, לעיין בעדויות, לחקור עדים חקירת שתיוערב, ועוד.

החוקק שיתר את ועדת־החקירה מן החוק הקודם בע את דרך הטיפול בעדויות ובראיות אחרות בבית־המשפט. המחוקק התכוון לשחרר את הוועדה מפרוי צדורה העלולה לסבך את עבודתה, ונתן לה שיקול־דעת גמור לגבי איסוף החומר. אבל הוא הגביל חרות גמורה זו באותו סעיף 15, הקובע כי הוועדה חייבת להודיע לאדם שהוא עלול להיפגע ממימצאיה, ולהעניק לאדם כזה את הזכות להופיע בפניה, להיות מיוצג על־ידי פרקליט, לעיין בעדויות, לחקור עדים חקירת שתיוערב, ועוד.

החוקק שיתר את ועדת־החקירה מן החוק הקודם בע את דרך הטיפול בעדויות ובראיות אחרות בבית־המשפט. המחוקק התכוון לשחרר את הוועדה מפרוי צדורה העלולה לסבך את עבודתה, ונתן לה שיקול־דעת גמור לגבי איסוף החומר. אבל הוא הגביל חרות גמורה זו באותו סעיף 15, הקובע כי הוועדה חייבת להודיע לאדם שהוא עלול להיפגע ממימצאיה, ולהעניק לאדם כזה את הזכות להופיע בפניה, להיות מיוצג על־ידי פרקליט, לעיין בעדויות, לחקור עדים חקירת שתיוערב, ועוד.

החוקק שיתר את ועדת־החקירה מן החוק הקודם בע את דרך הטיפול בעדויות ובראיות אחרות בבית־המשפט. המחוקק התכוון לשחרר את הוועדה מפרוי צדורה העלולה לסבך את עבודתה, ונתן לה שיקול־דעת גמור לגבי איסוף החומר. אבל הוא הגביל חרות גמורה זו באותו סעיף 15, הקובע כי הוועדה חייבת להודיע לאדם שהוא עלול להיפגע ממימצאיה, ולהעניק לאדם כזה את הזכות להופיע בפניה, להיות מיוצג על־ידי פרקליט, לעיין בעדויות, לחקור עדים חקירת שתיוערב, ועוד.

שבוע לפני המלחמה: ברן -

וגורוד'ש מבלים בראש־השנה

אחד מחברי ועדת־אגרנט פגש, לפני כמה ימים, באלוף חשוב בצה"ל. "מה דעתך על המימצאים שלנו בענייני מודיעין?" שאל אותו בסקרנות. הכוונה הייתה לדו"ח הסודי, שנמסר לעיון לקצינים בכירים בתנאי־ביטחון מיוחדים.

הקצין נבון מאד. "למען האמת, עדיין לא קראתי אותם", השיב. יתכן שהיה נבון פחות, אילו ידע כי שניים־שלישים מן הקצינים המורשים לקרוא את הדו"ח הסודי — לא עשו זאת. הם לא טרחו לעיין במיסמך, למרות שהיה מצוי לעיונם במחנה שבו הם משרתים.

החטא הקדמון

החטא הקדמון של ועדת־אגרנט היה החלטתה להתעלם מסעיף 15 של חוק ועדות־החקירה. המביטת את זכויותיהם של אנשים העלולים להיפגע ממיצאי הוועדה.

המחוקק שיתר את ועדת־החקירה מן החוק הקודם בע את דרך הטיפול בעדויות ובראיות אחרות בבית־המשפט. המחוקק התכוון לשחרר את הוועדה מפרוי צדורה העלולה לסבך את עבודתה, ונתן לה שיקול־דעת גמור לגבי איסוף החומר. אבל הוא הגביל חרות גמורה זו באותו סעיף 15, הקובע כי הוועדה חייבת להודיע לאדם שהוא עלול להיפגע ממימצאיה, ולהעניק לאדם כזה את הזכות להופיע בפניה, להיות מיוצג על־ידי פרקליט, לעיין בעדויות, לחקור עדים חקירת שתיוערב, ועוד.

חמשת האגרנטים (נשיא בית־המשפט שימעון אג' רנט, השופן העליון משה לנדוי, מבקר־המדינה יצחק נבני צאל, רבייה־אלופים (מיל.) ייגאל ידן וחיים לסקוב) נתנו לסעיף זה פירוש המבטל אותו למעשה. היה נדמה להם כי הוא מסרב לאדם עבודתם. כדי לעשות לעצמם חיים נוחים יותר, שללו את ההגנה מאלופי צה"ל אשר בפניהם הטיחו האשמות המורות ביותר: דויד ("דוד") אלעזר, שמואל ("גורודיש") גונן ואנשי המודיעין.

הפרה זו של החוק פגעה קשה בקצינים אלה, ועל כך התריעו גורמים שונים, ובראשם השבועון המסויים. עכשיו מסתבר שהיתה לכך תוצאה עוד יותר חמורה, ההורגת מן העולה שנגרמה לכמה אישים.

שיטת־העבודה של הוועדה מונעה מונעה מונעה, למועשה, לעשות עבודה אחראית ואמונה, ולחשופ את האמת. בנסיינה לקצר לעצמה את הדרך, ירדה הוועדה מן הדרך.

זה נתברר לפני כמה חודשים, כאשר חשף העולם הזה את פרשת "מיסמכי סימיוטוב". בדו"ח הביניים הראשון שלה הסתמכה הוועדה על ניירות מסויימים, שהוגשו על־ידי סגן צעיר כמיסמכים אותנטיים. אחרי פירסום הדו"ח, הסתבר כי המיסמכים זויפו — אלא שהוועדה לא היתה כלל מסוגלת לעמוד על כך. שיטת־החקירה שלה היו שיטתיות ובלתי־מיקצועיות, לאנשים הנפגעים לא ניתנה אפשרות לחקור את סימיוטוב או לבדוק את המיסמכים בשיטות של זיהוי־פילי, והזיוף כולו נתגלה לאחר מכן רק במיקרה.

הוועדה טיטשה את העניין בדו"ח השני שלה. העמידה פנים כאילו לא חשוב כלל אם הניירות מזוייפים או לא. גרוע מזה — היא לא מסיקה מכישלון זה שום מסקנה לגבי שיטות־עבודתה שלה.

התוצאה הייתה שערוררייה, שהתפוצצה הי שבוע בקוד גודו, ושהעמידה בצל את פרשת מיסמכי סימיוטוב. כי במרכז לא עומד סגן צעיר, אלא אחד האדופים הבכירים ביותר בצה"ל.

ערפל אחרי ערפל

ל ועדת־אגרנט הוטל לחקור את אירועי המלחמה עד לתום שלב הבלימה — כלומר, מה־6 עד ה־15

כדי ישיבתה, כי צה"ל חצה את תעלת סואץ — ידיעה שהיתה מופרכת לחלוטין, ושגרמה גלג של אופטימיות כוזבת ומסוכנת בדרגים העליונים באחד הרגעים הקשים ביותר של המלחמה.

לאריק שרון יש, בני ספק, גירסה פרטית משנו — ויתכן מאוד שלמפקדי החטיבות והיגדודים, שחשתתפו בחימה, יש גירסות משני להם. יש ודאי גם גירסות של חטיבות ויחידות שלחמו באותו יום באיוזורים סמוכים.

לכל הגירסות האלה תתווסף עתה גירסת ועדת-אגרי נט — והיא לא תהיה יותר טובה, ואולי גם לא יותר רעה, מכל הגירסות האחרות. איש לא יקבל אותה כגירסה סופית ומחלטת, שאין עליה עוררין. כי גירסתה שלה תהיה מבוססת על התרשמות חבריה מעדים שביניהם לא נערך עימות, על הכושר הרטורי של העדים, הסימפאטיות של הופעתם, אהבות ושינאות ודיעות קדומות של חברי הוועדה — ללא יכולת לחקור את המיסמכים, או אף לוודא שאינם מזויפים.

את העובדה הזאת האירה השבוע פרשת מיסמכי-ברן — פרשה שהטיחה בבית אחת אור חד על כל המוגבלות והמחדלים של ועדת אגרנט. היא השוכנה לא רק בשדעצמה, אלא גם בדוגמה לכל שיטת-העבודה של הי וועדה, שיא הביאה לעימות בין אנשים ומיסימכים.

יומנים והקלטות

ב מרכז הפרשה עמדו שני סוגי מוצגים: יומני-מיבצעים וסרטי-הקלטה.

כאשר יחידה (מדרג חטיבה ומעלה) נמצאת בלחימה, החל בשלב ההכנות, מנהל יומן על מיבצעה. יומן זה מנהל בחדר-המלחמה, שהוא מרכז-העצבים של החטיבה. האוגדה או הפיקוד, אליו מגיעים הדיווחים מלמטה והפקודות מלמעלה, וממנו יוצאות הפקודות כלפי מטה והדיווחים כלפי מעלה.

כל הפקודות, הפקודות והדיווחים האלה נרשמים כיומן, בכתב-יד של פלמ"מיבצעים או קצין-מיבצעים, הנמצא ליד המפקד שהוא בפקוד. זוהי עבודה בעייתית, הדורשת ריכוז רב, ועל כן מתחלפים בעליה כל שעתים בערך.

מיסמך זה משמש לשתי מטרות. בתוך המלחמה, כשימירת מחלפת בחדר-המלחמה, היא מאפשרת למישרת הנכנסת לעמוד על מה שאירע במשמרת הקודמת, וכך לשמור על המשכיות. אחרי המלחמה, מבינים על פי היומן את ההליכים ומשזורים עובדות. דווקא פרשת האלוף ברן היא מיקרה קלאסי המוכיח את חשיבותו של היומן.

במיפקדות נייחות, כגון פיקוד (לפעמים).

ישנן מערכות סטאטיות, המקלטות על סרטי-הקלטה את השיחות של המפקדים. הן גם מאזינות לרשתות של דרגים נמוכים יותר ומנציחות את השיחות. הקלטות אלה נועדות רק לשימוש אחרי המלחמה, לצורך שיחזור מדויק של העובדות, כתיבת ההיסטוריה והסקת לקחים.

מבחינת מהימנות המקורות, מובן שסרטי-ההקלטה הם המקור המהימן ביותר. בניגוד ליומני-מיבצעים, מזהים בהם את קולות הי דוברים, ואין הדברים כפותים לניסוח של פמל או קצין זוטא.

שני סוגי ראיות אלה עמדו עתה במרכז של פרשה.

דממה ברגע המכריע

ב באוקטובר הוקלטה רשת-הקשר של אוגדת

כאשר נתמנתה ועדת-אגרנט, החליט מי שהחליט לא למסור את סרטי-ההקלטה לאיש. פרקליטיו של גורודיש טוענים, כי הוא ביקש את הי הקלטות, אך הן לא ניתנו לו. לעומת זאת נודע עתה, כי הסרטים המקוריים נמסרו פעמיים לאוגדתו של ברן — דבר שאין לו תקדים. הם היו מצויים שם במשך שבועות ארוכים, וזה עוד לפני שנעשו העתקים של ההקלטה או העתקים מחדש של ההומור המוקלט.

נודע על קצינים מאוגדתו של ברן האזינו לסרטים אלה, ואף העתיקו חלק מהם. הסרטים — כולם או חלקם — לא נמסרו עלידי ברן לוועדת-החקירה.

לפני כחודשיים הגיעו הסרטים סוף-סוף לידי גורודיש — והפעם לא המקוריים, אלא הקלטות מועתקות: אחד הסכנאים שהאזין בצוותו של גורודיש להעתקים אלה מספר, כי הוא הבחין בשלושה קטעים דוממים. שי נראו לו כמחיקות. הסרטים נשלחו לבדיקה בידי מומי חים, שקבעו בדו"ח שלהם שהם מניחים שאלה הן מחיקות.

המחיקות הן בקטעים רבי-משמעות לקבני עת האמת לגבי התרחשויות אותו יום. לפי חות אחד הקטעים מתייחס לנושא המחלוקת העיקרי בין ברן לגורודיש ביחס למה שאירע, השבוע התפרסם. מפי חוגי האלוף ברן (המשרת עתה כניספח צבאי בווינגטון) כי יתכן שנמחקו בטעות דברי רים בעת ההאזנה. טענה זו מעוררת כמה שאלות:

- טענה דומה מאד הושמעה, ולאחד מכן הופרכה, בפרשת ווטרגייט האמריקאית.
- **עצם הוצאת הקלטה מקורית, שאין לה העתק, מארכיון המטכ"ל, היא שערוריה.**
- מטירתה של הקלטה מקורית כזו, שאין לה העתק, לידי צד מעוניין — היא שערוריה נוספת.
- השארת ההקלטות בידי צד זה במשך שבועות ארוכים, היא שערוריה שלישית.
- אייבדיקת הסרט עם החזרתו, היא שערוריה רביעית.

ברן עם דדו ודיין מעבר לתעלה, אחרי המלחמה

הדין שתיערך חקירה גם אצלם, כדי לברר מה קרה ליומן.

מורסה מוגלחית

פ רשת ההקלטות והיומנים של ברן היא רק דוגימה — אם כי חמורה ביותר — לשיטה המכשילה את הוועדה, והעלולה לרוקן מראש את מסקנותיה ממר בית השיבות.

בינתיים נודעו כמה וכמה עובדות חדשות, הפועלות באותו כיוון.

כך, למשל, הטילה הוועדה בדו"ח-הביניים הראשון שלה האשמה כבדה על גורודיש: שלא פרס את חטיבור תיו ביום-הכיסורים כפי שדרשה תוכנית "שובך יונים". כלומר: שתי חטיבות קדימה, חטיבה אחת אחורנית. אחרי פירסום המסקנות, ולקראת סיום הי חקירה כזוה, גיזה גורודיש מיסמך מדיון הי מיסמך עם שרי-הביטחון, שנערך ביום הכיפורים בשעה 11.00, ובו אישור מפורש וחד משמעני לפרסום שעליה פקד גורודיש: הטיי בה אחת קדימה, שתי חטיבות אחורנית.

המיסמך גם כולל את אישור הסיבות הטאקטיות, ש הגיעו את גורודיש לאמץ תוכנית זו. במלים אחרות: זאת היתה פקודת המטכ"ל, באישור שרי-הביטחון. זאת טענו עתה פרקליטיו של גורודיש בבג"ץ.

עובדה זו מצטרפת לכמה וכמה עובדות אחרות, שנת גלו רק לאחרונה, והמפריכות קביעות שנקבעו על-ידי הוועדה בחיפון, על סמך חקירה בלתי-מספקת ובלתי-מיקצועית, בדו"ח-הביניים.

השאלה היתה כיצד תגיב הוועדה על גיי רויים מביכים אלה. למעשה היתה צריכה לפי תוח בכל החקירה מחדש, או אף להתפטר.

הסכנה היתה שהוועדה תיכנע לפיתוי לעשות לעצמה שוב חיים נוחים, כפי שעשתה אחרי גילוי שערוריית סימן-טוב, שהיתה זעירה בהשוואה למה שהתגלה עתה, אם כי הביאה לחיסול הקאריירה של קצין-המודיעין הפיי קודי, סגן-אלוף דויד גדליה.

הוועדה יכלה להחליק את העניין, לקבוע שבצעם אינו חשוב למסקנותיה, ולהמשיך בקביעת המסקנות ש אליהן הגיעה לפני כן, מבלי לשנות דבר. או, גרוע מזה: לערוך מעין חקירה שיטחית, ולקבוע שאין הוכחות לזויר פים — כפי שאכן עשתה בפרשת סימן-טוב.

כך עשתה גם הפעם. הושפט אגרנט הודיע, שאין אחיזה לטענות כאילו הוגשו מיסמכים מזויפים. "בודון", במזיד" — הגדרה, שאינה מכחישה, למעשה, שהמיסמכים יכולים להיות מזויפים והוגשו לו בודון. היא גם אמרה שוב, שהמיסמכים החשודים לא יהיו חשובים להסקת המסקנות.

מובן שלוועדה זו אין כלל המכשירים הי דרושים לחקירת יזופים, וגם אין לה הסבדינות לכך.

החלטת הוועדה השבוע לא הוסיפה אמינות למסקנות שתיק, ולא הגבירה את אמינותו בעיני אנשי-המיקצוע, שעבורם היו המסקנות צריכות לשמש מדריך ובסיס להסי קת לקחי מלחמת יום-הכיסורים.

ואולי גרוע מכל: אם העניין לא יבורר עד תמונה, הוא יוסיף לצבור מוגלת, דחעי כיר את האווירה בצה"ל ובציבור כולו, לשי מש מוקד לחשדות גזברים — ובמסופו של דבר, יתפוצץ העניין כולו כעבור זמן כרעש גדול עוד יותר, כמו פרישת-לבון.

אין פלא שדווקא שימעון פרס, למוד פרשת-לבון, החזיר השבוע מפני אי-חקירת העניין עד תומו.

מוזרה שיבעתיים העובדה שברן לא מצא נכחן למסור הקלטות אלה לוועדה, ואף לא הזכיר בוועדה את עצם קיומם.

ביומנת גורודיש, הגיש הרמטכ"ל את הסרטים לוועדה, בצירוף תעתיקים מודפסים.

כתב-ידה של נערה

מ רתק עוד יותר סיפורם של יומני-המיבצעים. יומני-המיבצעים של אוגדת ברן הוגשו למטכ"ל ולי ועדת כיומנים ומקוריים, וכמובן בכתב-יד. גורודיש קיבל תצלום ממחלקת ההיסטוריה במטכ"ל, ואחד מקציני המילואים, ששירתו אצלו בתחנות, שם לב לעובדה מוזרה ביותר: כתב-היד היה נשי, מסודר ואחיד.

בכפ"ק (חבורת-פיקוד-קדימית) של אוגדת דה אין משרתות חיילות, ובוודאי לא חיילת אחת הנמצאת בתפקיד יומם ולידה, במשך יממה של קרב קשה, תחת הפגזה. לא היה על כן ספק: היומן אינו אותנטי.

בזה לא תמו תגלויים.

אחד הקצינים, שדיפדף ביומני הימים האחרים של אוגדת ברן, נתקל בין יומני ה-9 באוקטובר בשני עמורי דים שלא היו שייכים אליהם. הם השתרבבו בטעות ליום ה-9, אך מתוכנם היה ברור שהם שייכים ליום ה-8. הם לא היו כתובים בכתב-יד של בחורה, אלא בכתב הבלתי-מסודר של גבר, כנהוג.

בשני דפים אלה מופיע קטע אחד, החסר בעותק שהי גש לוועדה. קטע זה כולל פקודה של ברן לחטיבותיו לתקוף מצפון לדרום — בדיוק לפי התוכנית המקורית. בסיכומיו בצה"ל כתום המלחמה (ועל כן גם, בלי ספק, בוועדה) טען ברן שפקודה זו שונתה לפני המועד שאליו מתייחס הקטע.

מובן שהדבר מחשיד את כל גירסתו של ברן, הסותרת את הגירסה של גורודיש.

אחרי שהדברים פורסמו בחלקם השבוע, באו מצד חוגי ברן הסברים, שאינם עומדים במבחן ההגיון. לפי גירסה אחת, היו היומנים המקוריים מלוכלכים וקרועים, ועל כן הועתקו. אחרי שנעשה חתעתק, הושמד או נעלם המקור בטעות.

נגד גירסה זו עומדים השיקולים הבאים:

- כאשר מועתיקים יומן מקורי, אין עדי שים זאת בכתב-יד. מרפסים את התעתיק, ומצרפים אליו תצלום של המקור.

- משוט לא יתכן כי אכדו כל כך הרבה כרכים של יומנים מקוריים. יש להניח שבי מהלך המלחמה הצטברו היומנים של האוגדת לכדי עשרה כרכים.

לפי גירסה אחרת של מקורבי ברן, לא השתמש ברן כלל בעותקו בוועדה ביומני אוגדתו, אלא ביומן הפיקוד. אין זה סביר. נשאלת השאלה: מדוע? האם לא סמך על יומן אוגדתו? והרי ביומן הפיקודי לא יכולות להיות פקודות מפקד-האוגדה למח"טים שלו. הן צריכות להיות ביומן האוגדתי — ואכן הן מצויות באותם שני הדפים שנמצאו במאוחר, ושאינם מצויים ביומן האוגדתי שהוגש לוועדה.

גירסה חדשה של מקורבי ברן אומרת, שכאשר התי מנה ברן לאלוף-הפיקוד (אחרי האלוף ישראל טל, שהתי ליק את האלוף גונן) הוא לקח עימו את כל מטוה, והשי איר את המיסמכים בידי מפקד ומטה אוגדתי חדש, שאיב דו אותם. כאן מוחשדת קבוצה שלמה חדשה של קצינים, שאין להם כל נגיעה לעניין.

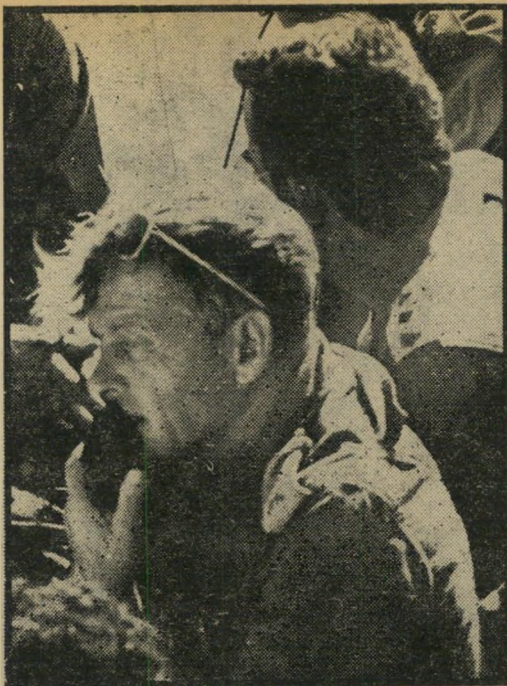
אם מורחב מעגל החשודים עד כדי כך, מן

ר תום מילחמת יום הכיפורים זומנו מפקדי ה-אוגדות, שנטלו חלק במלחמה, לפגישה עם ועדת העורכים של העתונות הישראלית. כל אלוף סיפר על מעללי אוגדתו וקרבותיה. כאשר הגיע תורו של האלוף אברהם ("ברנ") אדן לסכם את הקרבות בהם השתתפה אוגדתו, הוא לא הירבה במילים. ברן, הידוע בצה"ל כמי שאינו מצטיין דווקא בניסוחים ודברנות מופלגת, הסתפק במשפט: "אנחנו בסך הכל נלחמנו על חיינו".

שנה אחרי המלחמה נאלץ האלוף אדן, אחד המעטים מבין אלופי צה"ל שהשתתפו במלחמת יום הכיפורים ושנותרו בצה"ל, להגן שוב על חייו. הפעם היתה זו מלחמה על חיו כמצביא. דווקא האלוף שהיה מעורב פחות מאחרים במלחמות הגנרלים שהטילו את צילן על מלחמת יום הכיפורים, מצא את עצמו במרכז של פרשה עכורה שאימה להטיל כחם על כל הקאריירה הצבאית שלו.

הפארוכס בכל העסק הביש, שהסעיר השבוע את ישראל ועוד עתיד להסעירה בעתיד למרות מה שאמרה ותגיד עליו ועדת אגרנט — שהוא צץ ועלה ביוזמתו של ברן עצמו. בתום המלחמה לא בא איש בטענות או בהאשמות כלשהן כלפי ברן לגבי צורת ניהול המלחמה באוגדתו בימי הלחימה. לאנשים שונים בצה"ל או מחוצה לו יכלו להיות השגות וביקורות על לחימת אוגדתו, אולם אלה היו ביקורות לגיטימיות בנוסח בו מעביר צה"ל תחת שבת הביקורת, בדרך התיקור, הסיכומים והפקת הלקחים, את מבצעי כל היחידות הלוחמות.

רק מיספר חודשים אחרי המלחמה, כאשר נערכו ה-סיכומים בפקוד הדרום לגבי הקרבות השונים שהתחוללו בזירה המצרית, מצא ברן את עצמו בעמדת התגוננות. מפקדים שונים הביעו דיעות מקצועיות חריפות על מה שעשתה אוגדתו ביום השלישי של המלחמה. תחת לחץ הביקורת ניסה ברן לגול את האחריות מעל שכמו. הוא

ברן מדבר באלחוט בחפ"ק

את מהלכי האויב ואף להביסו באמצעות כוחות קטנים יחסית.

בנפרד
ובדירוג

ב יום ראשון, ה-7 באוקטובר, הגיעו שתי אוגדות המילואים בחזית הדרום, זו של ברן וזו של האלוף אריק שרון, להיערכות קרוב לקו החזית. מפקדיהן לחצו על פתיחה מהירה במיתקפת-נגד, ואף הגישו את תוכניותיהם לביצועה. אולם אלוף-הפקוד פסל את כל התוכניות, והכין תוכנית משלו להתקפה. עליה דיווח לרמטכ"ל וזכה באישורו.

גונן בחר לפתוח במיתקפת-נגד מקבילה, בטרם הספיקו המצרים להתבסס בשטחים שתפסו. משתי אפשרויות הי-תקפה מהאגף הוא הפיק אפשרות שלישית. במקום לצלוח את התעלה או לאפשר למצרים להתקדם, הוא עמד על כך שהמצרים ייבלמו על דרך החת"ם. ציר מקביל לכביש התעלה (ציר לקסיקון) שנתפסה כבר בידי המצרים, המתפתל במרחקים שבין ארבעה לתשעה קילומטרים ממנו ושנועד בעבר לשימוש חיל-התותחנים של צה"ל. הוא תיכנן מיתקפת-נגד בצד המזרחי של התעלה, מצפון לדרום, במטרה להשמיד את הכוחות המצריים שצלחו כבר את התעלה, תוך סיכום שאם המיתקפה תצליח, תנוצל ההצלחה לחציית התעלה באזור דויר-סואר, על גבי ה-גשרים שהקימו המצרים עצמם.

בשעות הערב של ה-7 באוקטובר כונסה קבוצת הפקודות במפקדת החזית כדי להבהיר למפקדים את תוכנית ההתקפה. ההתקפה היתה צריכה להיות מיתקפת-נגד מקבילה בדירוג. כשבתחילה פועלת האוגדה של ברן בגזרה הצפונית של התעלה, נגד הארמיה השנייה של

מה באמת קרה ב-8 באוקטובר 1973

היום האדום ביותר

מאת
אלי תבור

הצבא המצרי מקנטרה ועד האגם המר הגדול. אחריה היתה צריכה להיכנס לפעולה האוגדה של אריק שרון ולחקוף את הארמיה השלישית של הצבא המצרי מצפון לדרום, מהאגם המר הגדול ועד סואץ. סוכם שאם ה-מיתקפות תצלחנה, תצלח אוגדת ברן את התעלה באיזור דויר-סואר (שם בוצעה הצליחה ב-16 בחודש) ואילו אוגדת שרון תצלח את התעלה בסואץ.

כלומר, התקפת-הנגד אמורה היתה להיות רבי-שלבית. היא נועדה לענות על בעיית היסוד: האם יש להשמיד קודם את הצבא המצרי ממזרח לתעלה ואחר-כך לצלוח, או קודם לצלוח, ואחר-כך להשמיד? הפור נפל על האס-פרות הראשונה.

היה צריך להיות ברור למפקדים שהמשימה מספר 1 היא השמדת הצבא המצרי שכבר צלח את התעלה תוך הישענות על דרך החת"ם (שנקרא בצופן ציר חזונית), כאשר בשלב ב' אם תתמלא המשימה העיקרית, ייעשה ניסיון לצלוח את התעלה.

על הקונצפציה של וכנית סיקורית זו, שאושרה על-ידי הרמטכ"ל, היו כמה עוררים, בעיקר אחרי שנכשלה. הטענה העיקרית נגדה היתה שהיה צורך לרכז מאמץ עיקרי של שתי אוגדות, במקום להפעיל את שתי האוגדות בנפרד ובדירוג. הבעיה בהפעלת שתי האוגדות במאוחד היתה בכך שהיא היתה חושפת למעשה את כל החזית ולא היתה משאירה כל כוח עתודה שיבלום את המצרים במקרה שינסו לפרוץ אל תוך סיני, לתפוס את מעברי ההרים ולהתקדם הלאה. היה כרוך בכך סיכון רב מדי ולכן לא אישר המטכ"ל את ההצעה לתקוף בשתי אוגדות בריזמנית. אוגדת שרון אמורה היתה להישאר כעתודה מטכ"לית עד שיתברר כי אוגדת ברן אכן מצליחה בי-משימתה.

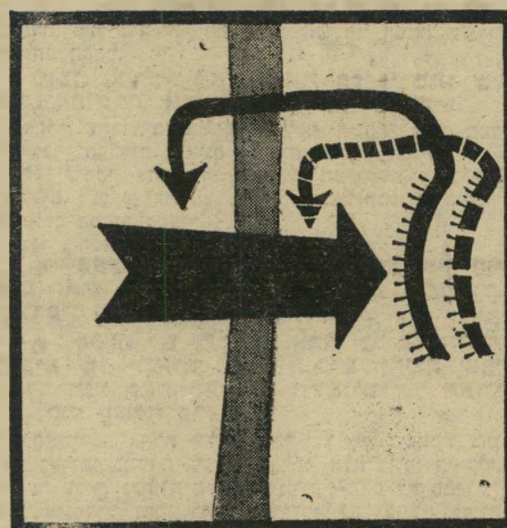
בשעות הלילה המאוחרות יצאו המפקדים ליחידותיהם על מנת להכין את תוכניות אוגדותיהם ולהכין את ת-יחידות לקרב שאמור היה להיפתח בבוקר. ההתקפה נפתחה בשעות הבוקר, כאשר החלו עוצבות אוגדת ברן לנוע ממקומות, תריכוו שלהן לעבר צירי התקפה. כעבור כ-12 שעות הסתיימה ההתקפה. אף אחת מהמשימות לא בוצעה. הכוח המצרי שממזרח לתעלה לא הושמד. לא נתפס מאוזן או ראש-גשר בגדה המערבית של התעלה. לכוחות התוקפים נגרמו אבידות כבדות יחסית. כמה עשרות טנקים הושמדו. מפקד אחד הגדודים, סא"ל אסף יגורי, נפל בשבי המצרי יחד עם עוד שבוים רבים.

שינוי משימה
או משימה נוספת?

מה קרה במשך 12 שעות הלחימה? מדוע נכשלה ההתקפה, שאמורה היתה לחולל תפנית בחזית הדרום כבר ביום השלישי של המלחמה ושעל פי כל הנתונים היו לה סיכויים להצליח?
סביב התשובות לשאלות אלה, ממוקדת המחלוקת בין האלופים ברן וגונן. ברן טען וטוען כי ההתקפה נכשלה באשמתו הישירה של גונן, ששינה לו תוך כדי מהלך הקרב את משימותיו, סיצל את כוחותיו וחסיל עליו משימות חדשות ששיבשו את האמאץ העיקרי שלו. גונן

מצידה המזרחי של התעלה, אותו תפסו ביום-הכיפורים, היתה גם ברירה לגבי מועד מיתקפת-הנגד. קיימים שלושה סוגים של התקפת-נגד:

- התקפת-נגד מקדימה, שהיא בעצם מיתקפת-מנוע לפני שהאויב פותח בהתקפתו. אפשרות זו כבר לא היתה קיימת אחרי יום-כיפור ה-6 בחודש.
- התקפת-נגד מקבילה, הנערכת בשעה שהאויב עדיין תוקף ולא הספיק להתבסס ביעדים שתפס.
- התקפת-נגד אחרת (מלשון אחרון), הנערכת אחרי שהאויב כבר התבסס והתמקם בשטחים שכבש. משתי האפשרויות האחרונות נראתה התקפת-הנגד המקבילה כסבירה ביותר, משום שהיא מאפשרת לשבש

הקונצפציות

מירשם זה מדגים את שתי התפיסות שהיו מקובלות בצה"ל לפני המלחמה לגבי מיתקפת-נגד לפלישה מצ' רית לסיני. החץ השחור הגדול מסמן את כיוון התקפה של האויב. החץ המתמשך מימין מסמן את התפיסה של בלימת ההתקפה קרוב ככל האפשר לקו המים ותי-קיפת-נגד מהאגף אחרי צליחת התעלה מערבה. החץ המקווקו מסמן את התיאוריה על פיה יש לאפשר לאויב להתקדם עמוק יותר לתוך שטח סיני, כדי לחאריד את אגפו ואז לתקוף אותו באגף מבלי לצלוח את התעלה.

הטיל את האחריות לכישלון התקפת-הנגד שערכה אוגדתו ב-8 באוקטובר 1973 נגד כוחות הארמיה השנייה בחזית הדרום, על מי שהיה באותו יום אלוף הפיקוד ומפקד ה-חזית, האלוף שמואל ("גורודיש") גונן.

גורודיש, שעד אז לא אמר מילה רעה אחת על ברן ולא הוכיח אותו על מעשיו ומחדליו באותו יום, נדהם. כדי להגן על עצמו מפני האשמות שהטיח בפניו ברן בפורום זה ובאחרים, הוא נחלץ לגונן על עצמו, להוכיח שלא הוא האחראי לכישלון. כך הוחל בבדיקה יסודית של מאורעות אותו יום בחזית הדרום, בדיקה שהתגלגלה ככדור שלג, הולידה את "פרשת ברן" ועוד עלולה להכות הדים בעתיד.

כיוון שגם ועדת אגרנט החליטה למקד את הקירתה דווקא על מה שאירע ביום זה, עלול ה-8 באוקטובר להיות מוצג כיום האדום ביותר של מלחמת יום הכיפורים, למרות שלא היה כזה. העובדה שהזוכית המגדלת הי-לאומית הונגה דווקא על מאורעות יום זה מכל ימי המלחמה, עלולה להפוך אותו לתאריך הבולט ביותר במלחמה. יותר מה-6 באוקטובר, יום מחדל הכוננות, ויותר מה-16 באוקטובר, יום צליחת התעלה מערב.

יום
ההתפכחות

מה שמיידך ומכדיל את ה-8 באוקטובר משאר ימי המלחמה הוא אולי ההתפכחות שחולל בקרב מפקדי צה"ל. עד לאותו יום היו רבים מהם בהשפעת שיכרו מלחמת ששת-הימים, תוך אמונה בלתי מעורערת בעליונותו של צה"ל וביכולתו להביס את הצבא המצרי בקלות. בתום אותו יום השתנתה התמונה, ופני המציאות בשדה הקרב החלו להתבהר.

ההצלחה הראשונית שנחלו כוחות הצליחה המצריים ביום הראשון למלחמה, אחרי שהצליחו לתפוס כימעט את כל קו המים בגדה המזרחית של תעלת-סואץ, לא היוותה נושא לדאגה מיוחדת. ביום הכיפורים עדיין האמינה צמרת צה"ל כי ניתן לבלום את המצרים ולהדפס חזרה אל מעבר לתעלה כרגע שכוחות המילואים המגויסים יגיעו לקו החזית. הפיתרון של צה"ל לאפשרות צליחה נרחבת של המצרים היו מוכנים מראש. על פי עיקרי תורת המלחמה היה ברור שיש צורך לבלום את הכוח המצרי התוקף במינימום כוח בולם ולרכוז את המאמץ העיקרי כדי לתקוף במהירות את האויב במקום שהוא מוכן לכך פחות מכל.

היה מוסכם שאם התקפת-הנגד יש לבצע מאגפו של הצבא המצרי, אבל המציאות בשטח היקשתה על יישום מסקנת זו. הצבא המצרי התפרש לאורך תעלת-סואץ על סני גיזרה צרה מאוד, קרוב לקו המים. האגף מצפון או מדרום היה צר מדי כדי לאפשר להתקפת-נגד נרחבת. היו שתי אפשרויות לבצועה בכל זאת:

- לצלוח מחר את תעלת-סואץ, תוך ניצול אמצעי הגישור של המצרים עצמם, ולהכות את האגף המצרי שממערב לתעלה, במקום שם הוא מצפה פחות מכל להתקפת-נגד.
- לאפשר למצרים להמשיך ולהתקדם אל תוך סיני כדי שיאריכו את אנשיהם ויחששו אותם לאפשרות התקפה

טוען כי ההתקפה נכשלה משום שאוגדת ברן לא פעלה על פי התוכנית, לא הבינה את המשימות שחוטלו עליה, ולא דיווחה לפיקוד על תמונת המצב בשטח כפי שהיתה באמת. כתוצאה מכך, טען גונן, נוצרה בפיקוד במשך שעות רבות תמונה מסולפת, אופטימית מדי, של מהלך התקפת-הנגד.

שיחור מדוייק של מה שאירע באותו יום הוא נושא למחקר היסטוריי-צבאי נרחב ומעמיק. ספק אם גם לאחריו ניתן להגיע לאמת מוחלטת. כל מה שניתן להיעשות במיסגרת עתונאית הוא תיאור כללי של שלבי הקרב, מבחינת היחסים שבין פיקוד החזית למפקדי האוגדות, מבלי להיכנס לפרטי הלהימה של היחידות בשטח.

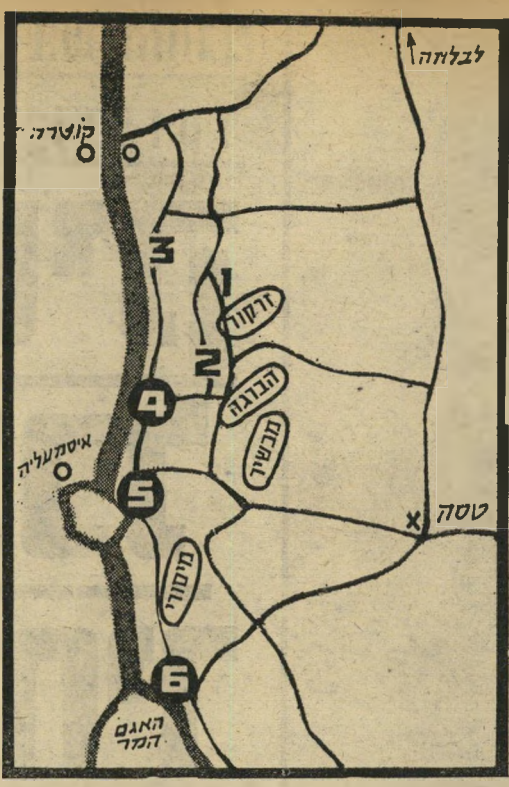
השינוי הראשון בתוכנית שהוצגה למפקדים, נעשה עוד לפני שהחלה ההתקפה. החל משעה 3.00 בבוקר ביום 8 באוקטובר החלו להגיע למיפקדת החזית דיווחים נואשים מפי אנשי שלושה מעוזים נצורים על שפת התעלה.

היו אלה אנשי המעוזים מול גשר הפירדאן, שמצפון לאיסמעלייה (שם הצופן שלו היה חיזיון); מול איסמ' עיליה — פורקן, ובקצה הצפוני של האגם הנער הגדול — מצמד. הם דיווחו על מצבם ההולך ומרעשה נואש יותר ויותר.

כתוצאה מדיווחים אלה החליט גונן לחסוף משימה למשימה האוגדתית של אוגדת ברן. בעוד שקודם לכן נאמר בפקודת המיבצע שאין להתקרב לקו המים, שאל גונן את ברן אם יוכל לנסות לשחרר את אנשי המעוזים הנצורים תוך כדי ביצוע המשימה העיקרית, שהיא-התקפה מצפון לדרום במטרה להשמיד את כוחות המצריים שם. גם קלמן מגן ז"ל שהיה אז סגנו של ברן וגם ברן עצמו, עמס דיבר גונן, לא השיבו לו בחיוב על הצעתו לנסות לשחרר את אנשי המעוזים. מגן טען כי המצ"טים כבר שוחררו לחטיבותיהם ולצורך שיתורו אנשי המעוזים יהיה צורך לתדרך כוחות קטנים. גונן הציע אז, לחילופין, שכוחות מאוגדת שרון ינסו קודם לכן לחלץ את אנשי המעוזים ורק אחר-כך יתחיל ברן בהתקפה.

על כך הודיע ברן כי יוכל להחליט רק בבוקר, כאשר תתבהר תמונת המצב בשטח. תוך כדי חילופי הדברים עם ברן החלו להתגלות אי הבנות, מסתבר שברן היה סבור כי משימתו העיקרית היא להגיע למעוזי חיזיון ופורקן כדי לנסות לצלוח שם את התעלה תוך תפיסת הגשרים המצריים שם.

קציני מפקדתו של ברן דיברו עוד ערב המיתקפה על הצליחה המתוכננת בחיזיון. כאשר הודיע גונן לברן במפורש לא לצלוח שם, שאל אותו ברן: "למה לא שם?" הסיבה לכך היתה שגונן רצה לבצע את הצליחה, במידה

שלא להתקרב לקו המים מחשש הטילים המצריים, וכך בגלל תנאי השטח הבלתי עביר בחלקו, נמשכו הכוחות של נתקה וגבי מורחה והתרחקו מקו המים. הכוח של גבי, שהיה המערבי ביותר, דיווח כי הוא לא נתקל ולא משמיד טנקי אויב. גונן שהקשיב לדיווח הורה לברן שכוח גבי יזוז יותר מערבה, לכיוון התעלה כדי לחפש את שריון המצרים ולהשמידו. אבל ברן הודיע שהוא מתכוון לגשת מערבה ליד חיזיון. זאת היתה התשובה שגונן חיכה לה עד אז. היה ברור לו עתה כי ברן הולך לחלץ את האנשים ממעוז חיזיון. הקטע הזה, בו אמר ברן ברשת הקשר כי הוא הולך לחיזיון — הוא הקטע המשמעותי שנמחק בסליל ההקלטה.

כוחות ברן הגיעו למתחמים התפוסים בידי כוחות מאוגדתו של אריק. כך קרה שהם התקרבו לכיוון מעוזי חיזיון ופורקן לא מצפון לדרום אלא ממזרח למערב. שני כוחות אלה התקדמו עד לסביבות השעה 9.30 מרחק של כ-20 קילומטר, מבלי לנהל קרבות השמדה עם כוחות מצריים. כשנערכו על מיתחמי זרקור והברנה לתקוף לכיוון דרום-מערב, צצה בכל הריפותה בעיית הצליחה. מה צריך לעשות אם ייתפסו חיזיון ומצמד? גונן עמד על כך שאם תושג הצלחה בגיורה זו ימשיכו הכוחות להתקדם דרומה. אבל ברן חזר והעלה את שאלת הצליחה. גונן השיב לו כי אם יתפוס את חיזיון יהיה עליו לתפוס עם כוח קטן את הצד השני של הגשר, ממערב לתעלה.

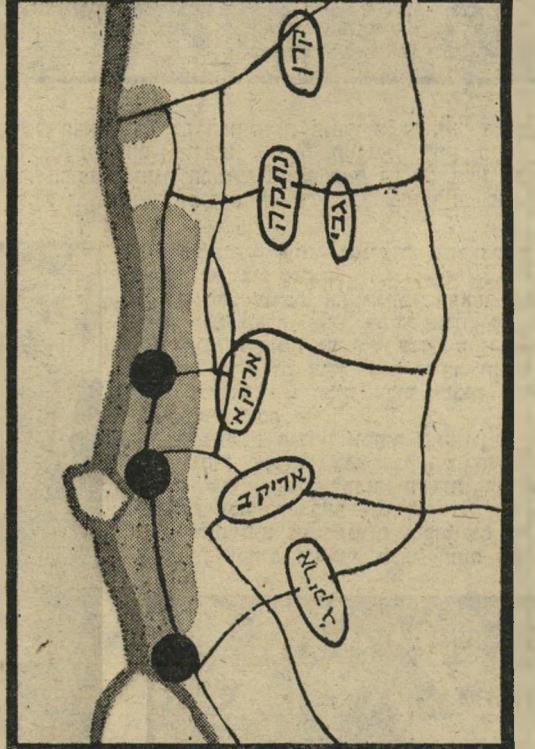
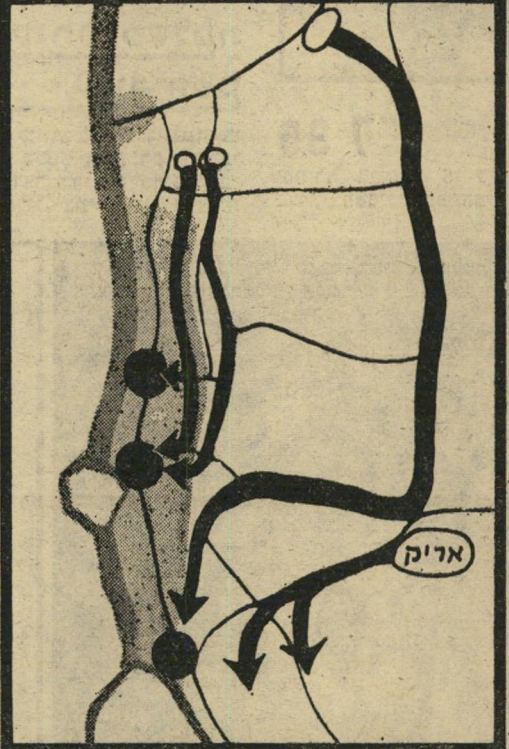
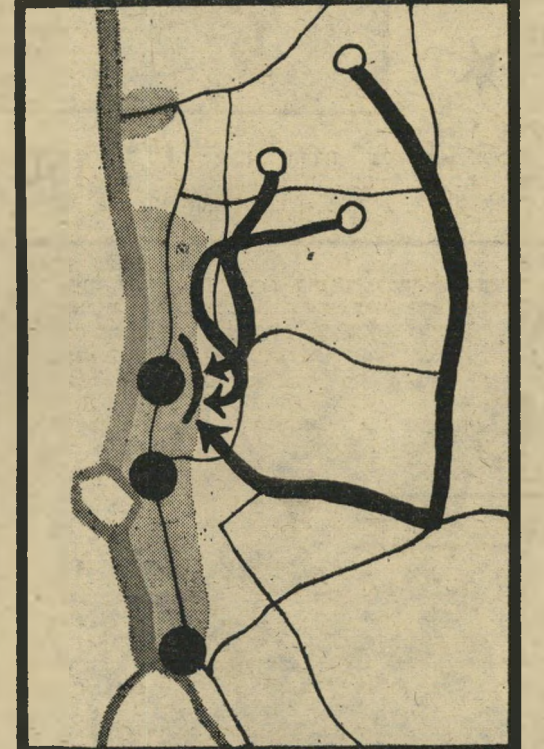
הכוונה היתה להעביר בסך הכל מחלקת טנקים לצד השני כדי לנצל הצלחה ולשמור ראש-גשר לצליחה אפשרית. גם ברן וגם גונן צדקו בתפיסותיהם לגבי הצליחה. זאת היתה צורת החשיבה הצה"לית וכך היה צריך לנהוג. אבל ברן הבין שמדובר בשינוי משימה לגביו. כאשר העביר לו תת-אלוף אורי בן-ארי את נקודות הציון של הגשרים הקיימים על התעלה בהם אפשר יהיה לצלוח, אירע התקר הגדול.

סמל-מבצעים אלמוני שהאזין לקשר הבין, בטעות, כי מדובר בכך שכוחות מאוגדתו של האלוף ברן חצו את התעלה, ורשם זאת ביומן המבצעים שלו. הידיעה פשטה במהירות עד ל"בור" הפיקוד-העליון. משם היא הגיעה לישיבת הממשלה בה נכח גם הרמטכ"ל. הידיעה גרמה לגל של שמחה והולידה תחושה כאילו הניצחון בחזית המצרית כבר מונח בכיסו של צה"ל.

אבל בשטח היו פני הדברים שונים בתכלית. בסביבות השעה 12 בצהריים כבר היו שלושת הכוחות של אוגדת ברן ערוכים מול גשר הפירדאן בחצי קשת. אולם הם לא פעלו במלוכד, אלא בנפרד, כשלתות שניים מהכוחות

השטח

זהו מירשם כללי גם של השטח בו נערכה התקפת הנגד של אוגדת ברן ביום 8 באוקטובר. בגיורה שבין קנטרה לאגם המר הגדול, בגלל מימדי המירשם אין אפשרות לדייק בפרטי טיפוס שמות הקוד במעגלים הם כינויים למתחמים העיקריים. המספרים 1, 2, 3 מציינים את צירי התנועה. מספר 1 הוא ציר חזיון, דרך החתם. מספר 2 הוא ציר אבנית, מספר 3 הוא ציר לקסיקון, המקביל לתעלה שנחפס בידי המצרים. המספרים 4, 5, 6 מסמנים את מקומות המעוזים המכותרים; 4 הוא מעוז חיזיון, 5 — מעוז פורקן מול גשר הפירדאן ו-6 מעוז מצמד.

הביצוע
מירשם זה מתאר כיצד התפתחה למעשה התקפת אוגדת ברן שלא הגיעה מעולם לדרגת התקפה אוגדתית. כוחות גבי ונתקה יחד עם כוח קרן התלכדו לחצי קשת שתקפה בנפרד ממזרח למערב מול מעוזי חיזיון ופורקן. התקפה זו נבלמה ונהדפה בידי כוחותיה של הארמייה המצרית השנייה.

הפקודה
כך נעדה היראות תוכנית התקפת-הנגד. כוחות נתקה וגבי מאוגדת ברן אמורים היו לתקוף מצפון לדרום, להשמיד את מאחזי הצבא המצרי ולנסות לפרוץ לכיוון התעלה מול מעוזי חיזיון ופורקן. כוח קרן היה צריך לאגוף ולתקוף בגיורה הדרומית. בין תפיסת המיבצע לביצועו נעפרה תוהו.

ההיערכות
כך נראתה ההיערכות של אוגדת ברן ושרון לפני תחילת מיתקפת-הנגד. כוחות קרן, נתקה וגבי, שייכים לאוגדת ברן. כוח אריק א' הוא כוח ארז, אריק ב' הוא כוח אמנון ואריק ג' הוא כוח טוביה. השטח האפור מציון את השטחים בהם נאחז הצבא המצרי בגיורה זו.

נערכים לא זה לצד זה אלא זה מאחורי זה. ראשון נכנס לקרב הכוח של גבי. הכוח שלו כבר היה שחוק עוד לפני שהחלה ההתקפה. יום לפני זה, כאשר ניסה לתפוס את קנטרה מידי המצרים, נלכד במארב ורוב מפקדי היחידות שלו נהרגו. במקומם באו מפקדים לא מנוסים. הכוח היה קטן ומוגבל ובשעת ההיערכות התברר שלמעשה אין בכוחו להגיע עד לפירדאן. הוא ביקש עזרה ותיגבורת מצד כוחות של אוגדת אריק שהיו בקירבת מקום. אלא שבאותה שעה כבר קיבל אריק פקודה לנוע עם כוחותיו דרומה וטען כי אינו יכול לחקצות כוחות לאוגדת ברן. רק אחרי שלכוח של גבי צורפו כוח מיתידת אריה וכוח סיור אוגדתי, הוא פתח בהתקפת לעבר חיזיון ופורקן. (חמשד בעמוד 22)

שלו, מעוז מצמד, יוכל לנסות לעבור באחד המקומות. מה שאירע עד עכשיו היה למעשה רק תוספת למשימה הראשונית ולא שינוי משימה, כטענתו של ברן.

ההתקפה
שלא היתה

התקפת אוגדת ברן אמורה היתה להתנהל בשני ראשים. שני כוחות, האחד בפיקודו של נתקה השני בפיקודו של גבי, היו צריכים לנוע מדרום לקנטרה, בכיוון מצפון לדרום, כמעט במקביל, להגיע עד לחיזיון ופורקן ושם להתקרב לתעלה. אולם ההתקפה לא התפתחה כמצופה. בגלל חוליות

שתתאפשר, באיזור דויר-סואר. בגלל הדיבורים על הצליחה נוצר מצב בו לא ידעו כלל אם ברן מתכוון לגשת לשחרר את המעוזים או לא. בבוקר התקשר אריק עם ברן והזכיר לו את אנשי המעוזים, אבל ברן השיב לו בשאלה אם ידוע לו היכן יש גשרי אויב על התעלה. אריק ענה כי יש גשרים ליד כל מעוז שצריך לחלץ את אנשיו. בכל השיחות האלה לא הוזכר גונן דבר על מעבר התעלה. מי שיום את השאלות על הגשרים היה ברן עצמו. גונן, שהבין בכך שברן רואה את משימתו העיקרית להגיע למצב של צליחת התעלה, חזר והבהיר לו כי המטרה העיקרית של ההתקפה היא קודם כל השמדת כוחות האויב שצלחו את התעלה וכי רק אחרי שיגמרו לחשמיד את כל הכוחות המצרים עד לקצה גבול הגיורה

כך תתלבשי החורף

בזול וב'וקד

שיק בכל מחיר

צי ורהשעה כימים קשים אלו של פיחות הוא לקנות מה שסחות, להסי תפק במה שיש — או לתקן את הבגדים מהשנה שעברה, קודם שהתחילו הצרות. ובכל זאת, כשסובבים בין חלונות הראווה הדקורטיביים של הלונדון מיניסטור ושל רחוב דינגוף קשה להתגבר על הייצור, ורק תלושי-המשכורת הצפוי בסוף החודש, יכול לעצור בעד האשה הממוצעת להיכנס אל הבוטיק או החנות ולערוך קניות כאוות-נפשה וצרכיה.

הלקוחה משלמת

עבור השם

כ' עריכת קניות ברחוב דינגוף או בלונדון מיניסטור, אינה רק עריכת קניות לשמה. הדבר כרוך בדרך-כלל בי טיול לאורך מסלול בתי-הקפה, בעצירה

הוא מחירו של חצאיות הג'ינס האופנאיות הנמכרות בבאזאר ההלבשה. מ — חצאית-מיכנס מעוטרת בתדפיס. חולצת הטריקו מימין מיועדת ליי ומחירה, בבאזאר, 15 ל"י בלבד. חולצת-הכותנה המשובצת שמשמאל נמכרת ב-30 ל"י, וחול הגולף מטריקו שמתחתיה ב-15 ל"י. בבאזאר נמכרים פריטי-עילית במחירים ממש מגוח

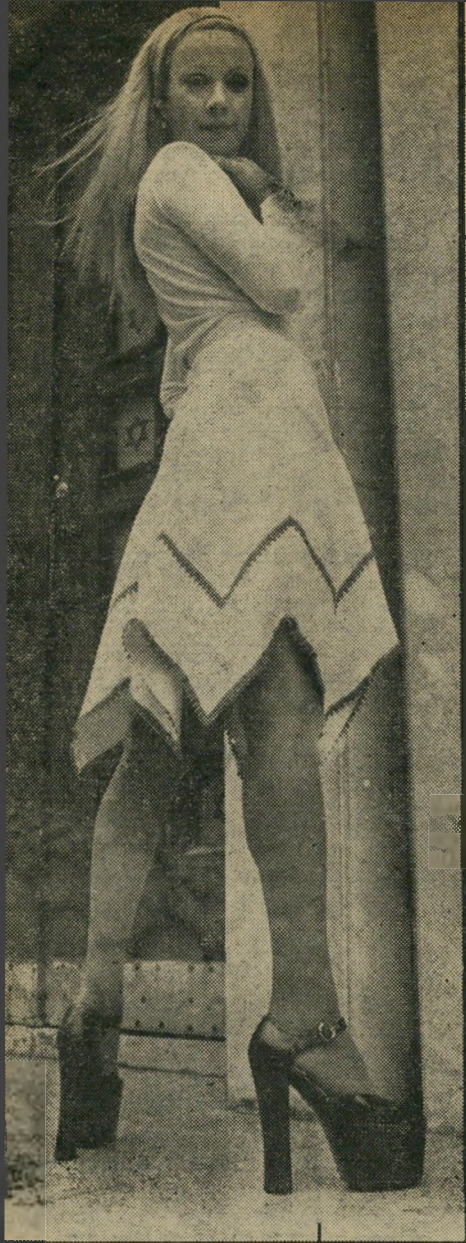
150 ל"י הוא מחירה של חצאית צמר. מחיר הקילצה 135 ל"י, האפודה עולה 75 ל"י.

ליד חלונות-הראווה, בפגישות עם ידידים ובשי בטלה על כוסיקפה. כשגברת עורכת את קניותיה באחד משני אי רייהוקרה האלה, צריך להיות ברור לה מראש היא אינה משלמת אדירק עבור הבגד או האבי שרכשה, אלא גם עבור שכר-הדירה והמיסים הגני הים שמשלם בעל-הבית עבור הזכות להיות בע עסק באיזור כה יקר. כן משלמת הגברת תמורת התענוג להיות לקו של בוטיק אכסקלוסיבי, שבו השירות בדרך כ אישי, שבו אפשר למרוד עשרות דגמים, לת להיוועץ ולהחליף בעת הצורך. הפיחות פגע גם בחנויות ובבוטיקים של הלונ מיניסטור ורחוב דינגוף, כבכל תחום אחר, אם

1000 ל"י הוא מחירו של מעיל טוויד מייובא מ- פריס (מימין), הנמכר בבוטיק דינגופי ידוע. השכמייה (משמאל), עשויה מבי-צמר ומחירה 350 ל"י.

165 ל"י הוא מחירם של מעילים אלה מסקאי דמויי עור, המעוטרים בפרוות אודלון סינתטית וחי נמכרים בבאזאר ההלבשה. תג בית-החרושת נתלש מהמעילים.

150 ל"י עולה בטלדרס מפרוותי כבש צבועה בשוק הי כרמל. מחיר הכובעים 10 ל"י, החולצות 55 ל"י, הגיינס 60 ל"י. המחירים משתנים.

לא העלו את המחירים, ולמרות אמיסוי שהוטל עליהם עבור מוצרייבוא, נותרו המחירים בחנויותיהם כמות שהיו לפני הדי פיצוח.

רושם

שהכל כשורה

270 ל"י

הוא מחירה של חצאית-המעטפת מצמר נקי (מימין), הנמכרת בלונדון מיניסטור. מחיר החולצה המצורפת 123 ל"י, אפודת הגולף 75 ל"י, הכובע 75 לירות. משמאל: חצאית-מישבצות במחיר 185 ל"י, החולצה מחירה 105 לירות, האפודה שמתחתיה 90 ל"י, והטורבו 25 ל"י, הכל ביחד 405 ל"י.

35 ל"י

הוא מחירה של חצאית זו העשויה לבד, הנמכרת בבאזאר הלבשה ברחוב המלך ג'ורג'.

ב עליהעסקים גם עומדים על כך, שהפיחות לא גרם לכך שיתנו הנחות שלא היו נותנים קודם שהתרחש. בכלל, (המשך בעמוד 28)

50 ל"י

בלבד עולה חצאית מצמר נקי (מימין) בבאזאר-הלבשה ברחוב מלך ג'ורג'. מחיר חולצת-הגולף 16 ל"י. מחיר חצאית-הלבד הלבנה הוא 35 לירות ומחיר חולצת הטריקו 15 לירות — 50 לירות יחד. בבאזאר שפע

500 ל"י

הוא מחירה של חליפת-קטיפה בבטיק ברחוב דיזנגוף, טרפן קטיפה ב-500 ל"י (באמצע) ושמלת-קטיפה ב-450 ל"י (משמאל). בתמונה מימין: חצאיות-אכנסיים עשויות קטיפה, הנמכרות בשוק הכרמל ב-60 לירות.

כעבור זמן קצר החל הכוח לדווח על נפגעים רבים וביקש רשות לחזור אחורנית כדי להתארגן מחדש. עיקר הנפגעים בשלב זה היו כוחו הסיוור האוגדתי שנע בראש היחידה.

כשעתיים אחרי ההתקפה של הכוח של גבי, נכנס הכוח של נתקה להתקפה באותה גיזרה. הוא תקף כשגודד אחד תוקף מצפון לגשר הפירדאן וגרודו. אסף בפיקודו של אסף יגורי, לתקוף מדרום. אסף יגורי הצליח להגיע עד לצומת. ביקש לשגר אליו עוד כוחות ואז נתק עמו הקשר. איש לא ידע מה אירע לו בדיוק. איש במפקדת החזית ובמטכ"ל לא ידע גם שבשעה שתיים וחצי בצהריים, כאשר אמורה היתה להתחיל ההתקפה האוגדתית של אוגדת ברן לכיוון חייון לא נערכה בעצם ההתקפה אוגדתית אלא ההתקפה של כוח נתקה בלבד, שהוכה קשות.

כוח גבי ליקק את פצעיו מניסיון ההסתערות הראשון שלו. כוח אריה, שנערך מדרום לחייון, נחלק בהתקפת-נגד מצרית מכיוון מיתחם מיסורי וביקש סיוע מכוחות של אוגדת אריק שהיו בסביבה.

רק בסביבות השעה 17.00 הסתבר לגונן כי ההתקפה האוגדתית שלא נערכה, נכשלה. וכי עליו להכניס לגיזרה את אוגדת אריק לסייע לאוגדת ברן.

גילגולי

אוגדת שרון

את ארא שער אז כבר עברו על אוגדת אריק 9.00 בבוקר ו-10.45, כאשר סבור היה גונן כי מיתקפת אוגדת ברן מתגולל כשורה. הוא החל לשקול את ההסתערות להפעיל את אוגדת אריק בגיזרה הדרומית, נגד הארמיה השלישית המצרית. הוא קיבל אישור מהמטכ"ל להעביר את האוגדה לאזור המתנה ליד מעבר הגידי, בציר הרחוב. במקמה לקצר את המרחק שעל אוגדת אריק יהיה לעבור כדי לפתוח במשימתה נגד הארמיה השלישית.

הפקודה מקדימה שניתנה לאריק חיתה, שרק כאשר יגיע למעבר הגידי יסתבר אם יהיה עליו לתקוף מצפון לדרום, כמו שעשה ברן, או לפרוץ ישר לכיוון הסואץ כדי לתקוף משם מדרום לצפון עם אופציה לצינור את התעלה בירימנית.

מעל נקודת הצפייה במיתחם הברגה הסיפיק אריק, לפני שניתנה לו הפקודה לנער דרומה, לחוות ביחידותיו של ברן הנער רכות, בגיזרה שהוחזקה על ידי כוחותיו, להתקפה לכיוון חייון. הוא דיווח שכוחותיו של ברן תקועים במשך שעה וחצי תחת הפגזה מצרית ואינם מתקדמים ושיש להם עוד הרבה טנקים מאחור.

גונן קיבל אז רושם שמה שעוצר את כוחותיו של ברן הוא ההפגזה המצרית וכי בעצם יש להם עוד כוח מאחור, כך שאין כל מניעה לשגר את אוגדת אריק דרומה. ואומנם בין השעות 12.00 בצהריים ל-14.05 נע אריק עם כוחותיו לכיוון הגידי.

הכונה שמאחרי הזות כוחותיו של אריק דרומה, לגיזרה שהוחזקה על-ידי אוגדת האלוף אלברט מנדלר ז"ל, היתה להרוויח זמן, כדי שהאוגדה תוכל לפתוח בתקיפה בעוד אור.

בשעה 14.05 כבר היו פרושים חלק מכוחות אוגדת אריק לאורך ציר הרוחב בין טסה והמתלה, כאשר שני כוחות עיקריים עדיין נמצאים באזור טסה. בשעה זו החליט גונן לשנות את התוכנית. מודאג מהתקדמותה האישית של אוגדת אריק דרומה הוא חשש שלא תוכל לפתוח ב-תקיפה בעוד אור לכיוון סואץ. הוא מחליט להחזיר אותה למקומה בטסה ולהפעיל את כוחות האוגדה לתקיפה לכיוון מוצב מיסורי והחווה הסינית, כדי שיוכל לעזור בה עוד באותו יום. לא היה כל קשר בין החלטה זו לבין כישלון המיתקפה של אוגדת ברן, שכן באותה שעה טרם החלה מה שאמורה להיות מיתקפה אוגדתית.

ב-14.15 קיבל אריק פקודה לתקוף את מיסורי והחווה הסינית. אריק הודיע כי יהיה מוכן לתקיפה רק בשעה 17.00 כאשר ירכז את כוחותיו המפורשים. אולם בינתיים הופעלו כוחות מאוגדתו שעדיין היו בגיזרה. כוח הסיוור של האוגדה, שקיבל פקודה לתקוף את מיתחם מכשיר, תקף ונבלם.

בסביבות השעה 17.00 נעשה מצבם של כוחות אוגדת ברן בגיזרה אחרת הם פנו

בבקשות סיוע. ביקשו שאוגדת אריק תתקוף מדרום להם ותקל את לחץ התקפות הנגד המצריות עליהם.

מיתקפת-הנגד

נכשלה

כאשר התקבלו דיווחים אלה, הבין גונן לראשונה כי מצבו של כוח נתקה קשה ודיווח על כך לרמטכ"ל. הוא שינה מיד את הפקודה שניתנה לאוגדת אריק וביטל את הפקודה הקודמת לתקוף את מיתחם מיסורי. השיקול שלו היה פשוט: אחרי שכוחות אוגדת ברן הוכו נותרה אוגדת אריק הכוח היחיד שמסוגל היה למנוע ניסיון של הצבא המצרי לפרוץ, ולשטוף מורחה, לכיוון טסה ומעברי הגידי והימתלה.

כדי לחלץ את כוחות אוגדת ברן ניסה גונן לבקש סיוע אווירי מאסבי. אולם חיל האוויר היה עסוק בחזית הסורית והתברר לגונן כי לא יוכל לקבל כל סיוע אווירי עד למחרת בבוקר. גונן התיר לכוחות אוגדת ברן לזנוח את האחר תוך שמירת מבט עם הכוח המצרי אם ייאלצו לעשות זאת.

בשעה חמש וחצי בערב יום ה-8 בי אוקטובר כבר ראה גונן את הקרב כי גמור. ההתקפה שנועדה להביס את הפלישה המצרית לסיני נכשלה.

עוד באותו ערב סיכם גורודיש את לקחי ההתקפת-הנגד שנכשלה למפקדי האוגדות. מסקנתו היתה: המצב אינו עוד כפי שהיה. יהיה עלינו לזנוח כוח ולהגיה למצרים לשבור את שיניהם עלינו. בינתיים לא נוכל להמשיך לתקוף.

במבט לאחור ובחוכמה שלאחר המעשה, ניתן לומר שפני הדברים היו יכולים להיות אחרת אילו נהל הקרב בצורה שונה. באותה מידה ניתן לומר גם שאילו הופעלה אוגדת ברן בהתאם לתוכנית, בי מרוכז ובמתואם, היו הישגיה יכולים להיות הרבה יותר טובים ממה שהיו, אם לנקוט בלשון המעטה.

גם הטענה — שאילו היו מפעילים את שתי האוגדות, זו של אריק וזו של ברן, בירימנית במקום התוכנית שלא בוצעה להפעילם בדירוג, היתה ההתקפה מצליחה — היא טענה ספקולטיבית. שכן במקרה זה ייתכן מאוד שאוגדת שרון היתה מצויה ליחה במשימתה, אבל לא היה בכך שום ערך אם אוגדת ברן היתה נכשלת כפי שנכשלה.

בסופו של דבר, מה שגרם לקצר בין מפקדת החזית לבין אוגדת ברן היו שתי תפיסות מנוגדות לגבי המשימה העיקרית של ההתקפה. קצר זה גרם לטעויות ומישגים. אלא שאין לשפוט מפקדים על מישגים וטעויות שנעשו בחלק. זה או אחר של המילתמה. צריך לדון אותם לפי התנהגותם, שיקוליהם והישגיהם במשך כל המילתמה.

תעותועי

הגורל?

לדון את גורודיש או את ברן על סמך מאורעות ה-8 באוקטובר ולחזות את דינם על סמך קביעת אחריותם האישית ל-כישלון באותו יום. הוא יותר ממועשה של חוסר צדק. אף מפקד בצה"ל, שהיה צריך להישפט על סמך קרב אחד או משימה אחת בלבד, לא היה ממשך ללבוש מדים.

משום כך, ניסיונו של ברן להאשים את גורודיש באחריות האישית לכישלון, שנעשה מתוך רצון להצדיק את הכישלון האישי שלו, הוא חמור לא פחות מהניסיון לתלות את קולר ההאשמה של הכישלון בברן בלבד.

אם לצורך כך נעשו גם מעשים של זיוף, העלמה וטישטוש עובדות, הופך הדבר לשעוררית ואישומית.

ועדת אגרנט פטרה אומנם את עצמה מהתיחסות להעלמות יומני המיבצעים של אוגדת ברן וממחיקת קטעים בסרטי הקי-לטה של רשת הקשר של אוגדתו. בראותה בכך מקרים חסרי משמעות בלבד.

אולם יותר מדי מקרים כאלה התגלו עד עכשיו. בעתיד עשויים להתגלות עוד מקרים נוספים, כשכל המקרים האלה הם יחד משרתים למעשה מטרה אחת, שנועדה לפגוע בדמות אחת בלבד, ספק אם ניתן לראות בכך תעותועי גורל עיוור.

אבנר תומר מדבר

אחרי ששחרר בערבות של 200 אלף ל"י עד לתום החקירה בפרשת המילות שהעניק לעיריית אילת והשטרות שקיבל ממנה תמורתן, הוחזר איש-הכספים אבנר תומר בשבוע שעבר לכלא. המיטרה טענה כי בהקפת שיחורו בערבות ביצע תומר מעשים פליליים, כמו מכירת מכונית שעליה הוטל עיקול והוצאת המחאה עם חתימת מלון, "מלכת שבא" באילת, שהוחזר לבעליו הקודמים. שופט-שלום הורה לעצור את מי שהגדיר את עצמו כ"גאון פינאנסי" ל-15 יום. מתא מעצרו בבית-המעצר באבוכיב, שיגר אבנר תומר למערכת, "העולם הזה" את גירסתו-שלו לפרשת הסתבכותו. נאמן למדיניותו, לתת לכל חשוד את ההזדמנות להביא בפני הציבור את טענותיו שלו, מפרסם בזה, "העולם הזה" את מיכתבו של תומר מהמעצר.

"אני קורבן של קנוניה!"

ראשי-העיר גדי כץ מי היו השותפים?

ל"י, בוצעו באמצעות בנקים. * עיריית אילת נתנה אישורים לאנשי הצד השלישי, כמו בנקים וחברות-ביטוח שלהם נתתי את שטרות העיריה, על כך שכל השטרות הם שטרות רישמיים של העירייה, שבוצעו לפי פקודת העיריות ונרשמו בספר פירעון השטרות של העירייה. איך ייתכן שאסור לי להעביר שטרות כאלה לידו צד שלישי, בעוד שהעירייה עצמה צירפה לשטרות אלה אישור רישמי ממופנים במפורש לאותם צדדים, ורי המאשרים שהשטרות מיועדים לפירעון? * עיריית אילת מסרה המחאה בלתי-חוזרת לאוצר השילטון המקומי (הבנק) שאילו מורמים כל הכספים מהרשויות הממלכתיות לפקודת העיריות) לגבי שטרות שלגביהם היא טוענת כאילו הם "שטרות כפולים" שהוצאו ממנה במירמה.

* עיריית אילת לא ביצעה עמי עסקה חד-פעמית שלגביה היא יכולה לטעון כי הולכה שולל. העירייה ביצעה עמי עסקאות רבות כאלה, במשך שלוש שנים.

* איך ייתכן שהעירייה, אחרי שגילתה כי יכולה לרימית אותה באמצעות "שטרות כפולים", לא פנתה אלי מעולם בכתב או בעלפה בתביעה משפטית להחזרת השטרות האלה, וניעורה לפעולה רק אחרי שפרשת ההלוואות פורסמה בעיתונות?

השופט שיחרר — המישטרה עצרה

לא היה לי מה להסתיר בפרשת ההלוואות לעיריית אילת. כל זמן ש-אנשי העירייה לא נגררו להאשמות נגדי, ראיתי כחובתי לשמור על סודיות העסקות

עושים לי לינק' ציבורי. מסע של הרס כלכלי וחסיוול הצלחתי נערך נגדי ונגד עסקי, וזאת מבלי שתיתנו לי התודמנות להתגונן ולהוכיח את צידקתי כשאני חופשי וחירותי בידי. אין דבר קל יותר ואין משימה פשוטה יותר מאשר ביצוע לינק' ציבורי, כאשר עוצרים אדם ושר ללים ממנו את חירותו. אינני יכול להבין כיצד ייתכן שבמדינה דמוקרטית יכול קצין משטרה לעצור אדם ל-48 שעות, לבקש את הארכת מעצרו בנימוק ש"החקירה מסתעפת", וכשהוא מתבקש להשיב לשאלות הוא עונה: "אינני זוכר".

קיימת במדינה אווירה של ציד-מלכשי פות, שגם אני נפלטתי לה קורבן. אולם בעוד שאיש אינו מעז לעצור איש-ציבור הנחשדים בבויבו כספי המדינה, אין מה ססים להשתמש בנשק המעצר כלפי אדם פרטי, שבכל מדינה מתוקנת לא היתה נשללת חירותו כל עוד החשדות הם עדיין בגדר חשדות בלבד.

אני רוצה להתייחס לכל החשדות שהוערו נגדי, ובראש-דבראשונה לפרשת השטרות שנתנה לי עיריית אילת, תמורת ההלוואות שהסדרתי עבורה.

המושג "שטרות כפולים" הוא המצאה מעוותת של אנשי עיריית אילת, מושג שיכול היה להיקלט רק במדינה כמו ישראל, וזאת מבלי שיהיה לו כל ביסוס עובדתי. למרות שכל העובדות בנושא זה מצביעות דווקא על אמיתות דברי וצידקת גירסתי שלי, הרי ברגע בו קיימת ברירה בין "עריפת" ראשיהם של אנשי עיריית אילת, על ההוצאות שגרמו לעיריה בגין ההוצאות והרימית ששילמו על ההלוואות שלקחו — לבין "עריפת" ראשו של אבנר תומר, נוח ומתאים יותר לרוח התקופה שדווקא ראשו של תומר ייערף, לייעצמי אין ספק בוויכוי המחלט בפרשת זו. למרות שטחנות-הצדק טוחנות לאט. אני משוכנע כי אווכה מכל ההאשמות שטפלו עלי. אך אחרי כל עינויי הדין והזיכוי, מה יישאר מכל קה שבנתי ועמל-מחדש, אחרי שכל הבניין שהקמתי נהרס?

השטרות הכפולים

המצאה אילתית

טוענים נגדי כי הריבית ודמיה-הקור צאות ששילמה לי עיריית אילת תמורת הלוואות שהסדרתי לה, הם כה גבוהים הם עד שאין זה הגיוני שהעירייה היתה בכלל מוכנה לשלם אותם. על פי אותו הגיון, המקבל את גירסת אנשי אילת, נתתי להם הלוואות של מיליונים בריבית נמוכה של 18% תמורת "שטרות כפולים": * בחקירתי במשטרה הוכחתי, כי עבור הכספים שנתתי לעיריית אילת שילמתי אני-עצמי ריבית והוצאות העולים על 40%. אינני פולנטרופ עדיכדי-כך שאקח לסף בריבית של 40% ואחז אותו לעיריית אילת בריבית של 18%. * מרבית ההלוואות שקיבלה עיריית אילת באמצעותי, בסכומים של מיליוני

הסיעות להשמיע את דבריהן. התוצאה: האווירה רצינית הרבה יותר.

ייתכן שאחת המעלות העיקריות של הוועדה הפועל, בהשוואה לכנסת, היא היקשבה לדברי הוולת. כאשר הסביר הי שבוע אורי אבנרי 1866 עמיתו במליאה את ההסתעפויות הכלכליות המסובכות של פרשת צבי רכטר, דיווח הרדיו שהאווירה דמתה לאולם הרצאות באוניברסיטה. כאשר ניתח מזכיר חברת העובדים, אפרים ריינר, את המיבנה המינהלי של חברת הענק, היתה האווירה דומה.

בתום הישיבה נחקלה הצעת משל, לדון בישיבה נוספת ברפורמות האירגוניות הדרושות, ולהעביר את פרשתו האישית של רכטר לשיפוט ועדת הביקורת. היתה זאת החלטה צפונית — אחרי שנדחו הצעות ההחלטה של סיעות הליכוד, מרי, מוקד והסנתרים, שהצביעו זו בעד הצעות ההחלטה לטה של זו. אך גם לסיעת המערך היה ברור כי עתה יש צורך להתחשב בדעתו של הוועדה הפועל.

מיפלגות

איך להמיר את תמיר?

תמיר מסרב לפנות

את כס ו"ר ועדתי

הכלכלה, בניגוד

להסכמי החילופין הכתוב

ומוסכם מראש

ח"כ יגאל הורביץ (ע"מ) ממתין מזה חודש להודעת ההתפטרות של חברו ללי כור, ח"כ שמואל תמיד (במרכז החפשי) מראשות ועדת הכלכלה של הכנסת.

לפי הסכם הליכוד מתחלקים ביניהם תמיר והורביץ כראשות ועדת הכלכלה. כאשר הראשון מכהן שנה, השני את השנה השנייה ושוב — הראשון את השנה השלישית, והשני את הרביעית. בהגבלה שנוערה כה בין תמיר והורביץ לאחר הבחירות, זכה תמיר בכהונת השנה הראשונה.

אולם הורביץ לא ידע כי תמיר לא תמיד עומד מאחורי הסכמים כתובים. עבר כבר חודש מאז צויר היה תמיר להודיע ליושבראש הכנסת על התפטרותו ועל מינויו של הורביץ תחתיו, ותמיר עדיין מכהן כיושבראש הוועדה.

כשפנה הורביץ אל תמיר, קיבל תשובות מתחמקות: "הכל בסדר, אני עסוק, הכל יסתדר". אטיאס חלל הורביץ מבין הכני תמיר אינו מבוזבז את לוחו על ראשות הוועדה. ולתמיר היו נימוקים טובים מאוד לכך, דובריו הרבים ומכירותיו הצליחו להעביר לעיתונות חומר רב בשם יושבראש ועדת הכלכלה, שמואל תמיר, ועל פירסום זה לא היה תמיר מוכן לוותר.

תמיר אף ידע כי עם החילופים הוא יחדל לכהן אפילו כחבר ועדה מן המניין, מאחר שלמרכז החפשי שמור בוועדת הכלכלה רק מקום אחד. גם הורביץ, הצריך להחליף את תמיר, אינו חבר בוועדת הכלכלה.

פינוי תמורת ויתור, כשנמאס ל הורביץ להמתין, הוא פנה להנהלת סיעת הליכוד בדרישה להחליף את תמיר, ולקיים את ההסכם. ישיבת הנהלת הליכוד, שצריכה להיות לרוח בעניין זה, נקבעה ליום הי שני האחרון, אולם תמיר לא הופיע. תחת זאת הוא שלח מיכתב ליושבראש ההנהלה, ח"כ אלימלך רימלט, בו נימק את סירובו להתחלף עם הורביץ.

הנימוק הראשון של תמיר היה כי ללי כור יש בוועדת הכלכלה ייצוג קטן, וכי על המפלגה לדרוש ייצוג ניכר יותר. בשיחות פרטיות רמז תמיר, כי אם אחד מחברי גח"ל יותר על מקומו בוועדה למענה, הוא יסכים לפנות את כס היושבראש.

נימוקו השני של תמיר היה כי לא ייתכן שיגאל הורביץ, אשר תמיד חבר בוועדת הכלכלה, ימונה פתאום כראש הוועדה. נימוקים אלה לא התקבלו על דעת מנהיגי הליכוד. הם הודיעו לתמיר כי אם הוא עצמו לא יתפטר מראשות הוועדה, הם ישלחו מיכתב ליושבראש הכנסת וירידעו לו על החילופין בעצמם. דבר שיער מיד את תמיר כאור מטופש בעיני הכנסת כולה.

מתא המעצר באבו-כביר

משתמעת לשתי פנים, כי מעולם לא מסרתי שטר זה לאדם, וכי הסטר הוצא בתאריך 27.10.74, כשעדיין לא מונה גאמן למלון. שוב נעצתי 15 יום, על סמך טענת המיטרה כי שטר זה הוא רק קצה החוט, והם מחפשים שטרות נוספים מעין זה. מסתבר, לפיכך, שהמיטרה שמה לה למטרה לעקוף כל החלטה של שופט לשתי רגלי. הם משחקים בצורה צינית בחוק, כדי לעצור בתואנות שונות, עד לסיום ההליכים המיטריים בעניין השטרות של עיריית אילת, מבלי שתהיה לי היכולת להכין את הגנתי בעניין זה.

עכשיו אני מגיע לעניין הקנונייה שבגינה אני יושב כעת במעצר. כאשר התפוצצה פרשת השטרות של עיריית אילת, בעיתונות, התחלתי לרכוש את כל ההומר הקשור במילות שהסדרתי לעירייה. הזמנתי בבנקים את צילומי הצ'קים, החל מסכום של עשרת אלפים ל"י ומעלה, והנה, תוךכך גיליתי, שצ'קים בסכומים גבוהים הם מזויפים. מובן שנחרדתי מגילוי זה, והתחלתי לבדוק את העניין. זימנתי אלי את אברהם שפיגלגלס, מנכ"ל חברת בשמת שבבעלותי, היושב בסניף הראשי של החברה בחיפה. סיפרתי לו על דבר תגליתי. ביקשתי ממנו לבדוק את העניין.

עברו כמה ימים כאשר מדי יום שאלתי אותו מה העלה בחקירתו. לא הספקתי לברר את חשדותי ביסודיות, כיוון שבינתיים נעצתי לראשונה. כאשר שוחררתי ממעצרי הראשון טילפן שפיגלגלס לבית הור, וביקש להיפגש עימי בדחיפות. שלחתי נהג להביאו, והוא הגיע עם עוד שני אנשים. אחד מהם לא היה מוכר לי ואילו השני היה מוכר לי מעבודתו בסניף חיפה, שם שימש כמתווך-מישנה. אחד האנשים סיפר לי, כי לפני זמן מה נתן הלוואה לשיפוגלגלס בסכום של 8,000 ל"י, וקיבל ממנו שטר בחתימת מלון מלכת שבא. עתה, עקב כל מה שאירע, הוא זקוק לכסף. הבטחתי לו שאשאלם לו את הסכום בשני תשלומים לחשבון הבנק שלו.

האיש השני סיפר לי, כי בעת מעצרו חזר צ'ק של בשמת על שארע, של עשרת אלפים ל"י, שניתן לאחד הלקוחות שלנו שהוא תביא אותו לחברה. על-מנת להשתדל, קו, הוא שילם את הכסף של הצ'ק, שחזר לאותו לקוח בהתאם להבטחתו של שפיגלגלס שהוא יסדיר עבורו את הכסף.

קנונייה

ועלילת-דם

אתו איש אמר לי שיש כספים שניתן באמצעותו לבטח, על-מנת שתלווה אותו למלון מלכת-שבא תמורת שטרות של בשמת. עתה, כשהחברה נמצאת בידו כונס-הנכסים, הוא מבקש ביטחונות טובים יותר, דוגמת השטרות של מלון מלכת-שבא. הסברתי לו שכיוון שבשמת אינה הבעי לים של מלכת-שבא, אלא אחד הנושים של המלון ונדמה לי שיש בבנק שטרות של המלון לפקודת בשמת, לבן אעשה מאמץ להסדיר את ענייניו. טילפנתי אחרי-כך לכונס הנכסים, קבענו פגישה שבה העי לי את כל הבעיות בגין התשלומים ללקוחות בשמת.

הסברתי לו שבכל מיקרה, הכספים שחייבים אנשים לבשמת עולים לאי-שיעור על הכספים שבשמת חייבת, ואמרת ש תפקידו של כונס-נכסים, לפי ראות עיני, הוא לשמור על העסק ולא להרוס אותו. קבענו להיפגש שוב, אך הוא לא הופיע לפגישה.

רק מאוחר יותר הסתבר לי, שנפגש איתי היה כונס-הנכסים במיטרה, והגיש נגדי תלונה. אינני יודע בגינם מה בדיוק היתה התלונה, אך נדמה לי שגם בנדושה זה נפלת קורבן לעלילת-דם שנקמה בגדי, בגין ה שטרות של מלכת-שבא.

בערעור שהגשתי השבוע על מעצרי האחרון ציינתי, כי הגשתי במיטרה תלונת נגד אברהם שפיגלגלס על זיוף חתימתי שיו ועל תלונות-ישוא נגדי במטרה שאמך תי לשבת במעצר כדי שלא אוכל לגלות את מה שנעשה בשמי ובכספי בזקופת מעצרי הקודמים.

אינני תובע שיאמינו לי ויקבלו את גירתי לכל הפרשיות שבהן אני מואשם, אבל אני סבור שזכותו של אורי היא שתיתן לו האפשרות להתגונן נגד קנוניות לעלילות הנרקמות נגדו, ולעשות כל מה שביכולתו כדי לחוכך את צידתו.

הריבית שקיבלתי הסתכמה ב-18% וכל מה שקיבלתי מעל זה לא היה אלא גניבה? באותו יום בו הובאה לביתי-המישפט הערבות על-מנת להשריג ממעצר, כבר המתין אנשי המכס ואיש המטה הארצי של המיטרה בכיתה-המישפט. הם מסרו לגיסי הזמנה שבה אני מוזמן לבוא לחקירה במכס למחרת היום. איש המיטרה ביקש שאתקשר אליו, ואומנם התק

שרתי עם איש המטה הארצי, מר אלי לני, שהביקש ממני שנקבע בינינו דרך להתקשרות במידה שלא אימצא בכיתי. קבענו שבכל פעם שירצה אותי לחקירה או בירור, ישאיר לי הזמנה-בכתב מתחת למיפתן דלת דירתי.

כעבור יומיים, כאשר התקשרתי עם פרק לייט, נמסר לי שרבי-פקד רוזנברג מחפש אותי. טילפנתי אליו מייד למטה הארצי ושאלתי את עוזרו, אלי לנדוה, אם הם צריכים אותי. הוא שאל מתי אוכל לבוא אליהם, והשבתי לו שמיד אגיע.

על מדרגות המטה הארצי פגשתי את רבי-פקד רוזנברג, שחקק אותי בגין האשמה חדשה שהועלתה נגדי: שהצעתי, כבר שטרות של מלון מלכת-שבא עם תאריך-הוצאה רטרואקטיבי, הכחשתי הא שמה זו מכל-יכול, ועוד אחרות לפרט ענייני זה בנפרד. רוזנברג שאל אותי לגבי חותמת מלון מלכת-שבא, הודעתי לו שעם מינוי הנאמן למלון מסרתי לו, עם כל שאר החומר, גם את חותמת המלון.

למרות שלא היתה בידי המיטרה פקודת-היפוש, הסכמתי מרצוני ללכת עם ה שוטרים למישרד, המשתרע כימעת על פני כל הקומה 21 במיגדל שלום. בתום חיי פוש מדוקדק, לא נמצא במישרדים דבר, ואז הודיע לי פקד רוזנברג לתפע שהוא עוצר אותי ל-48 שעות. יובקש להאריך את מעצרי לשבועיים עד לתום החקירה בפרשת השטרות של עיריית אילת — דבר שלגביו כבר ניתנה החלטה של שופט, להשריג.

כשהובאתי לביתי-המישפט הארכת פקודת-המעצר, התברר לי כי ביום מעצרי בא רוזנברג לביתי-המישפט, והצהיר בפני ה שופט החורן שהמיטרה מופשטת אחרי ואינה מצליחה למצוא אותי. כששאלתי אותו מי חיפש אחרי, השיב לי רוזנברג: "טלפנתי אליך הביתה בין 8 ל-11 בערב ולא היית בבית".

שאלתי אותו אם מחובתי להיות כל חזמן במעצר-בית, ולא קיבלתי תשובה. בדין השופט טען רוזנברג, כי מעצרי פרש על-מנת שלא אפריע בהמשך החקירה בעניין פן פרשה חדשה. (שידול-למירמה בעניין כוונה לחתום על שטרות עם תאריך-רטרור אקטיבי). השופט נענה לבקשתי, והורה לעצוני לשישה ימים.

בתום שישה ימים, שבמהלכם לא נחקרתי אפילו פעם אחת לגבי האשמה שביגינה נעצרתי מחדש, אך לעומת זאת נחקרתי שוב בעניין השטרות של עיריית אילת, הובאתי שוב בפני שופט להארכת מעצרי, באשמה שנתי שטר על סך של 9,000 ל"י בחתימת מלון מלכת-שבא — האשמה שכבר נחקרתי עליה ביום מעצרי — אותו יום שבו נערך החיפוש במישרד. עליגי אותי שטר מוכת בצורה שאינה

עם הקליינטים שלי, אולם כשהחלה המיטרה להקור בעניין, שיתפתי עימה פעולה בכל מה שקשור לעסקות שנערכו ביני ובין חברתי לבין העירייה. הצגתי בפני החוקרים את כל המיסמכים יותר מזאת, הפנית את המיטרה לבנק, כדי שגם הם יוכלו לקבל את כל המיסמכים והאישורים לגבי השטרות שהוצאו על ידי העירייה ואוצר השילטון המקומי.

במשך שבוע ימים נחקרתי אינטנסיבית מבלי שאיעצר. כיוון ששיתפתי פעולה עם החוקרים, כאשר בתום הקירתי הובאתי בפני שופט, והואשמתני שיתח עם אחרים רימינו את מועצת עיריית אילת ומישרד-הפנים, בזאת שרשמנו שההלוואות לעירייה ניתנו בריבית של 18% כאשר הריבית היתה בעצם גבוהה יותר, לא התנגדה המיטרה להשיחורתי בערבות, ואכן שוחררתי בערבות.

אני רוצה להסביר נקודה זו. במיספר מיקרים, כאשר סירתי הלוואות לעיריית אילת, פנה אלי גיבור-העירייה המנוח, ואמר לי שמכחינת העירייה עדיף שבהווה ההלוואה יירשם שהעירייה משלמת עבור ההלוואה ריבית של 18%. הוא אמר לי שאת ירת הריבית המגיעה לי הם יחייבו תקציבים אחרים מתוך תקציב העירייה. אני עצמי לא התנגדתי לכך, וזאת אחרי שקיבלתי מהעירייה את השטרות בגין הריבית המלאה שדרשתי ממנה עבור ההלוואה, ואת האישורים הדרושים לשם מימוש שטרות אלה. זהו נוהג ידוע ומקובל בעולם העסקים, ובייתור בעולם העסקים הישראלי משקפת האשאריו בו ידועה.

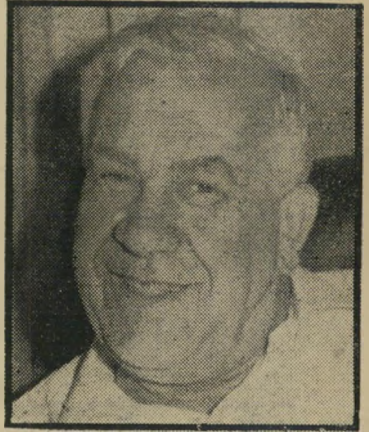
מיספר ימים אחרי שוחררתי וזמנתי שוב למיטרה, במפתיע, להמשך החקירה. הודיעו לי שם שאני עצור. שאלתי: "על מה?" ורבי-פקד רוזנברג השיב לי: "על כך שגנבת מעיריית אילת 5.5 מיליון ל"י רות". הייתי מוזוע. כאשר הובאתי בפני שופט-השלום, התנהל דיון בלישכתו. רבי-פקד רוזנברג הציג את מיסמכיו להוכחת טענותיו ואילו עורך-הדין שלי, צבי קליה, הציג את המיסמכים שבידי, אשר הזימו לחלוטין את טענת המיטרה. כתוצאה מכך לא הסכים השופט למעצרי וכתב, עד כמה שזכור לי: "אין עילה בדין לעצור את החשוד". הוא היתנה את שיחורתי ממעצר בהשגת ערבות בטוחה על סך של 200 אלף ל"י. כעבור יום הושגה הערבות, ושוחררתי.

מישחק ציני

בהוראות החוק

שפתירה חמורה בהאשמות המיטרה כלפי בשתי הפעמים שבהן הובאתי בפני שופט. בפעם הראשונה, בתום חקירתי, הואשמתני בכך שקשרתי קשר עם אחרים להעמיד פנים כאילו נטלתי ריבית של 18%, בעוד שלמעשה נטלתי ריבית גבוהה יותר. בפעם השנייה טען רבי-פקד רוזנברג, על-מנת לבקש את מעצרי, כי גנבתי 5.5 מיליון לירות, ובכל-זאת החליט השופט על שיחורתי בערבות. איך ייתכן שבפעם אחת מאשימה אותי המיטרה שקיבלתי ריבית גבוהה מחתוב בחוזה, ואחר-כך היא טוענת שלמעשה,

איך סידר גרשון רוזוב את המכס באוסטרליה

בעד-מיפעל רוזוב גרבי"חב

מכירות בארץ זו. (אלו המכירות המע- שיות, שכן רישמית מוכר, "גיבור" לאוס- טרליה רק מחצית מכמות זו, ועוד מחצית נמכרת תחת כל מיני שמות אחרים כדי להסוות את המקור). והנה, "גיבור" מקבל מן הקונים באוסטרליה מחיר של 2.4 דולר לתריסר גרבוניס - מחיר הנמוך בהרבה ממחיר-המכירה של התעשיינים המקומיים. תחרות זו של "גיבור" פוגעת קשות ביצרנים המקומיים, שרובם אגב יהו- דים, וחלק מהם שמע שמעות על ה- שיטות שבהן נותנת ממשלת ישראל תמ- רצים ליצואני-הגרבוניס שלה, דבר ש- הוא בניגוד לחוק האוסטרלי.

הלכו כמה מן היצרנים היהודים ב- אוסטרליה והתלוננו בפני הממשלה שם, כי "גיבור" עושה דאמפנינג בעזרת תמ- רצי ממשלת ישראל. ממשלת אוסטרליה החליטה לבדוק את הנושא, שלחה מ- טעמה לישראל שני חוקרי-מכס.

כאשר הגיעו שני החוקרים, הם הת- קבלו על-ידי אנשי "גיבור" בכבוד מל- כים, ומרגע בואם ועד צאתם היה כל מחסורם ככתפי נציגי המיפעל: אי- רוח, מתנות, חבל-כבל-מכל-כל. כאשר הגיעו האוסטרלים לשלב הבדיקות, ביקשו לדעת בכמה מוכר, "גיבור" תריסר גרבוניס לשוק המקומי.

אילו היו מקבלים את התשובה ה- מתבקשת, היו רואים מייד את האמת. שכן המחיר ששילם הסוחר הישראלי לפני הפיחות היה 20 לירות לתריסר, לעומת מחיר-הייצוא לאוסטרליה, שהיה או 10.8 לירות. כיוון ש"גיבור" קיבל תמריצים של 2.5 לירות דולר - או 6 לירות לתריסר - יכול היה לייצא.

כיצד סידרו אנשי גיבור את האוס- טרלים? הם נתנו להם חשבונית-מכירה של גרבוניס... ל"סברנינה", "סברנינה" גם הוא מיפעל של רוזוב ולו מוכר, "גיבור" גרבוניס לא-ארוזים, במחיר נמוך מן המחיר לסוחר, הקונה מ"סברנינה" סחורה ארוזה ועטופה

ראו האוסטרלים כי "גיבור" מקבל מחיר סביר, ולא גבוה מן המחיר ב- אוסטרליה, וחזרו לארצם שבעי-רצון ומרוצים.

הונאה זו של האוסטרלים נעשית ב- תמיכתה הפעילה של ממשלת ישראל, שאינה משתמשת במילה הגסה, תמרי- צים, ומכחישה בכל מה כי היא מסב- סדת את הייצוא.

קוצרו הגרבוניס "גיבור", השייך ב- מחציתו למיליונר גרשון רוזוב וביית- רה לכונסי-הנכסים של התעשיין הצר- פתי ברנארד גיברשטיין, אינו מת- אונן על מיעוט רווחיו. תחשיב פנימי של "גיבור", שחובן בימים אלה, מגלה כי על מכירות בשנת 1974, בסך 156 מיל- יון לירות. היה כלל החוצאות 120 מיל- יון לירות, והרווח הנקי הפטור ממס היה 30 מיליון לירות. לא רע, הרווח הזה. אבל כשבדקים מניין הוא בא, מסתבר כי בלא תמריצי הממשלה לא חיתה כלל זכות-קיום ל"גיבור".

שכן, הרווח של 30 מיליון לירות, ה- מתחלק על 10 מיליון תריסי גרבוניס שנמכרו השנה, נותן רווח של 3 לירות לתריסר. אולם גיבור מקבל מן הממ- שלה תמריצים של 5.76 לירות לתריסר, היינו, ללא התמריצים לא היה כלל רווח.

מתן התמריצים הוא אחד הסודות הכמוסים של "גיבור", שכן מיפעל זה מוכר למעלה מ-97% מתוצרתו בחו"ל ושם, ממשלה, אוסרים על מתן תמ- ריצים לסחורות המתחרות בייצור המ- קומי.

הנה, למשל, מעשה שהיה ביבשת ה- קנדה, אוסטרליה. בארץ זו קונים ה- אזרחים מדי-שנה 11.5 מיליון תריסרי גרבוניס מייצור מקומי, וקצת מייבוא. "גיבור" מוכר לאוסטרליה כ-4% מכלל

הספרים יתייקרו

בעוד חלק מהוצאות-הספרים כבר ה- עלו את המחירים בלי אישור, ממתניות השאר לסיכומי התאחדות המו"לים עם נציגי הממשלה. עד לסיכומים מעבדים מרבית היבואנים את המכירות, ממת- נים להעלאה הצפויה. דוגמה למה שעתידי לקרות נתנה ה- צאת ספרי-הלימוד של רשת "אורט", שמכרה עד כה ספר-לימוד בן שני כר- כים, המכיל 1200 עמודים, במחיר 44 לירות. אותו ספר עכשיו במחיר של 104 לירות. אותו ספר בדיוק, בהר- צאה אנגלית, מחירו בארץ כ-40 לירות. יבואני הספרים תובעים מן הממ- שלה לאשר להם מחיר של כ-7.5 לירות לדולר, בעוד הממשלה מציעה להם מחיר של 6.8 לירות הדולר בלבד.

שביתת

סיטונאי הבשר

סיטונאי הבשר הקפוא בתל-אביב שבחו השבוע כמחאה נגד עיריית תל- אביב. זו העלתה את האגרה שהיא גובה על שחיטת הבקר בבית-המטבחיים בחולון. קודם היתה האגרה 65 לירות לפרה, ועתה 115 לירות. האגרה ה- דשה מייקרת את המחיר לצרכן בחצי- לירה לקילו. הסיטונאים סבורים כי העלאת מחי- רים בשיעור כה גדול, אינה מוצדקת.

יעקובי

פורע חובות

כמה חודשים אחרי שישראל גרנית הציג את שימרון פרס כמועמד לרא- שות הממשלה במרכז מימלגת העבודה, הוא קיבל את התגמול. בימים אלה מינה אותו שר-התחבורה, גד יעקובי, כמנכ"ל חברת, "תיבי-אילון".

חברה זו היא אחת החשובות במשק, עובדת בהיקף של 150 מיליון לירות לשנה. בהודעה-לעיתונות של שר-התח- בורה, שבישרה את דבר המינוי, הוצג גרנית כמתנדס, ולכן נראה המינוי ל- ציבור לפי כישוריו.

האמת היא שגרנית סיים לפני שנים רבות לימודי הנדסת-השמל, מיקצוע שאין בנו לבין ניתוח פרויקט-תחבורה ענק ולא-כלום. אחרי ששירת שנים רבות בצה"ל קיבל משרת-מפתח בקונצרן "כור", נכשל בה לחלוטין, עבר להיות עובד במנגנון מפא"י. במקביל ניסה, ב- אמצעות כמה חברות פרטיות שהקים, לזכות בטובת-הנאה שונות, נכשל גם בכך.

בשנה האחרונה היה, למעשה, מחוסר- עבודה, והמינוי שקיבל משר-התחבורה - אביר הממלכתיות הצרופה והלוחם במינויים מפלגתיים - הצילו ממצב- ביט.

מנכ"ל חדש גרנית נתיבי כסף

במדינה

הכנסת

אימרי שפר

ועדת-הכספים חוקרת את ההסבות של ראשי "בנק ישראל", אינה מצליחה לקבל תשובות

הרוחות בישיבת ועדת-הכספים ביום ה- שישי האחרון, היו סוערות. הרקע לדיון היה הסכסוך-השכר שתחמה הנהלת הבנק עם עובדיה, ואשר גרר ביקורת קשה על ה- ממשלה וראשה. אולם עיקר הדיון בוועדת- הכספים לא היה על ההסבות לעובדים הפשוטים בבנק ישראל, אלא על ההסבות לבכירים דווקא.

מאחר שנגיד בנק ישראל, משה זנבר, נהנה מתנאי-שכר השווים לתנאי-השכר של השרים, לא נסב הדיון עליו, אלא בעקיפין. חבר הוועדה, יהודה בן-מאיר, כיוון את חיציו כלפי מנכ"ל הבנק אליעזר שפר. ב- צטטו את היומון הכלכלי יו"ם אמר בן-מאיר, כי שפר משתכר למעלה מ-10 אלפים לירות לחודש. שפר הגיב על כך באומרו בישיבה כי משכורתו ברוטו היא רק 3900 לירות, וכל היתר הוא מקבל בגלל דרגתו הבכירה, כהוצאות שונות. ב- עיקבות בן-מאיר הסתער חבר-הכנסת משה שחל, שטען כי על הוועדה להצטרף ל- הסתייגות הממשלה מהסכסוך-השכר.

שחל ביקש מנציגי בנק ישראל להשיב לו האם נכון כי שפר קיבל הלוואות בסכומים החורגים מהמקובל בבנק ישראל. והאם קיבל הלוואות אלו עבור דירתו, ש- שיטחה גדול בהרבה ממכסימום השטח הזכאי להלוואות.

לפי המידע שהגיע אל ח"כ שחל, התי- ליטו בבנק ישראל כי חלק מדירתו של שפר ייחשב כסטודיו, וכי יקבל שתי הלוח- אות, אחת לדירה פחות הסטודיו ואחת לסטודיו. שחל לא זכה לתשובה לשאלותיו. לעומתם הגנו על הבנק בחיידו-נפש חברי גח"ל. שימחה ארליך ויחזקאל פלו- מין, הם התייצבו באורח מוחלט להגנת הנגיד ועובדיו, נתמכו על-ידי יושב-ראש הוועדה ישראל קרגמן. חבר-הוועדה צבי גרשוני ניסה לבקש כי יזמינו גם את נציגי העובדים ולא רק את הנגיד ובכיריו. אולם קרגמן לא הסכים. הדיון הסוער יימשך ביום השישי הקרוב.

קרנות

לחישות רועעות

ב"מיבטחים"

מנכ"ל קרן-הפנסיה "מיבטחים" החזר בשינויי מיבנה, ונתקל בגלל שמועות ורביביות על חברת שקנה

עמוס ערן נדהם. הוא החזיק בידו העתק של מיכתב בעל-שם שנשלח אליו ואל חברי ועדת-הביקורת המרכזית של תהס- תדרות, ובו שורה של טענות על-ידי-עצמו. כגון: כדאי לחקור מניין רכש את הבית החדש שלו בהרצליה, או מדוע שלח את מוכירתו לקורס גבוה. ערן, שרק לפני כמה חודשים קיבל לידיו את הנהלת קרן- הפנסיה הגדולה של ההסתדרות, מיבטחים, לא ידע מה לעשות. השבוע הגיב על ההאשמות המופצות אודותיו.

ערן, בוגר קן השומר-הצעיר בראשון- לציון, היה עוררו של ירוחם משל, מזכיר ההסתדרות כיום, לפני שמונה שנים. הוא נשלח לארצות-הברית כניספח לענייני- עבודה, וכאשר התמנה יצחק רבין כשגריר החל כוכבו של ערן דורך במהירות. הוא ורבין מצאו שפה משותפת, ומשך כל שנות כהונתו של רבין היה ערן יועצו הבכיר. כאשר שב רבין ארצה חזר גם ערן, קיבל את ניהול מיבטחים. הוא גילה כי הקרן הגדולה מגוהלת בצורה שלומיאליה למדי, וכי אין לאיש מושג כמה מבוטחים יש בה. הוא החל מכניס סדר, כאשר התי- מכשר העיקרי שבידיו הוא העברת תמי- קייה למחשב. צעד זה הצריך דריכה על יבלות-הגים של כמה עובדים ותיקים. וחלק מהם הגיב בכתיבת מיכתב-ההשמצה. ערן הראה לכתב העולם הזה את חוזה-

החברה הימית יצאה מליכליות

כעשרים מיכליות. מיכלית אחת בת 100 אלף טון, שנבנתה בטאוואן, נמכרה לפני כמה שבועות ברווח-הון גדול, ב- גלל המחיר הנמוך בו נחתם החוזה. כ-14 מיכליות שיבנו בעיסקה משותפת עם מספנה בריטית, נמכרו כולן למדינת- ענק מיוחדת-אירופית. על עיסקה זו ה- וויחה החברה כ-50 מיליון דולר.

עוד שלושה חוזים לבניית מיכליות, שנחתמו עם מספנה בריטית אחרת, שונו בימים אלה לחוזים לבניית אניות "אובו", היינו גם לנפט וגם לצובר. המספנה הסכימה לשינוי מאחר שפגרה בלוח-הזמנים בשנה כימעט.

עתה נשארה, "החברה הימית" רק עם חוזים לבניית שלוש מיכליות בהיקף של 250 אלף טון כל אחת, בארצות- הברית, החברה מקווה לעשות על אנית אלו רווח של 70 מיליון דולר, כיוון שבית-הינבחרים האמריקאי עומד לאשר עתה הצעת-החוק, שלמיה תהיה חובה לחוביל שלוש מאספקת הנפט לארה"ב באוניות הנושאות דגל אמריקאי. הצעה זו העלתה כבר את מחירי המיכליות האמריקאיות.

החברה הימית לחובלת פרי" יצאה כימעט לחלוטין מעיסקי מיכליות-הנפט, בהניחה כי צפוי שפל ממושך בשוק המיכליות. החברה התקשרה לפני כשנתיים בחו- זים, במקומות שונים בעולם, לבניית

הנועצה

סוגרת נציגות

"הנועצה לפרי-חדר" סוגרת את נצי- גותה בארצות סקנדינביה, אשר שכנה בקופנהגן. בשלוש השנים האחרונות היה נציג הנועצה שם ישראל מקוב. בתקופתו עלו מכירות פרי החדר מי 13 מיליון ל-20 מיליון דולר.

הסיבה הרישמית לסגירת הנציגות היא שלא נמצא מועמד מהאים תחת מקוב. מעתה ינוחלו ענייני סקנדינביה מנציגות הנועצה שבולדון.

צל"ש

ניקוי זהות

צל"ש למרדכי ("מוטי") קירשנבאום, מפקד עורך ניקוי ראש (יום חמישי 5.12) ולצוות התוכנית, אשר הצליחו להביא תוכנית סאטירית פוליטית עוקצנית וביטום טוב.

צל"ש לזוויקטור נחמיאס על התוכנית ששודרה ביומן השבוע (יום שישי 6.12), ואשר דנה בכניית הזהות של הערבים הישראליים. במימס הצליח לפרוש בפני הצופים את דילמת הנאמנות והשונות של הערבים החיים בארץ. היבט נוסף לבעיה הפלסטינית אשר התעוררה במלוא חריפותה בחודשים האחרונים.

מאחרי המסך

רבין מחתלים

אחד הקטעים שאותו אייפאשר היה לראות בתכנית ניקוי ראש האחרונה היה קטע שבו נראה ראש-הממשלה, יצחק רבין, ברמותו של טוביה צפיר, מתעלם במיטה עם עליזה רוזן. הקטע שצולם הראה את רבין, אשר ייצג את המערך, בסצינה של חיזור ודחייה עם נערה, אשר סימלה את הליכוד. רק לאחר שהסתיימו הצילומים, החליט מפקד-התוכנית, מוטי קירשנבאום, לפרוש סול קטע זה, מתוך סיבות ענייניות הקשורות בטיב הקטע, ולא מתוך צנזורה כלשהי.

עופר לא רואין

שרהשיכון אברהם עופר התבקש, בשבוע שעבר, על-ידי מערכת חבט, להתראיין בנושאי משרדו. כתב הטלוויזיה הירושלמי, דן סממה, קבע עם השר תאריך ושעה לראיון ואף הזמין צוות טכני ממערכת תל-אביב, לפגוש אותו בלישכת

מראיון עופר הראיון שלא היה

השר בתל-אביב

כשעמד סממה לצאת לתל-אביב, הוא נתקל בבעיות רכב. מאחר שלפי תוכנית הקימוצים החדשה, אסור היה לו להזמין מונית. לאחר שעות רבות של אי-הצלחה, יצא לבסוף לתל-אביב באוטובוס.

שעתים וחצי מהמינו עופר והצוות הטיכני לסממה. כשהגיע זה מתגשם ומתנשף, ללישכת השר, כבר לא מצא בה איש. השר והצוות הלכו הביתה.

גלי-צה"ל מונחת

המילחמה בין גלי צה"ל לרשות השידור נכנסה בימים האחרונים להילוך גבוה. למרות ידיעות קודמות על כניעת התחנה היצבאית לאחזתה המבוגרת בעניין שידור מישחק כדורגל בגלי צה"ל מדי-שבת, תוכנית המתחרה בתוכנית שירים ושערים בקול-ישראל, ממשיכה גלי צה"ל לשידור מדי-שבת מישחק כדורגל, אם כי לא ברשידור ישיר אלא שעה אחרי תחילת המשחקים.

הפסקת השידור הישיר ודחיית תיאור המישחק בשעה תמימה נעשתה ללא כל קשר להתנגדות רשות השידור, אלא בגלל המשא-ומתן המתנהל בין גלי צה"ל לבין ההתאחדות לכדורגל. כך או כך — מפקד גלי צה"ל מרדכי ("מוטי") קירשנבאום, נאמר שגיה העילה לפארודיה בניקוי ראש, מקווה כי בשבועות הקרובים יתחילו שוב לשידור את מישחקי-כדורגל בשידור ישיר. נראה, כי לאחר שרשות השידור לא

יפני זה גם עניין של צבע

מרי קוואנט, האופנאית הכינה לאומית המכתיבה מה נכש וכיצד נתאפר.

טיפוח ידים הפך ל"אמריקה" שבכל פעם אנו מגלות אותה מחדש. אך רבות מאיתנו לא מקדישות לגילוי תשומת לב מיוחדת — וחבל, כי הידים הן כרטיס הביקור שלנו. עד כמה שזה נשמע מלוצי — זה נכון. עירכו משאל קטן בין הגברים חסובבים אתכן והיווכחו לדעת עד כמה הם מייחסים חשיבות לידים מטופחות.

דומה כי כל אשה יכולה היתה להתרבות בידים מטופחות ללא מאמץ רב. גם אם את עובדת, שוטפת כלים ומרוב כבסת תוכלי להתגאות בבוזג ידים נאות אם רק תרצי בכך! חחורף, המים וחומרי הניקוי הם ה"אוייבים העיקריים של ידך. אל תכני עי להם! אם הזנחת ידך זמן רב התיחילי בפעולה אינטנסיבית: מדי ערב, במשך שבועיים, חממי מעט שמן (רצוי שמן זית) ערבבי עם כפית מיץ לימון טבעי וטבלי לי את ידך במשך 10 דקות בתמיסה, על הי שמן להיות פושר ולא חם כדי שלא תיכוויל! שטפי ידך במים פושרים וסבון ריחני והתיענגי על התוצאות. אםיבט זה מזין את עור ידך ואת ציפורניך. הטיפול יחזק את הציפורנים ואם תתמידי — לא תסבלי יותר מציפורנים מפוצלות ונשברות — אלא אם הסיבה לכך היא בריאותית. אם לאחר ה"שבועיים האינטנסיביים" ימשיכו ציפורניך להישבר או להתפצל, יתכן כי חסרים בנוסף ויטמינים, סידן או ברזל ול רצוי שתתייעצי עם רופא מומחה.

לאחר השבועיים המשיכי טיפול זה פעמיים בשבוע. במשך השבועיים אל תשימי לאק ותני לציפורניך להבריאה גם אח"כ, כשאת משיכה בטיפול אל תשכחי ראשית להסיר את הלאק ולשחרר את העור סביב הציפורן (להיזין קלות כלפי פנים) בעזרת קצה המגבת ולא עם מכשיר חד! פעולה זו חשובה כדי להאורר את שורשי הציפורנים. בימים בהם אינך עושה אמבטיה שמן לידך, הספיגי בהן גליצירין (גיי תן לקנותו בכל בית מרקחת) וזאת, לאחר שרחצת את ידך. לאחר שציפורניך התחזקו וידך התיעדנו מגיע שלב הקישוט — הלאק. חוק ראשון למניקור נכון: אל תשימי את הציפורן בפצירת מתכת אלא בפצירת קרטון. את פעולת השיוף עשי תמיד לכיוון אחד ולא הלך והרזור, כשהפצירה באלכסון לציפורן. לפי גי שאת שמה לאק דאגי שציפורניך תהיינה יבשות וללא שומן. כשיכבה ראשונה שימי שיכבה דקה של לאק ב"ב משיחות. משיחה ראשונה נה מאמצע בסים הציפורן כלפי מעי ול משיחה שנייה ושלישית בשני הצידיים. התרגלי להתחיל תמיד מהזרת אל

חדש. אל תקני לאק סמיך כי אז תגיי עי רק לחצי הבקבוק והלאק הנותר יהיה כל-כך סמיך שתאלצי לזרוק חצאי בקבוקים. קני תמיד לאק מדולל. לאק זה תוכלי לנצל עד לטיפה האחרונה. כלל ברזל שאת יכולה להפטר בשמחה הוא הכלל שיש להתאים את הלאק לשפתון. את יכולה להתאימו להשימה, לתכשיט, למצב הרוח ולצבע השמים ותמיד תיראי יפה (אם תקיפדי כמוזב על טיפול נכון).

הצבעים האופנתיים בחורף זה הם כתום חום (61) כתום צהוב (85) צהוב (72) שזוף שחור (81) שזוף בהיר (82, 77) בורדרו (58) חום שוקולד (59) טורקיז (87) וירוק (86, 74).

המגורר בקצוות יהיה מכוער אפילו על הדי העדינה ביותר. אם אין לך זמן מיותר להחליף לעתים מזומנות את הלאק הישן בלאק חדש השתמשי בנוון טבעי שאף הוא מודרני השנה (60).

אם את רוצה להיות מיוחדת בערב, שימי שתי שכבות לאק רגיל ושיכבה שלישית של לאק מסידרת הספארק לסר: זהו לאק זוהר עם "פייאטים" של כסף עדין. בסידרה זו ישנו לאק ססף (73), אדום (66 ו-75), סגול (65).

מרכז ההדרכה של מרי קוואנט פתוח לשיירותך ולי הנאתך. בואי לעיכבן עצמך בחירושי האפנה האחרונים של לונדון. בואי לקבל ייעוץ אישי בטיפוז ואיפור פנים. בואי ותהיי אורחת שלנו. מרכז ההדרכה של מרי קוואנט, ת"א רח' רחל 6, פתוח בימים ג' ויה' בשעות 4-6 אחה"צ. להתראות.

אל תתעצלו לכתוב למדור על בעיות היופי שלכן, כל פנייה תיענה הן באופן אישי והן בכתב. כתבו אל "מרי קוואנט", ת.ד. 40020 ת"א.

במדינה

(המשך מעמוד 24)

הרכישה של ביתו, בהרצליה ב', לפי החוזה נרכש הבית הדומישפחתי ב-360 אלף לירות השנה. כיצד מימן את הרכישה? בידו חווה מכירה של דירה בת ארבעה חדרים בנווה-אביבים, שמכר. הוא קיבל תמורתה 300 אלף לירות. דירה זו קנה עוד ב-1971. במחיר של 159 אלף לירות. על הפרשי המחיר שילם ערן מס-שבח בסך 28 אלף לירות. את הסכום החסר גייס מכמה מקורות: 40 אלף לירות קיבל מאחיו שבראשון-לציון תמורת ויתור על חלקו בבית שירשו שניהם. את היתרה לקח בהלוואה משכנתאית רגילה. אשר להאשמה השנייה: את מוכירתו מרים שלח לקורס מוכרות של המכון לפיריון העובדה. הקורס עולה 80 לירות. בלבד, וערן מצהיר כי הוא מוכן לשלוח כל מזכירה במיבטחים לקורס זה. ערן נכנס לא מוזמן כחבר להנהלת חברת-טובדיס, והוא מהנהן במועצת-מנהלים של כמה מוסדות. הוא מוזמן תכיר סות עליידי הבוגדים להרצאות בארצות-הברית, קיבל הזמנה לבוא למסע-הרצאות נוסף בפברואר. גם נסיעות אלו גורמות למסע-לחישות. של אנשים הסבורים כי הוא נוסע על חשבון מיבטחים, או ה-מעוניינים כי אחרים יחשבו כך.

הרפתקאות

עראפאת לא בא לפגישה

הפשיטה הפרטית

שד אייבי נתן

על ביירות

שנה וחצי אחרי שכתות קומנדו של צה"ל נחתו בחוף ביירות ופשטו על מיפ-קדות ארגוני הפידיאון שם, לא הצליחו כוחות הביטחון הלבנוניים למנוע חדירה ישראלית נוספת, למרות כל אמצעי ההגנה שנקטו. אייבי נתן, טייס השלום הישראלי, עשה את מה שעשו חיילי צה"ל לפניו, בדרך שפוטה יותר. בעזרת דרכונו הבריטי

טוטו

ספורט טוטו

השבוע
מינימום הכנס הראשון

350.000 ל"י

מינימום כלל הפרטים

700.000 ל"י

יום חמישי - המועד האחרון
למסירת הספכים

עשה לך מנהג קבוע -
מלא טוטו בכל שבועי

המועצה להסדר ההימורים בספורט

מיבצע מיוחד לחיילים

כל חייל שיחתום
בחודש נובמבר
מנוי על

הטולס הזה

יקבל הנחה
של
40%

השבועון יישלח
רק לדואר צבאי

יתרונות גדולים לנרשמים בעת המבצע

1 ועד 31 בדצמבר 1974

70 אלף חוסכים נהנים משכר-לימודיהם ע"ח הקופות. הורים, הבטיחו את עתיד ילדיכם על-ידי חסכון לחינוך תיכון ולחינוך גבוה, באמצעות קופות החסכון לחינוך בארץ.

בתקופת המבצע יקבלו הנרשמים: שי נאה לילדיהם בעת ההרשמה וישתתפו בהגלת 169 מלגות-פרסים בסך כולל של -75,000 ל"י

שכר הלימוד בכיתות י"א, י"ב הוא 7,053 ל"י. האפשרות שיורחב הפטור משכר לימוד בתיכון מעבר לכתה ט התרוחקה.

החסכון לחינוך-המפתח לעתיד בואו והירשמו גם אתם:

"חסכון לחינוך" המשותפת לבנק הפועלים ומרכז השלטון המקומי-בכל שניפי בנק הפועלים בארץ.

"חסך" חיפה, רחוב החלוץ 38.

"גחלת" תל אביב, רח' מונטיפיורי 25, ובכל לשכות המודיעין העירוניות.

"הוגלית" רמת גן, בנק קופת עמ, רח' ירושלים 50 רח' צומת לבבי 4.

המועצה הלאומית לחסכון

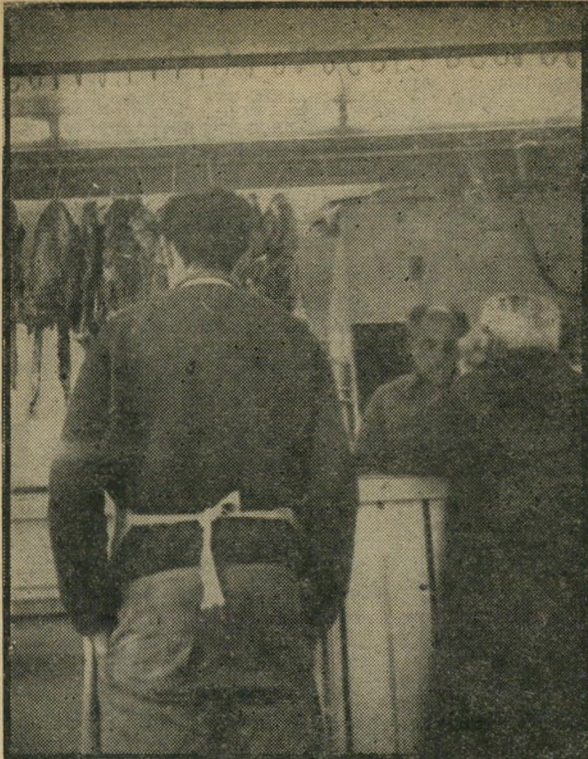

העמוד הראשון של "אלינחאר" - אפיוזדה פיקאנטית

בו הוטבעה במרסיי אשרת תירות רשמית, הוא נחת בשבוע שעבר בנמלה-התעושה של ביירות כנוסע מן המניין. לעומת זאת לא הצליח אייבי להגיע עד למיפקדות ארגוני הפלסטינים. איש קשר ימתין לך בנמלה-התעושה. תזי זה אותו לפי זקנו הגיבגי וגיליון העתון פיגארו שיהיה תקוע בחליפתו. הוא יקשר אותך כבר עם מנהיגים פלסטינים, נאמר לאייבי לפני צאתו למסע. היו אלה כמה ידידים פלסטינים שפגש בפאריס, שהבטיחו לסייע לו.

"ראיתי באמת בלונדי מוזמן מסתובב

* הכותרת הראשית אומרת: "הישראלי אייבי נתן הגיע לנמלנו - ונכנס!"

החנות של הוכברג

זוהי חנותו של סוֹר חור ותרנגולי החרוז אלי הוכברג בשוק הכרמל, שהיה על פי כל הסימנים, הזוכה בפרס הגדול של הטוטו. מאחורי הדלפק עומד אחד העובדים.

משחקים, לא היו מבוססות. ביום הראשון השבוע הכחיש מוכל ההתאחדות לכדורגל, יוסף דגן, לא רק כי נערכת חקירה כלשהי, אלא שבכלל הגיעה אליו איזו שהיא שמועה על הטיית משחק.

ההמלצות
לא בוצעו
מוזעות דומות, שפשטו בעונת הכדורגל לפני שלוש שנים, הביאו להקמתה של ועדת עיוני, שמונתה לחקור את השמועות בדבר מתן תשלומי כסף להטיית משחקי כדורגל, מסקנות הוועדה קבעו אז כי „ההימורים במתכונתם הנוכחית כבר גרמו לכך שנוצרו קבוצות של מהמרים גדולים, העוקבים אחרי משחקים ושחקנים, לוחצים על שחקנים בהצעות שוחד ואיומים, וגורפים עקב השקעתם הגדולה את מרבית הפרסים.“

ברחוב יום טוב שבשוק הכרמל בתליאביב מתנהלים הר עסקים באיטליז העופות ותרנגולי החרוז של אליהו הוכברג כרגיל. הפועלים ממשיכים לשחוט עופות ולמרוט את נוצותיהן. הלוקחות פוקדים את החנות כרגיל. רק את בעל החנות עצמו, אלי הוכברג בן ה-52, לא ניתן למצוא בחנות מאז יום ראשון בשבוע שעבר.

באותו יום ראשון, כאשר התפרסמו תוצאות משחקי הכדורגל שנערכו בשבת ועמם תוצאות ניהושי הטוטו, נפתחו בקבוקי שמפנו באיטליז של הוכברג. שכנים, לקוחות ועובדיאורח הוזמנו ללגימת חינם. מעולם לא ראה רחוב יום טוב, שהוא רחוב של איטליז עופות, יום כל כך טוב. היתה לאלי הוכברג סיבה טובה לשפוך שמפאניה כמו מים. הוא הצליח, לדבריו, לנחש 13 ניהושים נכונים בטוטו, אך לא שמחת הניהוש הקפיצה אותו כל כך כמו הפרס שהיה מונח בצידו.

הפרס הראשון בטוטו בשבוע שעבר, היה הגדול בפרסים שקרצו אי פעם באיזה שהוא מיפעל הימורים במדינת ישראל מאז הקמתה: מיליון ו-56 אלף לירות. אפילו במימדים של מפעלי ההימורים באירופה זהו פרס רציני. עובדה: כל תחנות השידור באירופה מיהרו לפרסם את הידיעה, שמהמר כדורגל אלמוני בישראל זכה בפרס של מיליון ומאה אלף לירות.

כי האיש שזכה בפרס הגדול בטוטו, שהצטרב לסכום ענק כזה אחרי שבשלושת סיבובי הניהושים הקודמים לא הצליח איש לנחש את תוצאות כל 13 משחקי הטוטו, זכה גם בשורה שלמיאה של פרסים שניים (בסכום של 6000 ל"י כל פרס) על ניהוש 12 תוצאות משחקים ועוד פרסים שלישיים ורביעיים על ניהוש תוצאות 11 ועשרה משחקים.

אולם כאשר פורסם ברבים כי מנחש בודד הוא שזכה בפרס הגדול, אחרי שמילא טופס ניהוש בסכום של 51.20 ל"י, בו ניהש 6 ניהושים כפולים ו-7 ניהושים בודדים (בסך הכל 64 טורי ניהוש), חזר בו לפתע אלי הוכברג ממשתחו. מכריו טענו כי טעה למעשה וניהש רק 12 משחקים וכל זכיותו לא הסתכמה אלא בסכום של 72 אלף ל"י. אלי הוכברג עצמו נעלם ולא ניתן היה למצוא בביתו ברחוב יהודה הימית ביפו או באיטליזו. וכיוון שהנתלת הטוטו לא פירסמה את שם הזוכה בפרס מיליון ומאה אלף הלירות, החלה המדינה כולה לעסוק במשחק של ניהושים והשערות: מיהו המאושר?

מדוע ירצה אדם שזכה במיליון לירות להסתיר את זהותו? זאת היתה השאלה שהטרידה את מאות אלפי המשתתפים בניהושי הטוטו, שהזרימו שלושה מיליון ל"י תוך שבוע אחד לניהושי הכדורגל, כדי לנסות לזכות בפרס הגדול. לשאלה זו היו כמה תשובות. מיליון ומאה אלף לירות פטורות ממש שוות למעשה מיליון וחצי לירות. מי שזכה בזכיה כזאת יכול למכור את הזכיה לאדם שרוצה להלבין את הונו ברווח נוסף של 400 אלף ל"י לפחות. טבעי שמי שרוצה למכור את זכיותו למלבין הון שחור, לא ירצה לפרסם את שמו ברבים. האיש שזכה בפרס הראשון יכול היה להיות גם נציג של כנופייה שהחליטה להשתלט על הפרס הגדול בכל מחיר. כנופייה

כזו יכולה לשלוח טפסי ניהושים בהשקעה של כמה עשרות אלפי לירות בניהוש עצמו ובהשקעה של כמה רבבות ל"י נוספות בשיחוד וקניית שחקנים, כדי ללכת על בטוח בניהוש תוצאות משחקים שנקבעו מראש. גם אם מנחש אלמוני מקרי עשוי להתחלק עמם בזכיה הגדולה, עדיין מובטחת לכנופייה כזו, שכמוה פעלו בישראל בעבר, הכנסה קנייה של כמה מאות אלפי ל"י, ויכול אדם כזה, ההופך בן-לילה למיליונר, סתם מתוך צניעות לדרוש את איסור פירסום שמו, ולו רק כדי שלא יטרודוהו מתרימים וגובי צדקה למיניהם.

מכל מקום, העובדה ששמו של הזוכה בפרס הגדול לא פורסם, הולידה גל של שמועות וניהושים. כי בשבוע בו היו כמה תוצאות מפתיעות בהחלט במשחקים שנכללו בטבלת הניהושים, קשה גם למנחש מקצועי ללכת אפילו על משחק אחד על בטוח. השמועות שפשטו ספרו על כנופייה, מאנשי כרם התימנים, שבערות שוחד ואיומים, קבעה מראש את תוצאות שלושה מי משחקי הליגות באותה שבת. אלא שלשמועה זו לא היתה כל אחיזה. כך, למשל, טענו השמועות, כי נצחונה המפתיע של קבוצת מכבי חדרה, האחרונה בליגה א' מחוץ הצפון, על מובילת הטבלה הפועל רמת-גן, היה קבוע מראש. באה השבוע מכבי חדרה, ניצחה שוב את המובילה התורנית בטבלה — מכבי חיפה, והפריכה את השמועה. לעומת זאת, מקריות מוזרה נעוצה בעובדה שכל הקבוצות התימניות שמישחקיהן נכללו בטופס ה-טוטו באותו שבוע, נחלו הפסדים.

גם הדיעות שפורסמו באחד העיתונים השבוע, כאילו חוקרים המישטרה ומשרד-החקירות של מודיעין אזרחי חשדות על מכירת

בטרמינל, "ספר אייבי השבוע חזרו ידי דתו בפאריס, אבל כשפניתי אליו בשאלת הקדו, הוא הסתלק." ביציאה מהטרמינל כבר המתינו לאייבי צלמי העתונות של ביירות שידעו מראש על בואו. מהם לא הצליח אייבי להתחמק עד סוף מסעו הקצר בביירות. צילומיו, כשהוא יוצא מהטרמינל כשהעיתון פיגארו תחוב במעילו לזיהוי וכשהוא קונה שמלה ערבית לידידתו, הופיעו למחרת היום בעתון הלבנוני "נאהר", שהקדיש לביקורו של אייבי את כותרתו הראשית. אבל פלסטטינים לא הצי ליה אייבי לפגוש בביירות.

המתנבב — קצין ביטחון. "התכ וונתי לשבת בשקט כמה ימים במלון", סיפר אייבי, "ולחכות עד שיאסר עראפאת יחזור ללבנון, ואז לנסות להיפגש עמו. אבל אנשי הביטחון הלבנונים ידעו גם הם על בואי. חששתי ממצערי." הוא הסתלק מהטרמינל, ניסה להתקשר למיפקדת אחד הארגונים הפלסטטינים, שם סירבו לדבר עמו. אחר-כך טייל בעיר, קנה מיספר מזר כרות ובחצות נסע למלון סנט ג'ורג' שם כבר המתינו לו אנשי הביטחון הלבנוניים. אחד מהם היה, לדבריו, מכר ותיק: הוא היה בשעתו מתנדב על סיפון ספינת הש" לוס שלו. למחרת נשלח אייבי לפריס.

בניגוד למסעותיו ומבצעיו הקודמים לא עורר ביקורו החטוף של אייבי בביירות כל הדים בישראל, גם בלבנון התייחסו העיתונים להופעתו כאל אסיוורה פיקאז-טיה. אבל אייבי עדיין מאמין: "לא חשוב שלא הצלחתי במה שרציתי ולא נפגשתי עם מי שרציתי לפגוש. העיקר שעצם ה נסיעה התפרסם בעיתונים בישראל ובלב נון. אנשים קראו ואולי גם חשבו, ולו רק להרגע, על האפשרות של שלום. זוהי ההצ- לחה האמיתית שלי."

מישפט האם שהתכתלה

המתלוננת שיקרה באומרה שהיתה בתולה, ובתי-המישפט זיכה את הנאשמים באונם מחמת הספק

מכונית של בלשי המדור המרכזי של מיטרת מחוז תליאביב נעצרה בשעות הלילה המאוחרות ליד בית נטוש, בשכונה שליד בית-המעצר של המישטרה באכור ככיר, הבית הנטוש היה מואר, דבר שעורר את חשדם של הבלשים. ליד הכניסה לבית גילו מיספר צעירים ועצרו אותם.

בפנים, על ספה אדומה, ישבה חנה יצחקי לבושה חולצת-טריו בלבד, והיא מתייפחת בהיסטריה. בחקירתה במישטרה סיפרה כי נאנסה על-ידי ארבעה מתוך שישה הבחורים שהמתינו בחוץ. פרקליטות מחוז תליאביב הגישה כתב- אישום נגד ארבעה מהצעירים, האשימה אותם באונס קבוצתי. מן היום בו נתגלתה הצעירה בבית הנטוש ועד לסיום המישפט, חלפו שלוש וחצי שנים.

תינוק בגיל 16. "אני בת 20, סיפרה חנה, "יש לי 13 אחים ואחיות. כש הייתי בת 15 התאהבתי בכחור בן 18. הוא היה בשבילי הכל, וחשבתי שגם הוא אהב אותי. עד שיום אחד גיליתי שאני בהריון. זה היה כבר בחודש החמישי. הכחור ברח, ועד היום אני יודעת איפה הוא. העבירו אותי למוסט, ושם ילדתי מסרתי את התינוק לאימוץ.

אחר-כך הכרתי חייל בשם יעקב. הייתי בדיסקוטק, וכשיצאתי הוא הציע לי טרמפ. במכונית היה גם גיסו, ועוד חבר. יעקב קבע אתי-פגישה בבית של גיסו, אבל כש הגעתי הוא לא היה שם. רק גיסו, אחר-כך הגיע לדירה בחור בשם משה, עם כלב. "הבחור אותי סחב אותי לחדר השני, הוריד לי את הבגדים ובעל אותי. אחר-כך בא גם גיסו של יעקב. הבחור עם הכלב הזמין מניתי ולקח אותי לאבו-רכיבי. שם סירבתי לרדת. הורידו אותי בכוח לחדר, איימו עלי, אמרו שאם אשכב איתם ילנו לי 50 לירות. איימו עלי בטוריה, ושלחו אותי למיכלחת. הם אמרו שהם ירצו אותי. אחר-כך באו עלי אחד אחרי השני. שישה בחורים. ארבעה מהם שכבו איתי. השניים האחרונים לא הספיקו, כי המישטרה הגיעה פיתאום.

"בחקירה, במישטרה, התיבישתי לספר להם שיש לי ילד, ואמרת שהייתי בתולה. רק אחר-כך גיליתי את האמת." **יחסים קבוצות ובשדות.** בשבוע שעבר חתמו שלושת השופטים שישבו ב" הרכב בית-הדין, בראשותו של השופט מקס צ'רנובילסקי, את פסק-דינם. שלוש

תעלומת מיליונר הטוטו

כדי למנוע מצב זה, הגישה ועדת עיוני שורה של המלצות. ביניהן: הגבלת ההצטרבות של סכום הפרס הראשון והגבלת סכום ההשקעה המותרת למהמר אחד. שתי המלצות אלה לא בוצעו. סכום ההצטרבות של הפרס הראשון לא הוגבל. מיספר הניהושים למהמר אחד על גבי טופס אחד הוגבל אומנם ל-432 ניהושים (העולים למהמר 345.60 ל"י) אולם אין כל מניעה שמהמר אחד ימלא טפסים ככל שיאפשר לו כיסו, בתנאי שלא יהיו לו יותר מ-432 ניהושים על טופס רבי-טורי אחד. זה גם מה שעושה אלי הוכברג, אחד הוותיקים במהמרי הכדורגל בארץ. לטענת ידידיו הוא נוהג להמר מדי שבוע בסכומים גדולים. בעבר כבר נפלו בחלקו לא מעט זכיות נכבדות ושמו מוכר בין אנשי הטוטו. לפני שבוע, לקראת הפרס של מיליון הלירות, השקיע אלי הוכברג לטענת מכריו סכום נכבד בעל חמש ספרות טפסי ניהושים רבי-טוריים. הוכברג, שהוא אב לבן בן 26, העובד עמו באיטליז, לבת בת 21 המשרת בצה"ל ומחזיק בכלב זאב ענק השומר על דירתו היפואית הישנה, מכחיש כמובן בפני מכריו שפנו אליו שהוא הזוכה המאושר שזכה בזכיה הגדולה. כל עוד לא תפרסם מרעצת ההימורים, שבחסותה נערכים ניהושי הכדורגל את שמו של הזוכה בפרס הגדול, יכול הוכברג, שכל הסימנים מעידים שהוא מיליונר הטוטו, ליהנות מהספק שכל שאינו נהנה מספק זה הוא ספורט הכדורגל הישראלי, שגל השמועות החדש על שוחד ואיומים המופעלים בו כדי להטות תוצאות משחקים, פוגע בתרמית הספורטאית שלו, אותה ניסו לשקם מאז פירסום מסקנות ועדת עיוני.

במדינה

(המשך מעמוד 26)

וחצי שנים מאז החלה הראמה של חנה יצחקי קבעו השופטים: "מגירתה של הנערה, אשר אליבא ד-אמת לא התלוננה מיוממה אלא השמיעה גירסתה רק לאחר שנדחפה לכך בחקירת האירוע במהלך הדיון, התודתה הנערה כי שיקרה לשוטרים, בכך שסיפרה כי באותו ערב היתה עדיין בתולה וכי האנסים קרעו את בתוליה.

"התברר כי היא כבר היתה אם לבן, וכי עוד בהיותה בגיל 15 (ארבע שנים עובר מיקרה) נבעלה לראשונה, ובחיותה בת 16 כבר ילדה את בנה. היא הודתה גם שמאז לא עובר יום מבלי שתיבעל על-ידי גבר כלשהו. לדבריה היא מקיימת את היחסים עם כל מי שנראה לה, וזאת

מתלוננת יצחקי בבית-המשפט
אונס אר לא ?

בכל מקום שמדומן, גם בחוצות ובשדות. "לדבריה, גם באותו ערב — בדירה אחרת ובשעה מוקדמת יותר — נבעלה על-ידי ארבעה גברים, אם חלקם מאונס ואם חלקם מצוץ. אולם, על אותו מעשה אונס מוקדם לא התריעה ולא תועיקה איש. הסריהל מעדותה של זו הוא שב-פנינו נערה מופקרת המסרחת דרכיה, ו-אינה בוחלת באשמעת דיבר-לכזב בפני חוקריה, ואפילו בפני בית-המישפט. התי-רשמנו, ודאית, כי נזכה אישיתיה של ה-מתלוננת ואופן השמעת עדותה בפנינו, אין בידינו כל אפשרות לסמוך על דבריה.

"...בנסיבות אלה, הגענו לכלל מסקנה שהודענו עליה מייד עם גמר הדיון, וזיכינו את האשמים כולם כשאיזכרנו לגבי הגא-האשמים 1, 2, 3 ו-4 הוא מוחלט, והזיכוי של הספק".

השאלה היא נשאלה. סגן-פרקליט מחוז תל-אביב, עורך-הדין יצחק וינוגרד, אשר ייצג את המדינה במישפט זה, עדיין מהרהר בסיומה המפתיע של הפרשה. הוא שוקל הגשת ערעור לבית-המישפט ה-עליון, אין ספק שהוא מצטער, על כי לא שאל שאלה שעשויה היתה לשפוך אור חדש לחלוטין על העניין כולו.

בתק המישפט מצוייה תעודה רפואית, חתומה על-ידי הפרופסור קרפלוס, מהמכון לרפואה מישפטית באוני-כביד, אשר בדק את חנה יצחקי אחרי שסיפרה על האונס שבוצע בה. בין השאר קבע הפרופסור, כי בתוך אבריהמן של הצעירה גילה קרע טרי.

השאלה, שלא נשאלה, היתה: האם היתה חנה יצחקי מסוגלת לקיים יחסים מרצונה על-אף פיצעה הטרי, או שאלוצה לכה על-ידי הצעירים. שבמיקרה זה — זכור אונס.

איש לא טרח להציג את השאלה, ותשובה עליה ניתן יהיה לשמוע רק לאחר שיוגש הערעור, אם אכן יוגש.

השם בדוי.

כאן ב-150 ל"י. שאלו אקטיפה סינתטית של בתי-החרושת 999, נמכרות בשוק בצלאל ב-60 ל"י, בעוד שברחוב דינגוף נמכרות אותן שמלות בדיוק במחיר של 120 ל"י.

אותה אדרת — בשינוי המחיר

יוד ברחוב המלך ג'ורג' מצוי בא-זר הלבשה. בבאזאר דוכנים, ועליהם רשומים מחיריהם של עשרות הסודרים, חולצות הטריקו, המעילים, הצחצחות, ה-שמלות מתוצרת מיטב בתי-החרושת. כאן מוכרים את עודפי-המלאי.

העיקר להיפטר מהסחורה

ים זה וגם זה — צודקים, אך יש גורמים נוספים לכך שהסחורה הנמכרת בדרום העיר, בשווקים ובבאזרים למיניהם זולה יותר.

בעלי הבאזרים, הדוכנים והחנויות באים אל בעל בתי-החרושת ומשלמים לו בכסף מזומן — מיצרך מבוקש מאוד בימים אלה. ואילו בעלי חנויות נהנים מאשראי, ומשלמים בצ'קים מאוחרים, בעל בתי-החרושת מעדיף לעשות הנחה, ובלבד שיקבל מזומנים.

וקיימים, כמובן, גם עודפי המלאי או כפי שהם נקראים כפי המיקצוענים, "סטו-קים". לא אחת קורה שבעל בית חרושת נתקע עם סחורה שלא נמכרה, ואז הוא מעדיף למכור אותה בזול, ובלבד שייסטר ממנה.

ועוד קיימים עודפי הייצוא, הנמכרים לבעלי הבאזרים, הדוכנים והחנויות ה-זולים. עודפים אלה, עליהם לא משולם מכס שבו חייבת סחורה מיובאת, נמכרים לסוחרים במחירים מינימליים.

וכך קורה שבגדיים המיועדים עבור ייצוא, הנמכרים בחו"ל במחיר גבוה ביותר ואינם מוצאים כלל למכירה בארץ, נמכרים בשוק הכרמל במחיר מינימלי. כנ"ל לגבי שמלות, חליפות, מעילים וחולצות טריקו מתוצרת בתי-החרושת מעולים, שאפשר לקנותם בשווקים או בבאזרים במחירי מינימום.

לסבלניות

החיפוש משתלם

יימות, כמובן, שתי אפשרויות נז-ספות להתלבש יפה, על-פי צו האופנה — ובזול.

הראשונה היא קנייה ישירה מבית החרושת. ידוע כי יש בתי-החרושת המאפי-שרים ללקוחות לקנות באופן ישיר אצלם, מבלי שהלקוחות יצטרכו כלל לשאת ברוח של הסוחר.

נשים רבות מנצלות זאת, מבררות את הכתובות או שומעות מפי חברות, והן פוקדות את בתי-החרושת והסוכות ל-20 אחוז ממחיר הבגד בחנות.

האפשרות השנייה היא קנייה מדיילות, או מאנשים אחרים המייבאים באופן בלתי-חוקי בגדים ממרכיזי-האופנה בעולם, ואם כי אינם מוכרים את הבגדים האלה בזול-הנול, הרי בכל זאת, המחירים המבוקשים על ידם זולים בהרבה מאלה של חנויות היוקרה. יתרון נוסף: תכופות זוכה הקונה ממקור כזה בבגד בעל דגם בלעדי.

כך או כך, מי שבאמת רוצה יכולה כהחלט להיות באופנה מבלי לשלם עבור התענוג הזה מחיר גבוה מדי.

כל שצריך לשם כך הוא, בעצם, המון סבלנות וזמן.

● העולם הזה מודה לסירמות הבאות שעזרו לו בהכנת סידרה זו, בגיליון ה-אחרון ובגיליון זה: —

- "שחור לבן" — לונדון מיניסטור; איב דהמרדיקס — פסו' דינגוף; "ששי ו-יונה" — פסו' דינגוף; "האחים יעקובי" — שוק הכרמל; "אופנת שי" — שוק הכרמל; "באזאר כרמלית" — המלך ג'ורג'; "נעלי חביב" — פסו' דינגוף; "נעלי עזרי" — פסו' דינגוף; "נעלי גולן" — ניה שאנן; "דוכן נעליים ציון" — שוק הכרמל; "בוטיק דבורה" — פסו' דינגוף.

הטר'יקו הזול

מקורה לייצוא, נמכרת עתה בבאזאר-החל-בשה במרכז העיר במחיר של 15 לירות בלבד, ללא כל השוואה למקומות אחרים.

התחרה היקרה

אורירית ומחוררת, בכל גוני הפאסטל ה-רכים והזוהרים, נמכרת בדינגוף ב-185 לירות. נחטפה כלחמניות חמות, המחיר גבוה, והחיסרון — כולן לובשות אותה.

המחירים כאן, שווים לכל נפש, אפילו במחירי אחר-יפחות. הצאיית-גינס במחיר של 35 ל"י; אפודות מאקוילן במחיר של 30 ל"י; חולצות-טריקו לייצוא, שכמותן לא ניראו העונה אפילו בחנויות האופנ-יות, ביותר במחיר של 15 ל"י; הצאיית מצמר נקי במחיר 50 ל"י.

מעילים מעור סקאי מעוטרם בסררות אורלון, שהתג נושא שמו של שם בית החרושת נחש מהם במתכוון (אם כי ברור לכל מי שמצוי בעסקי-אופנה שה-מעילים הם תוצרת בתי-החרושת ידוע) נמ-כרים בבאזאר במחיר של 165 ל"י.

מהן הסיבות למחירים מוזלים אלה? איך יכולים בעלי העסקים בשוק הכרמל, שוק בצלאל, בתחנה המרכזית ובבאזרים למיניהם להרשות לעצמם למכור במחירים כה מגוחכים?

הם מנסים, בדבריהם, ליצור רושם כאילו העסקים חוזרו למצבם התקין.

אומרת לינדה לוי, בעלת בוטיק ב-לונדון מיניסטור: "בימים הראשונים של הפיחות, יכולתי לסגור את העסק וללכת הביתה לגדול ילדים ופרחים. היום חזרו העסקים להיות כמו שהיו לפני הפיחות. אותן לקוחות שקנו אצלי קודם ממשכות לקנות גם היום."

הנחות גדולות ככל האפשר

יומר פייר, בעל בוטיק בפסו' דינגוף גוף: "מי שקנתה אצלי לפני הפיחות, ממשכה לקנות גם אחריו. ברור שמי שלא קנתה אצלי קודם הפיחות לא תתחיל פתאום לקנות עכשיו."

לעומת בעלי העסקים המשתדלים לשמור דימוי רגיל של מצב עסקיהם, הרי השואל את הזבניות, שאינן מתמצאות בסבך יחסי-הציבור, מגלה מייד כי אם לפני הפיחות מכרו סחורה בשווי של עד 5000 ל"י ליום, הרי כיום הן מוכרות בקושי ב-1000 ל"י ליום והנטייה היא כלפי מטה.

הן יודעות לספר גם כי קיבלו הוראה מהבוסים שלחן לעשות כל הנחה שהיא בגדר-האפשר, ובליבד שתימכר הסחורה, וככל שירבו המכירות — כן ייטב.

אם קהילת-לקוחות של דינגוף והלונדון מיניסטור אינו מחוה חתך אופייני של הישראלית הקונה, הרי שוק הכרמל, על עומתו, משקף נאמנה שיכבה זו. שכן, בצד אם למישפחה מרובת-ילדים מדרום תל-אביב, ניתן למוצא בשוק בכירות הדור רות מצפון תל-אביב, המעדיפות לערוך את קניותיהן במקום שהפרש המחירים בינו לבין הצפון נע לעיתים סביב 100%-50%.

לשוק הכרמל, כמו לדינגוף, קהיל-לקוחות הבא במיוחד מכל רחבי הארץ, לערוך את קניותיו בשוק.

על עשרות הדוכנים שבשוק פוורים נעליים, תחתונים, חזיות, חולצות טריקו (טי-שירטס) ואפניות בהדפסות נהדרות, אפודות, מכנסי-גינס, כותנת-לילה ומתי-לא, המחירים — מינימליים. על חולצת טריקו שקנתה בבוטיק רמת-גני פופולרי במחיר של 75 ל"י, מבקשים באחד ה-דוכנים סך 20 ל"י בלבד.

פער-מחירים

גבוה

ים מכנסי-גינס הנימכרים בדינגוף גוף במחיר של 130 ל"י, מבקשים באחד הדוכנים 80 לירות צנועות וזהו, כאמור, רק המחיר הראשוני. כל המצוי בעיסקי השוק יודע, כי ניתן באופן כימעט אוטומטי לאוריד ממחיר הסחורה המוצעת כ-20%-10% לאחר מיקוח.

מאתרי הדוכנים מצויות עשרות חנויות עמוסות סחורה לעיפה. פה ניתן למדוד את הבגדים ואף להחליף, אם יש צורך. המחיר גבוה במיקצת מאשר בדוכנים, אך הסחורה מצוייה בשפע רב ואינה מושלכת באי סדר. ויש גם זמן או זבנית המסייעים ללקוח למצוא את מבוקשו.

גם בחנויות, כמו בדוכנים, אין המחיר רים אחידים. בחנותם של האחים יעקובי, למשל, מוצע למכירה, מיקטורן אופנתי מ-פרוות-כבשים צבועה, במחיר של 200 ל"י. בחנות הסמוכה מוצע אותו מעיל בדיוק, במחיר של 150 ל"י. בדינגוף נמכר ה-מעילון ב-350 ל"י.

למרות המחירים הנמוכים-מאד של השוק חלה, בדברי בעלי הדוכנים והחנויות, ריח-דה תלולה של כ-40% בתנועת הלקוחות, גם אצלם.

ברחוב המלך ג'ורג', לא הרחק משוק הכרמל, מצוי שוק נוסף. זהו שוק-בצלאל. גם כאן, כמו בשכונ, תלוייה הסחורה על קולבים מחוץ לחנויות, או מושלכת בעיר-בוכייה על הדוכנים. פה ניתן למצוא תח-תוני סטרץ' במחיר המגוחך של 50 אגו-רות.

חלוקים של בתי-החרושת היוקרתי איילה, הנמכרים במקומות כמו כליבו שלום במחיר של 300 ל"י, ניתנים להשגה

שרה יהודיה חולקה גם

אך לא בישראל

בעוד שהסערה התחוללה סביב חייו הרי אינטימיים של נשיא צרפת (העולם הזה 1944), הוא עשה מעשה של אומץ-לב פרי ליטי שאין לו דוגמה בישראל: התרת הפלות המלאכותיות.

האסיפה הלאומית הצרפתית עשתה מה שלא עשתה הכנסת. ברוב של 284 נגד 189, היא ביטלה השבוע את החוק הפלילי האוסר הפלות, והירשה לכל אשה לבצע הפלה עד השבוע העשירי של הריונה.

אומץ-ליבו של ואלרי ז'יסקאר-ד'אסטין התבטא בכך שרוב חברי הקואליציה שלו הצביעו נגד החוק, בעוד שכל האופוזיציה השמאלית הצביעה בעדו. מבין 65 חברי מיפלגתו, הרפובליקאים הבלתי-תלויים, תמכו בו רק 17.

המנצחת על המלאכה היתה אשה יהודיה, סימון וייל, שאותה מינה ז'יסקאר לשרת-הבריאות. הנשיא תמך בה כל הדרך.

הפלה ככנסת. לעומת גיזחון זה, בו לט עוד יותר פיגורה של הכנסת. בכנסת הקודמת נכשלה רפורמה זו בהצבעה חופשית, מפני שחסרו לה שני קולות.

שרת-בריאות וייל מותר להפיל

היו אלה שני קולות של נשים ממיפלגת העבודה זינה הרמן ומטילדה גוז, שהצביעו נגדה.

בתום שנה לכהונת הכנסת הנוכחית, עדיין לא הגיעו הצעות-הרפורמה אף לקריאה טרומית. למרות ריבוי הנשים בבית, וביניהן שתי חברות-כנסת שנבחרו על סמך מצע של שיתור האשה, לא זו העניין. שרי-הבריאות המפ"מי לא גילה נכונות להילחם בנוש הדתי, וגם שולמית אלונז לא ניצלה את השתתפותה הממושכת בממד שלה כדי לדחות את הרפורמה קדימה.

בינתיים אין איש יודע כמה הפלות בלתי-חוקיות מבוצעות מדי שנה בישראל. יתכן שהמצב מתקרב לזה השורר בבריית-המעצ (שבה ניתן היתר חוקי להפלות ב-1955) — שתי הפלות על כל לידה חייה. למעשה אין בישראל אפילו ההגבלה ש'הוכנסה לחוק הצרפתי החדש: שאסור להפלות לעבור שיעור של 25% מכל הנתיחות המבוצעים בבריית-חולים מסויים. סעיף זה נועד למנוע את הקמתן של מירי פאות בילעדיות להפלות — מן הסוג הריקיים, למעשה בישראל.

המצב נערכה על הצעת-חוק פריט של אורי אבנרי. שרי-המישפטים הנרי כחי, חיים צדוק, הצביעו בעדה. גולדה מאיר וחייקה גרוסמן לא השתתפו בהצבעה. ** במוסקבה בילבד מבוצעות 200 אלף הפלות לשנה, בדומה לעיר ניו-יורק. בארץ צות-הבריית ביטל בית-המשפט העליון את כל החוקים האוסרים הפלות בחודשי-ההריון הראשונים.

9	8	7	6	5			4	3	2	1
			13		12	11				10
		16					15			14
	19						18			17
		24		23			22		21	20
			28	27				26	25	
			30							29
35				34			33		32	31
	42	41			40	39		38		37
		46		45			44			43
							48	47		
	54		53		52				50	49
			58			57		56		55
		62		61				60		59
			65		64				63	
				67						66
	72			71			70		69	68
		79	78			77	76	75		74
			82					81		80
				87		86		85		84
					91			90		89
						93				92

91. משלם כגמולו; 92. שלב בחיי אדם; 93. לשעבר שגריר ישראל בא"ם. **מאוזן:**

1. עיר באיטליה; 2. אוהל אינדיאני; 3. צאצאו; 4. מכינוי השכינה; 6. בוא מלמעלה למטה! 7. גשה הנה! 8. יציין בשימחה מאורע מיוחד; 9. מין ארג סיגר טטי; 11. פתיח; 12. בו כלואים בעל-חיים; 21. סליל; 22. מתוויה-נגינה; 23. בת-קול; 24. שק; 26. תנועת-נוער; 28. ספינת-המידבר; 31. גוף שני יחיד; 33. אביון; 34. מהפרשות הגוף; 35. כרי דשא; 37. חבל-ארץ בארץ; 39. תמים; 40. טריז; 42. ישוב בדרום הארץ; 45. כינויו של הרמטכ"ל לשעבר; 47. בה דורכים את הענבים; 48. שכונה ליד ירושלים; 49. משהו; 50. מטבע יפנית; 51. נתיב מותווה; 53. מילת-שלילה; 54. תבואת-קייץ; 57. אויב; 60. נטע רך; 61. חדרי האונייה; 63. כלי-קיבול לגוולים; 65. הרג בקצות המחנה; 68. זה נוגע לי; 70. חומת-מים; 71. במקום הוא; 72. בעל גוון אדמדם; 74. העתק; 76. סופר אמריקאי (ש"מ); 77. יקח משם לכאן; 79. סופר רוסי (ש"מ); 84. ללא חיספוס; 87. תבלין; 89. גוף; 91. מילת-זירור.

מאוזן:

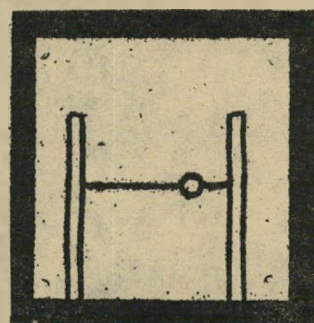
1. סחורות; 5. שם מיסתרי לפחמת-הסידן; 10. בירה אירופית; 11. דל; 13. לזן זה משתייכת הצפרדע; 14. נזיד בשר וירקות; 15. מניח כבלי-טלפון; 16. ... = חאן, מנהיג רוחני של אחת מכיתות ה-איסלם; 17. מחציתו של מישחק-ילדים פופולרי; 18. קרס; 19. כנ"ל; 20. גני גרנה; 22. יגון; 24. נטף; 25. מאבני-החושן; 27. מודל; 29. חן; 30. חיידק בצורת קו, גורם-מחלות; 32. הרשאה; 34. יריעת עור טרי; 36. אפס כוחו; 38. מחלקי העין; 41. לאלתר; 43. ממון רב; 44. ויברטור; 46. זכר בבקר; 47. בוא הלום! 49. גירושין; 52. בעל-חיים רבי תאי ירוד; 55. חברת-מרוקים ישראלית; 56. חוסן; 58. כיראז; 59. קידומת הולנדי; 60. חרקמים יפהפה; 62. גיבעה גיבשה; 63. שעורים מושרות המשמשות בתעשיית הבירה; 64. של הזמן ההוא; 66. די; 67. ישמח לבב אנוש; 69. שמה האמצעי של משוררת-ילדים ישראלית; 71. יצהר; 73. רעב כבד; 75. מן המדר לוח; 78. מלבוש; 80. לחם; 81. מספיק; 82. סופר של היום; 83. שנת הקמתה; 85. שנותיו של אדם; 87. נשאו קולם ברניה; 88. לעג; 90. מילת-בקשה;

קשקשת 1945

הפעל את דימויך ונסה למצוא לצורך שלמטה כותרת מתאימה, אשר תסביר מה אתה רואה בו. הצעות לכותרות יש לשלוח לפי הכתובת: „קשקשת“, ת.ד. 136, תל-אביב. ההגדרות הקולעות ביותר תפורסמה, ובעליהן יזכו בכרטיס כניסה זוגי לקולנוע דרייב-איין בתל-אביב, קולנוע-המכוניות היחיד בישראל.

קשקשת 1943

● הרטייה של משה דיין מתייבשת על חבל בשמש. **צפי רגן וזרמית גלעד,** קיבוץ מרחביה

● החשבונת של רבינוביץ' לאחר הפיחות.

דני גספר, רח' רישפון 240 א', נאות אפקה, תל-אביב

● איש קרח בעל מעמד מהלך על חבל דק.

צברי גברין מרעי, פרדיס, ד.נ. חוף הכרמל

● חשבונתה — תוך רגע תוכל ל-חשב בכמה התייקר כל מוצר. **אלה גוטמן,** רח' תחכמוני 43, ירושלים

השבוע ב„דרייב-איין“
 בשעה 5.00
 „הזוכים המאושרים“
 בשעה 7.15
 „אכו אל בנת“
 בשעה 9.45
 „הזוכים קורצים בריו“, ירושלים

היכן אתה עומד ערום בחורף?

בחדר אמבטיה כמובן. חדר אמבטיה שהוא קריר ולח עלול לגרום להצטננויות, מה עוד שבמקום זה נוהגים בני-המשפחה להתפשט. הפתרון: תנור תליה לחדרי אמבטיה מתוצרת זק"ש — SACHS. תוך שניות ספורות הוא מחמם את המקום ובחי"ר זק"ש מעניק 10 שנים אחריות לתנור כנגד חלודה. להשיג ב-3 זגמים עם אפשרות להרכבה עצמית.

מחנה סנש עד דיאנה ריג: סיפורו

חיי

ואהבותי

האיש ויצירתו
 כך ראה מנחם גפן את חברתו דליה לביא, אשר בביתה התגורר בלונדון. הוא טוען שהיא אחת הנשים היפות ביותר בעולם, ואומר: „אהבתי אותה מאז, והיחה לי המון סבלנות אליה.“

קצרים מדי. גם השפם, המעטר את שפתו העליונה, אינו יוצא־דופן. כי הוא נראה כאילו מאזומתמיד היה שם.

אל־גרקו —

וחנה סנש

ב גיל 44 — מנחם גפן הוא צייר שי מאחוריו 14 תערוכות־יחיד ותשע תערוכות קבוצתיות. מתוך כל השלל הרב הזה — 14 תערוכות שלו התקיימו בחו"ל. בגיל 44 — מנחם גפן הוא גבר שמא־חוריו שורה ארוכה של נשים. מתוכן ארבע נשים חוקיות, שלוש שאיתן חלק את חייו מחוץ למיסגרת הנישואין, ועוד שלוש שלדבריו, היחה להן השפעה מכרעת על חייו ועל הציור שלו.

כשהוא נולד, בשם מנחם ויינברג, על הכרמל שבחיפה, לא שיער איש כי הילד יפה־התלולים יהפוך פעם לצייר מי פורסם ושוב־רלבבות נודע. אביה־מישפחה, שעבד כמהנדס־כבלים בדואר והאם, ש־

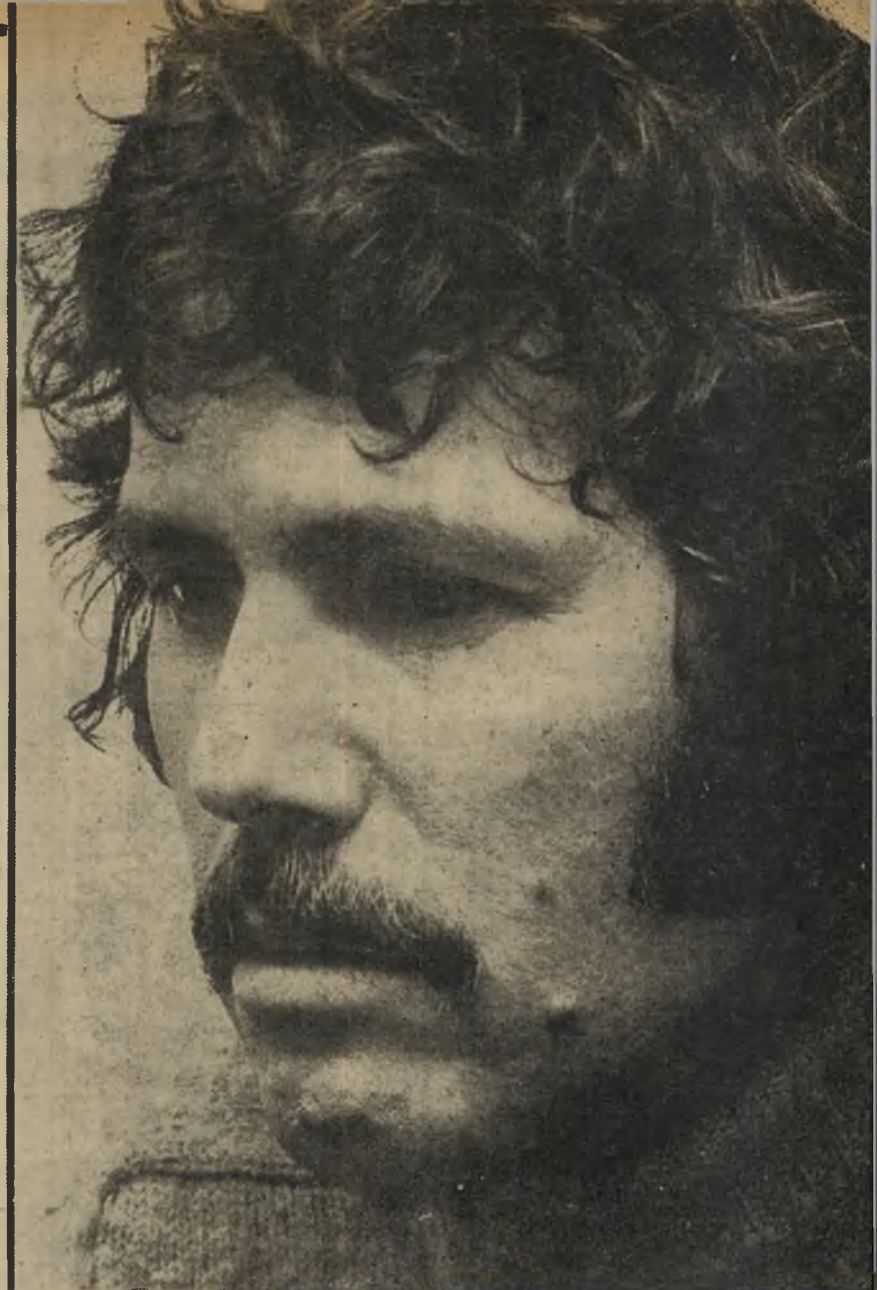

המקור

הדוגמנית חני פרי ש־ באה לבקר את גפן בביתו שבלונדון ליומיים, ונשארה איתו חודשיים. „זה לא היה רומן“, הוא אומר.

היחה שותפה במיסעדה קואופרטיבית, עברו להתגורר בקריית־חיים עם ילדיהם, מנחם הקטן ואחותו מרים הגדולה ממנו. האם היחה הראשונה מבין שלוש הנשים שהותירו הותמן על חייו. הוא מספר: „היא היחה אשה יפה בצורה בלתי־רגילה. היה לה שיער ארוך מאד, ואני זוכר שי־הגברים היו מסובבים את ראשיהם אחריה ברחוב עד שהייתי בן 16 בערך“. הוריו הכירו זה אז זו בהיותם בני 14 ולק מותו של האב, לפני כשנה, הפריד ביניהם.

בגיל 10 החליט מנחם כי השם ויינברג גלותי מדי. הוא שירטט את תרגום השם, הר־גפן, והשתעשע בו עד שמחק את הר־הר, ונותרה הגפן. מאז, זהו שמו. הי־מישפחה הלכה בעיקבותיו ושינתה את השם לגפני. אך מנחם, הילד, הצליח ל־שכנע את אביו כי השם גפן מצלצל יפה יותר.

החיים מתחילים

בגיל 44 בשביל הצייר מנחם גפן, הנראה כבן 25 לכל היותר. למרות הצלחתו הרבה אצל הנשים, טוען מנחם כי הוא בעצם ביישן, ואם זה לא ניכר הרי זה בגלל הסניקה והניסיון שרכש עם השנים. שמו נקשר כבר באלה של רבות מיפהפיות ישראל, ורבות מהן אף צייר.

וא אומר שהוא בן 28, אבל תעודת־הזהות שלו מעידה עליו שהוא נולד ב־1930. זה מביך במיקצת את רואיו, כיוון שהוא באמת נראה כמו 28. אויביו ומקנ־איו מנסים לגלות בו אותות של גיל מת־קדם, אבל משוט אין.

הוא תמיד אלגנטי, מצוחצח וממורק, כי אמא שלו אמרה לו תמיד שבחור צריך להיות נקי ולהתלבש יפה. התלתלים המפורסמים שלו, שבזכותם הוא היה פעם נערי־שער של השבועון בחחונה, הם בי־דיוק בסדר — לא ארוכים מדי וגם לא

ונשים ראשונות
 בחייו של גפן, אחותו הבוגרת ממנו מרים (איתו בתמונה), ואמו אסתר (משמאל). לה היחה השפעה על בנה. הנשים הן שסיצבו את חייו.

של מנחם גפן

בהיותו בן 11 פגש מנחם בשנייה מבין הנשים שזיכרון מלווה אותי כל ימיו. היתה זו הצנחנית חנה סנש, שהיתה מדריכתו בנועד העובד בקריית-חיים. "הזיכרון הראשון שיש לי מחנה סנש הוא זוג רגליים ארוכות ושופות", מספר מנחם. "כשאני שומע את שמה אני רואה מייד לנגד עיני את רגליה, במכנסים קצרים. היא היתה אשה יפה מאוד. היו לה עיניים חצי-כבויות, כמו עיניים של ססל יווני."

עם מדריכתו חלק מנחם גפן את אהבתו לצירוף. הוא היה מבקר באוהלה תכופות ושם, לאורה של עשית-הנפט, היה מראה

המקור

השחקנית-הזמרת דליה לביא היתה חברתו של מנחם גפן משך ארבע שנים בלונדון.

40 אלף לירות

הוא שווייה של תמונה זו. הקרוייה "הכלה היהודייה". תמונה יוספת של הכלה היהודייה מוצגת אף היא בתערוכה.

כוח שניסה לבלום את קאוקזי במלכייה. הוא שכב שמונה חודשים בבית-חולים ברי חיפה, ולאחר שהחלים קיבל זכות למנוחה, כנכה-צה"ל. אך למרות כל נסיונותיו נכשל במיכתה-נהיגה חמש פעמים, בזו אחר זו, ולבסוף החליט לעלות ירושלימה, ללי בוד בבצלאל.

בהגיעו שמה נרשם למחלקה למתכת, אך במהרה גילה כי הליכוד והחלוצי קים השחורים אינם בשבילו. הוא החליט לעבור למחלקת הגראפיקה. "אלה היו היו מים הטובים של ירושלים. בקפה ניצן, שהיה המרכז, ישבו אז אנשים כמו שלונסי

היתה הראשונה ששכבתי איתה. זה היה כשהייתי בן 20 בערך. הייתי ביישן נורא, וגם היום אני עדיין ביישן. אם לא רואים עלי את זה, הרי זה רק בגלל שכיום יש לי טכניקה וניקיון.

"שושנה עברה לגור אתי בבית, ובש" ביל אחד שבפעם הראשונה בחיינו שוכב עם אשה ונוסף לזה הוא גם ביישן, זה היה הישג עצום. בכלל, מכל דור הפלמ"ח — אני הייתי האחרון ששכב עם אשה והי ראשון שגם התחתן איתה."

מייד לאחר גירושו משושנה, שלה היה נשוי משך כשנה, הפך מנחם גרוש מבוקש, למרות שלא היה מודע לעובדה משמחת זו. נערות ירושלים היו הולכות אחריו ב" רחוב, פשוט מפני שתצלום שלו ניצב בחלון-ראווה של צלם ירושלמי.

אך למרות שהפך גראפיקאי מצליח ומי בוקש החליט, יום אחד בשלהי 1959, לנטוש הכל ולנסוע ללמוד בפריס. על פגיו שתו הראשונה עם עירי-אורות הוא מספר: "פגשתי את פריס כבר על האונייה, היא היתה זמרת צרפתיים. אני לא דיברתי צר- פתית והיא לא דיברה אנגלית, אבל אף פעם לא היו בינינו חילוקי-דיעות. זה היה רומן יפה, שהסתיים כשהגענו לתחנת הרכבת של פריס. משם הלכה הזמרת להי פגש עם בעלה, ואני הלכתי לחדר שלי במונטארטר."

בפריס למד מנחם גפן באקול דה בוזאר, וכאמנים צעירים רבים אחרים רעב אף (המשך בעמוד 35)

ההשראה
האשה השלישית שלה היתה השפעה בחייו של מנחם גפן, היתה חנה רובינא.

יפוח בתערוכה
של מנחם גפן הן זוכה אורני (משמאל) וחברתה, ליד ציור של אשה בעלת שבעה שדיים. מרבית התמונות בתערוכה הן תמונות של נשים, פרט לתמונה אחת שהיא ציור של גבר מזוקן.

אשת חלומות

כך רואה גפן את חני פרי, בציור המוצג בתערוכה בתל-אביב. זהו רק אחד מני רבים שצייר מן הדוגמ" ניות, שהיתה מודל אהוב עליו כמיוחד. חני פרי, לדברי גפן, היא מסוג הנשים הנעשות יפות יותר ויותר עם השנים, וגם היא, לדעתו, מן הנשים היפות ביותר בעולם.

לה את ציוריו, "היו לה שני ארגזים מאר רכים שתפשו את חלקי-הארי של האוהל," הוא נזכר, "ובארגזים היו המון רפרודוקציות של ציורים, היא לימדה אותי להכיר את כל ציירי הרנסאנס, היתה מראה ומס" בירה לי כל תמונה. לפני שעזבה, נתנה לי מתנה — גלויה של המונה-ליזה". וכך, תודות לחנה סנש, למד מנחם הקטן להעריך את אל-גרקו כבר בהיותו בן 12.

כשהיה בן 17, התגייס לפלמ"ח. בקיבוץ גבת, שם ישבה ההכשרה שלו, פגש באי הבתו הראשונה, היא היתה בת-משק בת 16 בשם יעל, והוא כתב לה מיכתב-אי אהבה לוחטים. יעל היתה בלונדית בעלת עיניים חומות, "ומאו", מתוודה גפן, "המ שיכה שלי לנשים נעה כמטוטלת מהבי לונדית לערמונית וחוזר חלילה". בפלמ"ח הוא גם נפצע, בדיוק ביום שבו הוכרז על הקמת המדינה, כאשר היה ב

שפה לומדים במיטה

מנחם למד גראפיקה והחל מצייר קריי קטורות, שאותן שלח לשבועונים שונים וכשפעם נכנס לכיתה אורי אבנרי, ו" אמר שהוא מתכוון להוציא עיתון חדש, אמר לו גפן שהוא מוכן לעבוד בשבילו. בירושלים התוודע מנחם גפן גם אל אשתו החוקית הראשונה, שושנה, שלמדה איתו בבצלאל. בהיזכרו בה, הוא עוצם את עיניו ואומר כחולם: "היא היתה יפה מאד. עיניים ירוקות, שיער בלונדי, מושבניקית מכפרי-חזקאל. התחתתי איתה כי היא

לישראלי הרגיל, נסיעה לחו"ל עולה הון תועפות. מוטל עליו מסי נסיעות מן הגבוהים בעולם. קוראים לו ללא-הרף להדק את החגורה ולימנע מביזבזו ראותני.
אך בעצם ימים אלה, כמאזימתמור, קיימת בארץ שיכבה רחבה של מפילים המתעופפים, לעיתים תכופות, לחו"ל, על חשבון הציבור. הפוכנות היהודית שימשה, עוד בימי המנדט, כפוכנות-נסיעות לעסקנים למיניהם. כבר אז נוצר מעמד של מקורבים-לצדחת מערי פפים שהסתובבו בעולם, התגוררו כמלונות-פאר וכל זאת תחת כיסוי של "נסיעה בשליחות התנועה".
לאחר קום המדינה הפכו אותם עסקנים שרי ממשלה, חברי-כנסת, ניבחרו רשויות מקומיות ופקידים ככורים.
כל אלה, ורבים אחרים שתפסו את מקומם, ביזבו ומכזבזבו את כספי משלם-המיסים כנסיעות-כילוי תכופות לחו"ל.
בסדרה זו חושף "העולם הזה" את שיטותיהם הברזקות השונות של עסקני-הציבור לכילוי בחו"ל על חשבון כספי הכלל.

במזל תאומים

מבקר **התעורפה** חוקר את השיטות השונות שבעזרתן

נוסעים עסקני-ציבור לחו"ל על חשבון משלם המיסים

במיקרה הראשון טענו נציגי עיריית עכו, כי שלושה חברי-מועצה כבר ביקרו בלה-רושל שבצרפת וחתמו, פורמאלית, על הברית. שבעות מעטים לאחר הקמת הי ועדה עתידיים היו נציגי לה-רושל לבקר בארץ כדי לחתום כאן על הברית. ביטול הטקס עלול היה לבזות את הצרפתים. הי ועדה אישרה את הבקשה.

מאז כריתת הברית כבר הספיקו נציגי העירייה לבקר בלה-רושל פעם נוספת. מטעמים דומים אושרה חתימת בריתה של רחובות עם רוצ'סטר שבארצות-הברית. השנה התכוונה רחובות לשגר מיסד פר נציגים ממועצת-העירייה לעיר התאור מה, אך לרגל המצב הכללי נדחתה הי נסיעה. נציגי הציבור התנחמו בעובדה שבחודש אוגוסט בשנה הבאה יתקיים בי רוצ'סטר קונגרס בינלאומי של עריס-תאור מות. הובטח לנציגים כי את הקונגרס הזה לא יחמיצו.

במיקרה השלישי אישרה הוועדה את בקשת עיריית פתח-תיקוה לכרות ברית עם אודנוה שבדנמרק. אומנם, פתח-תיקי ווה קשורה בכרית עריס-תאומות, עוד מי שנת 1962. עם העיר נורקיפינג שבשבדי דיה ונציגי העיר ביקרו שם מיספר פעי מים, אך המשא-והמתן עם עיריית אודנוה

קשיים כספיים כרוניים, לחתום על הברית, המאפשרת לנבחריה ל" התעורפה לחו"ל באין-מעצור.

לפני שנתיים הוחלט לשים סכר לתא- וותיה-המראות של נבחרו הציבור. הוקמה ועדה בין-מישרדית בראשות מנכ"ל מיסד רדיה-פנים, חיים קוברסקי. ועדה זו, המי שותפת לעיריות ולממשלה, הוסמכה לאי סור התקשרות של מועצה איזורית חלשה או עיר הנתונה בקשיים פיננסיים. עם עיר-תאומה בחו"ל. למעשה, הכוונה היתה לאסור כל התקשרויות נוספות, מאחר ש אין בארץ אף עירייה שאינה נתונה בי גירעונות כספיים כבדים.

אומר יצחק אגסי, דובר מיסרדיה-פנים: "חתימה על ברית עריס-תאומות מחייבת הודיות. אומנם האירוח בחו"ל הוא על חשבון העיר-התאומה, אבל הנסיעה אליה היא על חשבון העירייה וזה עולה כסף רב. גם אירוח המישלחות הבאות אלינו לביקורי-גומלין הוא על חשבון העיריות. לכן, אין אנו מעודדים עוד כריתת בריתות עריס-תאומות."

הוועדה דחתה בקשות רבות לכריתת בריתות. אך בשלושה מיקרים מיוחדים נאלצה לתת הסכמתה לכך.

בישראל עשרים ערים ומועצות אזוריות שחתמו, בטקסים חגיגיים, ברית עם עיר- תאומה בחו"ל. עקרונית מתחייבות הערים התאומות להחליף ביניהן מידע וסיפורות מיקצועית בנושאי השילטון המקומי. אך מעשית, לא ברור באיזה שטח יכולה עיריית אילת, למשל, לייעץ לתאומתה הי גדולה, לוס-אנג'לס שבארצות-הברית.

רעיון * האבסורד

בימים אלה שוחה בלוס-אנג'לס מוקי מלצר, חבר עיריית אילת, הי מרכז את נושא הערים התאומות מטעם הי עירייה. כשיחזור ממסעו, מעניין יהיה לי דעת מה למד ואילו חידושים הביא באמר תחתו בנושא השירותים העירוניים.

עד לפני שנתיים היה שרה העריס-התאומות פרוץ לכו רוח. במשך 15 שנים, מאז נכרתה ברית-הערים הראשונה, לא היה כנמצא כל גורם ממשלתי מוסמך שימנע ממועצות איזוריות קטנות, או מעיריות חלשות שנאבקו כי

עם, כאו היהודים ארצה על כני פי נשרים. היום, הם יוצאים לי- חו"ל על כספי ברית עריס-תאומות. מת- לוצאים פקידי מרכז השילטון המקומי.

פקידים אלה עוקבים בקינאה אחר טיור ליהם התכופים של ניבחרו הרשויות הי מקומיות המתעופפים, לרוב על חשבון משלם-המיסים, תושבי העיר. לעבר העיר שעמה כרתו ברית עריס-תאומות. שם, בעיר המארכת, הם זוכים לקבלות-פנים חגיגיות ולבילויים מענגים.

לאחרונה חזרו ארצה ישראל שמיד, ראש עיריית נס-ציונה, ושני סגניו. הם התארחו בעיר-התאומה של נס-ציונה, גראקווי שבצרפת.

לישראלי רגיל היה המיוזג לי גראקווי עולה אלפי לירות. ראש עיריית נס-ציונה ושני סגניו, לעיריית זאת, בילו כנעומים בחו"ל כלא שיבזבו מכספם הפרטי אפיי לו אגורה שחוקה אחת.

זוהי מכת הביקורים ההדדיים בין נציגי ערים מישראל ותאומותיהן ברחבי העולם

ברית המטיילים על חשבון הציבור

כרטיסי טיסה חיים לבנון, ראש עיריית ת"א לשעבר, החדיר לארץ בשנת 1956, את אופנת ברית הערים-התאומות, בכרתו ברית עם עיריית טולוז. מרדכי נמיר, יורשו, כרת ברית נוספת, עם עיריית פילדלפיה שבארצות-הברית. נציגי עיריית תל-אביב הירבו להתעופף לערים התאומות.

אירוח ראש המועצה המקומית קריית-אוננו, אביגדור ור"ש, מארח בתחום שיפוטו את ברוך קנר, לסדורק, ראש עיריית התאומה, דראכטן, לאחר כריתת הברית, מתחילת הטיסות.

שם חדש לכיכר זאב גלר, ראש עיריית כפר-סבא, בטכס קריאת כיכר בית יד-לכנים שבבעיר על-שם תאומתה, דלפט שבהולנד. לידו שגריר הולנד בישראל, יונג יאס. כפר-סבא משמשת דוגמה לפיתוח נכון של רעיון הברית, המתבטא בהיוק קישורי-הידודות בין תושבי הערים.

חשבון משלם-תמיסים העירוניים, הרי עדי מהרה הוא הוסף שבו ביד נבחר העיר האחרים.

„אם הוא נוסע על חשבון העירייה, גם לנו מותר לנסוע.“ הם טוענים, ומתחילים להפעיל אמצעי-לחץ כדי לזכות בכרטיס טיסה חינם. אך כאשר ראש-העיר אינו חושב על הברית במונחים של כרטיסי טיסה היא נושאת, לא פעם, אופי חיובי. זאב גלר, ראש עיריית כפר-סבא, וא-ביגדור ורשה, ראש המועצה המקומית קריית-אוננו הצליחו לפתח את רעיון הברית בצורה נכונה.

הם ידעו כי בעויתיהן המיוחדות של כפר-סבא וקריית-אוננו שונות בתכלית מאלו של דלפט ודראכטן. הערים-התאומות המקבילות בהולנד. הם ידעו כי אין טעם לזכות ברית רק כדי להחליף מידע מוגני ציפלי חסרת-ועלת. כיוון שהחליטו לא להשתמש בכספי הציבור לצורך מימון נסיעות לביקורים גרידא בערים-תאומות, עלו על הרעיון של פיתוח והיוק יחסי-הידודות בין תושבי הערים.

אחת לשנתיים מגיעות ארצה קבוצות מאורגנות מהערים-התאומות. האורחים משוכנים בבתי תושבים. בין המארחים לבין אורחיהם נוצרים קישורי-ידודות עמור-קים.

חברי המישלחות הישראליות העורכות ביקורי-גומלין בערים-התאומות ההולנדיות, מממנים את הטיסות מכיסם הפרטי. בהר-לנד מתארחים הישראלים בבתי התושבים, וזוכים לקבלת-פנים חמה.

מבקר המדינה, הממונים על המחוזות ואנשי משרד-האוצר לא בדקו מעולם בר-יטודיות את נושא ברית הערים-התאומות. הם פשוט נפלו בפח שטמנו להם תקציב-באי הרשויות המקומיות. מבחינה תקציבית, ברית הערים-התאומות מהווה נושא שולי. תקציביהן השנתיים בנושא זה של כל עשרים הערים והמועצות האזוריות שחתמו על ברית ערים-תאומות, אינו עור-לה על 250 אלף לירות.

הברית מתה -

התקציב חי

תקציבן השנתי של עיריות בסדר-גודל בינוני הוא 10 אלפים לירות. כזה הוא תקציבן של עיריות ערים כפתח-תיקווה, רחובות ונצרת-עילית. הגופים המפקחים על ההוצאות הכספיות של העיריות מקדישים מלוא מירצם ל-איתור חריגות כספיות בסדר-גודל של מאות-אלפי לירות. ממילא לא נותר בידם זמן לספל ולבדוק תקציבים זעירים בהם. **אולם, חקירה יסודית בנושא תקציבי בריתות ערים-תאומות מגלה עובדה מדהימה - המדוי-בר בבילובו כספי-ציבור כסגום המתקרב למידיון לירות.**

הטכניקה לביזבוז כספים כדי לממן טיור-לים של נציגי העיריות לערים-התאומות בחו"ל מתבצעת בדרך הבאה: התקציב השנתי של כל עירייה בסעיף ברית ערים-תאומות מוקדש, בחלקו הגדול, לאירוח של נציגי הערים מחו"ל. כ-20% מאותו תקציב מיועדים למימון נסיעות לחו"ל.

בפועל, משתמשות מרבית העיריות בכל התקציב למימון נסיעות לחו"ל. בכספי תקציבים אחרים הן משתמשות כדי לארח בארץ נציגי מישלחות של ערים תאומות. כך, למשל, כאשר מצטרפת למישלחת נציגי-העיר גם מישלחת-נוער, נעזרים הישרי-אלים בתקציבי תרבות, חינוך ונוער כדי לארחם. במיקרים אחרים מושכים את תק-ציב האירוח מתקציבים אחרים. מבליעים אותו בצורה שלא תעורר חשד.

אולם, תאוות הנסיעות של נציגי העיריות כה גדולה עד שגם התקציב כולו אינו מספיק למימון כל הנסיעות. כדי לפ-תור את הבעייה נוקטים שתי שיטות. ה-אחת: עוברים על התקציב. כיוון שה-עיריות נתונות בלחץ כספי קשה, הן עובר-רות על סעיפי-תקציב רבים. כל עוד שה-חריגה בסעיפי תקציב זה אינה מנקרת-עיניים, היא תעמוד בבדיקה השגרתית של הרשות המבקרת.

הדרך השנייה היא נסיעה על חשבון סעיפי-הוצאה אחרים. כאשר יוצאת מיש-לחת מנופתח בת חמישה נציגים לביקור בעיר-תאומה, ואילו התקציב השנתי מס-פיק כדי לממן נסיעת שני חברי-מועצה (המשך בעמוד 34)

היה כבר בשלבים מתקדמים ולא ניתן עוד לבטלו. למחרת לציין כי יקירי העיר לא החמיצו נסיעת-בילוי גם אל עיר זו.

לעיריית חיפה ברית ערים-תאומות עם שמונה עריי-נמל ברחבי העולם. בנוסף חת-מה חיפה ברית-ידודות עם ארבע ערים נר-ספות.

בישראל, שוכר השואה עדיין טרי בה, לא ייתכן לחתום ברית ערים-תאומות עם ערים גרמניות. לכן המציאו את רעיון הע-רים הידודותיות הזה, למעשה, לברית-התאומות. משתמשים במונח זה גם כאותם מיקרים שמדינות זרות אינן מעוניינות להפגין יחס-חוץ הדוקים מדי עם ישראל.

אבא חושי המנחה, ראש עיריית חיפה לשעבר, הביא את רעיון ברית הערים-התאומות עד לאכ-סודר.

עליסה בארץ

הפלאות

אבא חרשי שהט בחיפה ביד ברזל. הוא אהב טקסים מרשימים וקבלות-פנים המוניות. טקסי בריתות הערים-ה-תאומות סיפקו לו כר נרחב לפעילות ב-שטח זה.

ראשי ערים נידחות, שלא תמיד היו מוכרים אפילו לתושבי עירם, היו נידהר-מים ומתמוגגים מאושר כאשר מאות תל-

ערים תאומות *	
אילת :	לוס-אנג'לס (ארה"ב)
אשדוד :	קאמרון (ארה"ב)
דימונה :	ליוורנו (איטליה)
בתים :	סנט אמאן לה'יו (צרפת)
חולון :	סירן (צרפת)
חיפה :	מרסיי (צרפת)
	פורטסמות (אנגליה)
	הקניי (אנגליה)
	מאנצ'סטר (אנגליה)
	אנטוורפן (בלגיה)
	רוטרדם (הולנד)
	מנילה (פיליפינים)
	סן-פרנציסקו (ארה"ב)
	* דיסלדורף (גרמניה)
	* יוקוהמה (יפן)
	* קאולק (סנגל)
	— הקשר נותק
	* הרפק (דאר"פ)
	— החלטה עקרונית
כפר-סבא :	דלפט (הולנד)
מ"א עמק-חפר :	* זיגן (גרמניה)
מ"א מגידו :	* אוימה (יפן)
נחריה :	* טמפלהוף (מחוז ברלין)
נס-ציונה :	גראן-קווי (צרפת)
נצרת-עילית :	* סנט-אטיין (צרפת)
עכו :	לה-רושל (צרפת)
פתח-תיקווה :	נורקיפנו (שוודיה)
	אודונה (דנמרק)
קריית-אוננו :	דראכטן (הולנד)
קריית-אתא :	טידנבוס (יוון)
	* ריינקנדרוף (מחוז ברלין)
ראשון-לציון :	מינאפוליס (ארה"ב)
רחובות :	רוצ'סטר (ארה"ב)
רענה :	אופסטרלנד (הולנד)
תל-אביב :	טולוז (צרפת)
	פילדלפיה (ארה"ב)

* ערים ידודותיות.
* מ"א : מועצה איזורית.

מידי בתי-הספר החיפאיים היו מקדמים פניהם בניפונודיגלים. התיזמורת העיר-רונית היתה מנעימה מנגינות-לכת. וראש עיריית חיפה היה מקבל את פניהם בנאום נמלץ.

אבא חושי עצמו לא הירבה בנסיעות לחו"ל, אך נציגי העירייה האחרים היו זוכים, בסטוריהם בערים-התאומות, באירוח נילה, כאות-תודה על קבלות-הפנים הי-מלכותיות של אבא חושי. הם חשו עצמם כעליסה בארץ-הפלאות.

הצורה שבה מתממשת בפועל ברית הי-ערים-התאומות, תלויה עד מאוד בראש-העיר. כאשר תלה רואה בברית לא יותר מאשר אפשרות נוספת לטייל בחו"ל, על

(החשך נעמד 33)

בלבד, יוצאים הנציגים האחרים במסווה של השתלמויות מקצועיות, או סורייה-רשמות ולימוד בעיות ספציפיות.

נסיעות אזה יוצרות בהכרח מצב שבו אותם אנשי-מיקצוע שיהיה טעם לשגרם דחו"ל נשארים בארץ, וממילא נפגעת רמת השיירות שהעירייה חייבת לספק לאזרחיה.

עד כמה בדיקת תקציבי העירויות אינה רצינית, לפחות בנושא ברית ערים-תאורמות, תעדנה הדוגמת המובאות להלן.

בשנת 1961 חתמה עיריית בתיים ברית ערים-תאומות עם עיריית ליוורנו שבאיטליה. מזה שבע שנים נתונה אותה עירייה תחת השפעת הטיעה הקומוניסטית בעיר. כתוצאה מכך ביטלה עיריית ליוורנו, למעשה, כל קשר בינה לבין בתיים.

למרות עובדה זו מאושר לבתיים, מדי שנה, תקציב שנתי בסך 10 אלפים לירות, למימון צרכי הברית.

איש לא ריש מהעירייה לצמצם או לבטל תקציב זה. הכסף מועבר בפועל עדידי ראשי-העירייה או עדידי גזבריה העיר לסעיפי-תקציב אחרים, בדיוק כשם שראשי עיריית אחרים מעבירים גם הם סכומי-כסף גדולים מתקציבים אחרים לצורך מימון נסיעות דחו"ל.

מצב דומה קיים בקריית-אטא, הקשורה בקישורי ברית ערים-תאומות עם העיר טירנבוס שביוון. מאז נטלה לידיה כת הקולונלים את השילטון באי, הופסקו כל הקשרים בין שתי הערים. הם עדיין לא חודשו, למרות שהדמוקרטיה ביוון הוחזרה על כנה.

והנה, למרות הקפאת כל פעילות הדדית בין שתי הערים אושרו לקריית-אטא, מדי שנה, תקציבים במסגרת סעיף ברית ערים-תאומות.

אוימה היא עיירה ציורית נידחת ביפן. שיבעה חודשים בשנה היא מכוסה שלג. ספק אם נמצא ברחבי המועצה הי אזורית מגידו אף אדם אחד, להוציא אולי מורים לגיאוגרפיה, שידע על קיומה של עיירה זו. אנשי משרד-החוץ הישראלי גילו לפתע להיטות בלתי-שיגרתית, והמדיצו בפני המועצה האזורית מגידו לכרות עם אוימה ברית ערים-ידידותיות.

אנשי המועצה האזורית לא ראו כל סיבה לא לכרות ברית עם העיירה היפנית, ומייד שריינו בתקציבם סעיף-הוציא אות מתאים.

למרבה הצער, מזה ארבע שנים חל שיתוק מוחלט בקשרי אוימה-מועצת מגידו. מדי שנה מאושר למועצה, אוטומטית, תקציב-ידידותיות צאות במסגרת ברית ערים-ידידותיות.

לא היתה זו הפעם היחידה שבה תמך משרד-החוץ, או יום, התקשרויות במיסגרת ברית ערים תאומות או ידידותיות.

הפגנת נוכחות

ישראלית

כאשר נפעה מישלחת בת ארבעה חברי מועצת נצרת-עילית לעיר-התאורמה סטנטיאטין שבצרפת, מימן משרד-החוץ את המישלחת ב-10 אלפים לירות, נוסף לכסום זהה שהוצא על-ידי המועצה.

הנימוק הרישמי היה, כי חשוב שאנשי המישלחת יפגינו נוכחות ישראלית בארץ עיר. למעשה, אותו נימוק עצמו השיעו כל אותן עירויות שאיתרו את הרכבת ולא הספיקו לכרות ברית ערים-תאומות עוד קודם שהחלה לפעול הוועדה בראשות מנכ"ל משרד-הפנים. למרבה המזל, נידחו כל הבקשות. הוועדה החליטה, כי בזמנים אלה עדיפים קימוצים כספיים על נוכחות ערטילאית, שפירושה המעשי הוא נסיעות-עונג של נבחרים עירויות.

אולם, כל אותם ראשי ערים שנתמזל מזלם וכבר חתמו על בריתות עם ערים תאומות בחו"ל, אינם מסמקים כאשר לי אחר שובם ארצה מנסיעות בילוי, הם מציינים עצמם כקדושים מעונים שכל היסיעה היתה למורת רוחם. אומללים אלה, אולצו, להתעופף רק כדי להפגין נוכחות ישראלית בחו"ל.

תמונה: א. גולדברג

כלי אחד לנגונים רבים...

טופס לוטו רב שבועי אחד-לחמש הגרלות רצופות

זוטו

בוטיק מיניקור

מבצע חדש של חברת „רבלוו” הפתיע את נשות ישראל

תשומת-לב ועיון, ולכן חיוני לדאוג להשלמת המראה האלגנטי — על-ידי טיפוח וציפורניים נאות. עקב המצב הכלכלי והפיחות האחרון בלירה הישראלית, החליטה חברת „רבלוו” להעמיד את המניקוריסטיות שלה לרשות הישראליות. המניקוריסטיות תעבורנה במשך חודש בפרפורמיות, תלמדנה את הנשים כיצד לטפל בציפורניים בביתן. בנוסף, הוציאה החברה חוברת-הזרחה, מחלקת אותה חינם. אך כבר בתחילת המיבצע התברר כי טיפוח ציפורניים מעניין לא רק נשים. באחת מהנויות הכליבו, הצטרף לתור הארוך של הנשים הממתנינות, גבר כסוף שיער לבוש חליפה. כשהגיע תורו, התיישב, הורה למניקוריסטית: „יש לי מישחק ראמי הערב. תעשי עבודה יפה!” הבחורה לא התבלבלה, שאלה: „עם לאק או בלי?”

האשה שכנסה לחנות התמרקים הצפון-תל-אביבת, הופתעה. בעל החנות ביקש ממנה להתיישב. בחורה נאה בחלוק לבן, פקדה עליה: „את הידיים ו” המומה הושיטה האשה — כבת 50, מטופחת בשיער צבוע שחור — את ידה. הבחורה בחלוק פתחה קופסת תכשירים, החלה מטפלת בציפורניה כשהיא מסבירה כל פעולה ופעולה.

מצב זה חזר על עצמו השבוע במיספר חנויות תמרקים ובתי-כלבו. היה זה חלק ממיבצע שעורכת חברת הקוסמטיקה „רבלוו”, שהחליטה ללמד את נשות ישראל דרך חדשה לחיסכון.

הסביר אחד ממנהלי החברה: „הידיים והציפורניים מהוות חלק בלתי-נפרד מהופעתה המטופחת של כל אשה. בתנועה או בתנוחה — מושכות הידיים

המניקוריסטית של „רבלוו” מדריכה לקוחה בטיפוח בציפורניים

(המשך מעמוד 31)

הוא ללחם ועבד בכל מיני עבודות-דחק. ביתו היה עליית-רגל, שהיתה גדולה אך במעט ממיטתו. שם גם נפלה לידו הזכות להתוודע אל הפסל ז'אקומטי, שאמר לו: "בשביל צייר, אתה יותר מדי אלגנטי". הלימודים בבוואר ארכו ארבע שנים, וכל מה שיש לו לומר עליהם הוא: "בצלאל היה בית-ספר כל-יך טוב, שהבוואר היה ממש חיזור לעומתו".

צרפתית לא דיבר, אבל, כפי שר הוא מעיד במו"פיו: "הצרפתים אומרים שכדי ללמוד שפה, צריך לישון איתה. אז אני ישנתי עם השפה, והיא היתה יפה מאד, השפה הזו. היו לה עיניים שחורות ושיער שחור, פה מלא וחושני וחמור קיים מלאים בקווים עגלגלים. קראו לה אוולין דויד, והיא השפיעה על כל תקופת פריס שלי".

את אוולין הצרפתייה נשט מנחם גפן לטובת אשתו השלישית, כן, קודם שנשע לפריס הספיק להיות נשוי, בשנית, למורה ירושלמית בשם אביבה שאיתה, לדבריו, התחתן משום שהיתה ניגוד גמור לאשתו הראשונה.

הציור

מקור-כוח

השלישית עדה, היתה האשה היחידה שמנחם הציע לה נישואין באופן עצמאי. היא היתה, כנראה, גם האובה עליו במ-

בסך-הכל היינו יחד ארבע שנים. אהבתי אותה מאד, והיתה לי המון סבלנות אליה. את אשתו החוקית הרביעית, והרפורסמת ככולן, השחקנית השייקספירית המעולה דיאנה ריג, הכיר בארוחת-ערב. חמישה חודשים תמימים ניהלו רומן, שכסה בהרחבה עליידי כל אמצעי-התיקן שורת בעולם. אחר-כך ביקשה ממני דיאנה לקחתה איתו ארצה, כדי להכיר את הוריו. "אילו הייתי פיקח כמו שאני חושב שאני", הוא אומר היום, "הייתי מבין כבר אז שהיא באה להכיר את הוריי מפני שרצתה להתחתן איתי".

במטוס, בדרך חזרה מישראל ללונדון, ביקשה דיאנה את ידו. כששאל "מתי?" אמרה: "מחרתיים". אך למרות זאת עבר חודש תמים עד שנישאו, בעיירה נידחת, בטכס קצר וצנוע. הצניעות לא שינתה הרבה. הם הפכו זוג מדובר ביותר בעיר תונות האנגלית, ותערוכה נוספת שערך מנחם אז זכתה להדים הסריתקדים. גפן ואשתו הטרייה הופיעו בראיונות בטלוויזיה, צולמו במיסעדות ובדירתם. הירבו בהצהרות הדדיות על אהבתם.

אך מקץ שנה פג גם החלום הבריטי של מנחם גפן. הוא נפרד מדיאנה, שיצאה מייד במסע-השמצות נגדו באמצעות אותם עיתונים שהעלו אותם על נס זמן קצר קודם-לכן. מספר מנחם: "כל הבעיות שלי עם דיאנה נבעו מחוסר-הביטחון שלה. היא תמיד חשבה שאני עובד עליה. היא קינאה בציור שלי. כי ידעה עדיכמה הוא חשוב לי. את מסע-ההשמצות התחילה

דיאנה ריג, אשה מס' 4

אחרי שהתעקשתי להעביר את כל החפצים שלי מהבית שלה. אנחנו עדיין נשויים, איים, ומדי-פעם מדברים בטלפון".

אגדת

מלון האורחות

מייך לאחר הפירוד שם מנחם להיות מרוק מבוקש. אך למרות זאת הוא ארץ מר: "האגדה שכל חתיכה שמגיעה מהארץ ללונדון עוברת אצלי בדירה, היא בדיוק זה — אגדה. נכון שהדוגמנית חני פרי צילצלה אלי פעם ואמרה שהיא רוצה להתארך אצלי יום-יומיים, אבל זה היה שום דבר. אז מה אם היא נשארה חודשיים? "אני חושב שהיא אחת הנשים היפות בעולם, והיא שימשה מודל לציורים רבים שלי, אבל אף פעם לא הייתי מאוהב בה ולא הייתי קורא ליחסים בינינו רומן. גם פנינה רחובלום (גולן) טילפנה אלי, אמרה לי שאין לה איפה לגור וביקשה להתארך יומיים. כשהיא רצתה להישאר יותר, אמרתי לה שאני מצטער מאד. למרות החיים החברתיים הערים שהוא מנהל, ואשר הנשים חופסות בהם חלק ניכר, מנחם גפן הוא עדיין צייר פורה ומצליח. והוא שומר על דימויו זה בקנאות. "אני מצייר מה שנקרא ציור פיגוראטיבי, הוא אומר. "אינני שייך לשום אסכולה מסוימת. אני מנסה לגשר בין האמנות הקלאסית לבין האמנות המודרנית, וליצור מתוך זה סיגנון אישי. "אם אני מצייר נשים, זה פשוט משום שהן מהוות בשבילי תירוף ליצור תמונה. האשה לא מעניינת אותי בציור כאובייקט, פרט למיקרים המעטים שציירתי פורטרטים, ובסך-הכל, הציור הוא החישג הגדול והאמיתי שלי. הנה, כעת מתקיימת בתליאביב התערוכה ה-23 במספר שלי. פיחות או לא פיחות — כבר בערב הפי תיחה מכרתי ארבע תמונות".

יוחד, כי כשהוא מדבר עליה, נדלק בעיניו זיק של געגועים: "שבועיים אחרי שהכרתי אותה, נסעתי אחריה ללונדון ושם הצעתי לה נישואין. היא היתה רוזה במקומות הר נכונים, לא יפה אבל מאד אטראקטיבית ואינטליגנטית".

באותה נסיעה שלו, אחרי עדה ללונדון, יצר גם את קשריו הראשונים בבירה האנגלית, שהפכה לו לאחר שנים לבית שני. ארבע שנים היה נשוי לעדה, וב-1964 התגרש, ומייד אחר-כך חזר ארצה. באותה שנה גם נערכה תערוכת ציורים שלו ב"גלרייה תליאביבית, וזכתה להצלחה רבה. "נחשבתי אז כצייר צעיר ומבטיח", הוא מספר.

בביתו שבכפר-שמריהו עסק מנחם בציור, ואז גם הכיר את אילנה רובינא שאמה, תנה רובינא. היתה השלישית מבין הנשים שהשפיעו על חייו. "היא היתה בשבילי האנטי-דיליה, היא הראתה לי במה לחיזק גדול, וזה חיזק אותי. דרכה הי בנות עדיכמה חשובה לי, ושהציור שלי הוא הדבר החזק אצלי, לכן, ידעתי, אני צריך תמיד לחזור אליו כדי להתפתח ולשאוב ממנו כוח".

ב-1967 חש, כי הוא חייב לעבוד במר כזים אמנותיים, לשים את היד על הדופק, לעמוד בתחרות כדי להתפתח. לכן נסע ללונדון, במטרה להמשיך מאוחר יותר לניו-יורק. אספן מקומי השיג עבורו סטודיו בקיינגס-רווד, אשר ב-1967 היה מרכז העניינים של לונדון העליונה. הסטודיו של הצייר הישראלי הפך מייד מרכז חברתי סואן. מנחם גפן החל מתפרסם, ופתאום גילה כי שוב אינו עובד בחלל ריק.

בלונדון הכיר גם את השחקנית הישראלית דליה לביא, שהיתה אז עדיין נשואה. הם התאהבו, ומנחם עקר לדירתה של דליה שבריג'נט פארק. "דליה היתה בחורה יפה מאד, הוא אומר עליה, "ושימר שה מודל להרבה מאד ציורים שלי. נפי דתי ממנה פעמיים, וחזרתי אליה פעמיים,

שינוש נכון בתכשירינו הנועולים
נוביא ליופי וגם לחסכון.

הדרכה ויעוץ בטיפוח נכון של העור ובאיפור להדגשת יופיך האישי — ניתנים חינם.

כדי לאפשר ליותר נשים ליהנות משרות זה החליט מרכז ההדרכה של הלנה רובינשטיין להגדיל את שעות היעוץ.

מרכז ההדרכה עומד לשרותך חנם

בימים שני, שלישי ורביעי

משעה 3.00 עד 6.30 אחה"צ.

שדרות קק"ל 94, טלפון 240256 תל-אביב.

הלנה רובינשטיין/מדע היופי

מקבלים הזמנות

לארונות מיטבח — חדרי שינה — חדרי ילדים — ציפוי קירות ותיקרות ועבודות נגרות מיוחדות.

חב' לעבודות נגרות ושיפוצים בע"מ רחוב יצחק שדה 32, תל-אביב. טל. 39561

ביקור ויעוץ ללא התחייבות

ח'נים

ספר דניאל עם פירושים והסברים בשפות: ערבית, רוסית, אנגלית.

ספר התנ"ך בשפות רבות

לימוד תנ"ך בהתכתבות — 44 קורסים בשפות:

עברית, אנגלית, רוסית, ספרדית, יוונית.

צרפתית, רומנית וגרמנית.

כתוב מייד ל:

ת.ד. 568, ירושלים.

של הקונסול

ג'ורג'ינו דריפונט, למי שלא יודעת, הוא אחד הגרושים היותר מבוקשים בר...

בן 33, יפהתואר, משכיל, עם שן אחת שבורה ובראש-ובראשונה קונסול ישראל בארגנטינה...

או עם כל הנתונים האלו, בייחוד השן השבורה שהיא מה שעושה לו את השארם...

מסייה דריפונט היה נשוי, בעבר הלא-רחוק, לדוגמנית יפהפייה מדרום-אפריקה בשם ליוז' סטופברג...

אחרי גירושו ניהל הקונסול יחסי ידידות הדוקים עם הדוגמנית 'שלומית אמיר'...

שלומית אמיר

מנדי רייסדייוויס-שאווי

שלא יהיה מאוחר מדי

אחרי הכל, כמו שכבר אמרתי, אנחנו עדיין ידידים טובים.

עם שלומית יצאתי תקופה מסויימת לפני מנדי, אבל כשהיא נסעה לאנגליה פגשתי את מנדי, וכששלומית חזרה היה כבר מאוחר מדי בשבילה.

או אם משהי שמעוניינת, לפחות עד שמנדי-אייסדייוויס-שאווי תחזור מטהראן, מסתובב קונסולנו חופשי ומאושר ופתוח להצעות.

שרק לא יהיה לכן מאוחר מדי.

ערב, והיינו הולכים לאכול יחד ולבלות. "יום אחד נסעתי לאנגליה, וכשחזרתי ארצה מצאתי אותו בחברת מנדי רייסדייוויס. הוא בא פעם אלי הביתה עם חבר שלו ועם מנדי, ורצה שנצא לבלות יחד. זו היתה הפעם הראשונה שהוא גיי לה חוסר-טאקט. כעת הוא חי עם מנדי בבית שלו בהרצליה, והם אפילו עומדים להתחתן ברגע שמנדי תקבל גט מרפי שאורי."

הקונסול, לעומת זאת, לא נשמע כמו אחד שהולך להתחתן. קודם-כל הוא סיפר לי שמנדי נמצאת בטהראן, ובדקת הצעה שהוצעה לה לנהל במקום מועדון-לילה. "נכון שיצאתי איתה תקופה ארוכה מאוד", הוא מספר, "בערך מאז חודש יוני האחרון, ואנחנו עדיין ידידים טובים."

"אבל מפה עד חתונה, ארוכה הדרך. כשהיא תחזור, ודאי נמשיך להתראות."

כששואלים את שלומית על הקונסול, מייד נעצמות עיניה היפות והיא אומרת בקול רק וחולמני: "הוא כזה חתיך ויפהר תואר, וגורא אוהב לשחק כל שבת טניס בקיסריה. כזה ג'נטלמן, יודע להתנהג יפה עם בחורות. היה קורה לי, מון פטיט שור שו, יצאתי איתו קרוב לחצי שנה, והוא בא לקחת אותי פעמיים-שלוש בשבוע. בזמן שבוע האופנה הישראלי היה בא כל

מי מחכה לזמר הבלוז?

כשרואים אותו, קצת קשה להאמין שהשם הנוכחי שלו בא לו דווקא מזה שפעם הוא ניראה אחרת.

כי זמר ופסנתרן-הבלוז הנודע נולד, בעצם, בשם פיטר צ'סמן. אלא שמאו שנולד ועד עצם היום הזה זרמו מים רבים בכל מיני נהרות, והמון דברים השתנו.

גם שמו של הזמר-פסנתרן השתנה - או שונה - לממפיס סלים. ולמה ממפיס סלים? או.

ממפיס, על שם עיר-מולדתו ממפיס, שבמדינת טנסי, שהיא גם עיר מולדתו של

ממפיס סלים והרום שלא יהיה לבד

זמר ידוע אחר בשם אלביס פרסלי, וסלים, על שום שבהיותו צעיר היה הנ"ל לא רק גבוה, אלא גם רזה, מה שקשה להאמין היום.

או מה פתאום נזכרתי בממפיס סלים דווקא היום? מייד נגיע לעצם העניין. האיש פשוט בא להופיע בארצנו הקטנטונת! בפעם הרביעית, לא פחות, לא, הוא לא יופיע בהיכל התרבות, או בבנייני האומה, הידוע התגורה, אתם מבינים.

הוא דווקא יופיע באוניברסיטאות ובאולמות צנועים בערים הגדולות.

מה שמפתיע אותי הוא שהפעם, בניגוד לפעמים הקודמות, בא ממפיס סלים אלינו בגפו. ולמה זה מפתיע אותי? כי בפעם הראשונה שהיה בארץ בא עם אישתו החוקית, בפעם השנייה הביא איתו את המאהבת, ובפעם השלישית, לעומת זאת, הביא איתו מכונית רולס-רויס אמיתית, שכמותה עדיין לא נראתה בארץ מעולם.

ואילו הפעם הוא בא לגמרי לבדו וזה, אם תשאלו אותו, קצת מעורר חשד.

גם אתם חושבים שיש בקירבנו איזו גברת מסויימת שחיתכה כל העת לזמר ונגן הבלוז הנודע ולרוס-רויס שלו?

חתיך השבוע

התימני

המעופף

יש לו את התלתלים הכי יפים בארץ, זה על בטוח, כאלה ארוכים ומסתלסלים כמו בקבוקים. יש לו עיניים שחורות-שחור רות לזהטות והליכה של פנתר.

אני, באופן אישי, כמעט התאהבתי בו, כשראיתי אותו מהלך לו לתומו באחת מסימטאותיו הצרות של כרם התימנים.

בשום פנים ואופן לא יכולתי לתת לו לעבור כך סתם על פני, או עשיתי מעשה ועצרתי אותו. מה שהסתבר לי מזה ש-עצרתי אותו הוא, כי האיש שמו 'שלום לוי', והוא בן 21, וכולם מכירים אותו בשם שלום ההולנדי.

למה שלום ההולנדי? כי כשהיה בן 19 עזב את סימטאות הכרם ונסע לאמסטרדם דאם. שם הוא התאהב בדוגמנית הולנדית יפהפייה בשם 'אמה', ואפילו נולדה להם תינוקת משגעת בשם מירב, בת-תערובת של הולנדית בלוגדית צחה כשלג ותימני ישראלי גיזעי שחום-עור, תארו לכם איזה יופי.

מה שעוד הסתבר לי הוא, כי שלום הוא לא סתם הולך-בטל, אלא מתופף מיקר-צווי שמלווה את הזמרים 'זהר כהן' ו'בועז שרעבי' בהופעותיהם.

בהולנד הוא הופיע אפילו עם להקות קצב כמו הספינס, הסטרינג'ס, ולהי קוטימחורת אחרות שהיו נותנות קונצרטים בוונדל פארק המפורסם באמסטרדם, ובעוד פארקים אחרים.

שלום לוי

שלא יהיה עצוב

רחל מרחלת על כל העולם

ששי והמעריצות

ששי קשת והמעריצות
כמו באמריקה

זו היתה סצינה שנראתה כאילו נלקחה ישר מתוך סרט אמריקאי. הזמר החתיך ששי קשת עמד לו בשקט ובשלווה מאחורי חרי הקלעים של בניין האומה בירושלים בערב שבו נערך פסטיבל הזמר המזרחי ולפתע, ללא הודעה מוקדמת, נשמעו צריי חות מחרידות מכיוון השער.

עשרות ילדות בגילי העשרה החלו לקרוא לששי בשמו ולהתחנן בפניו שיגש אליהן. ששי לא התבלבל, התקרב אל הילדות בכוננה לחתום להן אוטוגרפים, אבל אלו לא הסתפקו בגיטטה של הזמר ומשיכו בחליפת-הקטיפה הסגולה והמהודרת שלו, כשהן צועקות: "ששי, אני אמות עליך!"

אתה אפילו הרהיבה עוז והדביקה נשיקה ארוכה ולוהטת על שפתיו של הזמר האהוב עליה.

כל העסק עלול היה להיגמר רע, אי לולא נקרא הזמר לעלות על הבמה. הוא, לעומת המעריצות, התייחס לתקרית בת שוויון-נפש של רגיל ובקי אבל הן, ותמימינו לי ראיית זאת במרעני, הוילו דמעות בטונות.

מה שהכי הרגיו אותן הוא ששי נשוי באושר ובעושר לילנה אליאן. נכון ש"היא יפה, הן אמרו, אבל מה פתאום הוא התחתן איתה? הוא לא יכול להכות קצת?"

ששי ויונה, לעומת זה, לא עוברים את הטראומה של המעריצות. נכון שהם סובי לים קצת מטלפונים בלתי-מוזמנים בשעות מזורות של הלילה, נכון גם שהם נאלצים לעבור דירה כל שני חמישי, כי השלד יודע איך, אבל המעריצות תמיד מצליחות לעלות על עיקבותיהם. חוץ מזה הכל בסדר אצלם. תודה.

ששי הוציא תקליט חדש, יונה משקת בסרט סלומוניקו, יש להם גם בוטיק, ומה שהכי חשוב — הם ממש מטורפים אחד על השנייה ואוהבים עוד יותר מתמיד. ואת זה הם אמרו לי ממש ביחד, כשישאלתי אותם מה חדש.

אהבה

או עסקים

זה שיש לו עסק משגשג, אשה ושלושה ילדים ושואל גם שחקן-כדורגל ידוע רק עוזר לו, לשחקנו, לשחק או תה אצל בנות המין היפה.

לא שהוא מנצל את זה מי יודע מה, הוא בעצם לא היה צריך אף פעם לעבוד קשה בשביל להשיג אותן. הן היו מגיעות אל העסק המשגשג שלו בתיאנה של עיסקות משותפות, ומעיסקות משותפות רבות בין בנות המין היפה לבין שחקנו, על השולחן, נוצרו עיסקות משותפות רבות גם מתחתיו.

אלא שהוא מעולם לא ייחס חשיבות לעניינים פעוטיו-ערך, הוא תמיד הלך על גדול. כל היפות שהסתובבו סביבו, הסייבובו רק יום או יומיים, פעם או פעמיים, ונעלמו מהשטח כאילו בלעה או תן האדמה.

חוץ מגברת אחת, שבניגוד לאחרות היתה בחורה רצינית, ולא היתה מוכנה להתעסק בקטנות. זו היתה תכונה שהתחבבה מייד על שחקנו, שגם הוא כאמור הולך רק על גדול. ומכיוון ש"השניים נפשו, כאמור, בענייני עסקים, הלכה הידידות ביניהם והתהדקה כשיעסיקיהם המשותפים, כביכול, משמשים ככיסוי מצויין למה שקורה שם באמת.

וכך יכלו היחסים בין השחקן לגברת להימשך עד עצם היום הזה, איל"מלא עני-הרע ששם מישהו ביחסים הללו, וטרח להביאם לידיעת האשה ה"חוקית.

האשה לא חשבה פעמיים, והגישה נגדו תביעת-גירושין. אלא שלידי ערכאות לא הגיעו השניים. האשה נמלכה לבסוף בדעתה, והחליטה שמוטב ציפור אחת במשך ששתי ציפורים על העץ וביחוד.

השחקן, מצידו, החליט גם הוא ללכת לקראת האשה וניתק את קשריו עם הגברת.

אבל בחיים, מסתבר, אין פשרות. עוב"דה. שחקנו מוסיף להיראות לעיתים בחברתה של אותה גברת ממש. אם כי ענייני אהבה או בענייני עסקים — רק להם פיתונים.

סווי מתחנת?

כמעט חצי שנה חלפה מאז נעלמה דוגי מנית-הצילום סווי לרמבר היפהפיה מה"נוף התל-אביבי, ומי שהשתעשע בתיקוה שהיא עוד עשויה לחזור ולהפריח את השממה, יכול להתחיל לשכוח מזה. על-פי כל הסימנים, אנהנו עומדים לאבד את סווי סופית לטובת איזה פירסומאי פולני המתגורר בשטוקהולם שבשוודיה, והעור נה לשם מארק מאייר. לא צריך לה"שוד בו לפי שמו שהוא במיקרה יהודי. אבל לסווי זה לא צריך להפריע. היא המשיכה תמיד לעבוד צלב זהב על חזה הנורגע ללב, מאז עלתה מגלות פולין. סווי, שהיתה אחד המאורות הבודדים של חיי הלילה של תל-אביב, נאלצה לעזוב את הארץ בחודש יולי האחרון, אחרי שהסתכנה בחובות וצ'קים ללא כיסוי. היה

סווי לרמבר ובח"ל
נישואים מועילים

זה בני-ליוותיה הקבוע איציק ריני, ש"ערך לה את מסיבת הפרידה מהארץ. הוא לקח אותה לטיול בצרפת ובספרד, ובנמל-התעופה באורלי, לפני שעמד לחזור לארץ, העניק לה מתנת-הפתעה: כרטיס-טיסה ל"שוודיה, אבל לכיוון אחד בלבד. סווי טענה שיש לה בני-מישפחה בשוודיה, ושהיא נוסעת בסד"הכל לבקר אותם ולנסות לערוך סיור גם בעיר מולדתה שבפולין. אבל כיוון שלא היה לה כרטיס לחזור, היא

לא חזרה. זה לא הפריע לה, כמובן, לקפוץ לסווי פיישבוט לבייליים בלונדון, בספרד או בשווייץ, שם נתקלו בה מדי-פעם תיירים ישראלים. אבל שטוקהולם נשארה בסיסי הקבע שלה. היא לא זכתה אומנם לאותו פירסום שבו זכתה מתחרתה במחוז חיי הלילה של תל-אביב, פנינה גרין (רוני-בלום), אבל זה ודאי רק מפני שלא שיר"תה בצה"ל.

לידידה ובני-מישפחה בארץ המשיכה סווי לשלוח מכתבים נרגשים, בעברית, בהם סיפרה להם כי איר-טו היא עומדת להתחתן בשוודיה. ממי שהסתובבה בארץ עם מיליונרים דוגמת פוקה הירש, אפי שר היה לצפות כי גם בשוודיה היא תצוד חתן בקליבר כזה או דומה. אבל מסתבר שבצפון הקר מוכנה סווי להסתפק בצעיר המספק חום מאשר במבוגר המספק כסף, והמועמד האחרון שלה לנישואין הוא איר פירסומאי פולני צעיר.

לאחרונה החלו גם ידידיה לפקפק אם החתונה אכן תצא לפועל. בכל מיכתב שלה היא טענה שהיא כבר-כבר בדרך לחופה. אבל השבוע נדלק סוף-סוף האור הירוק. סווי לא כתבה שתיא מתחתנת. היא רק כתבה שתוקף אשרת-השהייה שלה בי"שוודיה עומד לפוג. עכשיו ברור שאם היא רוצה להמשיך להישאר שם, היא תצטרך להינשא. האם יהיה זה הפולני, או שמא מישהו אחר?

מישפחה פורה

מישפחה אטינגר היא מישפחה פורה מאוד. לא לאודווקא בילדים, אלא בספרים. המישפחה הזאת הוציאה כבר, הכל ביחד, איזה שיבעה ספרים, ויש להם אפילו מסורת בעניין חגיגות הוצאת הספר. או עד היום הזה ערכה הגברת רמבר אבידריאטינגר, שהיא אם המישפחה, לאדון עמוס אטינגר, שהוא אבי-המישפחה. כבר איזה שלוש מסיבות, ואחת מהן בנוכחותו של ראש-משלה אמיתי בשר-ודם. ואילו האדון ערך לגברת ארבע מסיבות, כשהאחרונה באלו נערכה במוצאי שבת האחרונה בדירתם המרווחת של בני הזוג הפורה, לרגל הופעת ספרה החדש של חמר לא על המין לבדו, ובנוכחות כל המי-שהוא-מה בעיתונות הישראלית. המסיבה, שאמורה היתה להסתיים כ-10 ערב, כמצויין בהזמנות, הסתיימה לדאבונו של השכנים רק בשעות הבוקר המוקדמות.

מה שהוכיח שוב שהחברה הוותיקים יודעים טוב-טוב לשמור על הגחלת.

גילגולי הפנינה

אין בעולם הרבה בתי-מלון יוקרתיים יותר מאשר מלון "ריץ" בפאריס, השוכן בכיכר ואנדום היפהפה. ומי גר במלון הזה? גולדה מאיר? לא. פנינה רוזנבלום. סליחה, פנינה גולן.

כן כן, היא קפצה לביקור קטן בעיר-האורות. והמלווה שלה יכול להרשות לעצמו מלון יקר וטוב. כי זהו מיודענו הוותיק, צ'ארלס קלור, איל-ההון היהודי-הבריטי האוהב נורא ישראליות, בייחוד כשהן גבוהות, וכשהן בלונדיות. כי כלור הוא לא זה ולא זה.

בכלל, הולך לה, לפנינה הזאת. לפני כמה ימים היא היתה במלון "צ'רצ'יל" בלונדון, במסיבה עם גולדה. אבל מי הקשיב לגולדה? אף אחד לא. כי באולם פשטה מייד השמועה שאורחת-הכבוד של המסיבה היא מלכת-היופי הישראלית, ושווה פנינה. השגריר הישראלי, והרבה ישראלים חשובים אחרים, ממש נעלמו לידה. פנינה דיברה באנגלית על פוליטיקה עם חברי הפרלמנט, והוצגה בפני מפיס-טלוויזיה חשוב שקבע לה פגישה. אבל גם גולדה היתה בסדר. פנינה מאשרת שגולדה דיברה יפה מאוד.

גם בפריס הולך לה. היא הכירה את המפיק העובד עכשיו על הסרט "סיפורה של או", על פי הספר הפרונגרופי-אדיסטי-מאסוכיסטי, שקצר תהילה בצמרת התרבות הצרפתית.

המפיק לקח אותה למועדוני-הלילה הכי אכסקלוסיביים, וגילה אחר-כך לפנינה שכל האנשים הסתכלו רק עליה. והיא הכירה גם את החבר לשעבר של בריז'יט בארדו, ומוזה בהן צברי ש"הוא חתיך, אבל יש לו ידיים ארוכות". ככה זה בחיים. אף אחד אינו מושלם.

עכשיו היא תיסע, כנראה, לניו-יורק. היא חושבת שכדאי לה לראות הכל, כדי להחליט בסוף איפה להשתקע בחודשים הקרובים.

מכונה ההקלטה הפכה כותרת בוערת ביותר בחדשות. בתחילה, היה זה כאשר השרברים חיברו אותה למישרדי המפלגה הדמוקרטית בנואטרגיט. אחר כך שיחקה תפקיד ראשי כאשר נכסון ושות' בעירבון מוגבל (מאד) מחקו בעזרתה כל מיני קטעים רגישים מסרטי ההקלטה שהנציחו את שיחותיו האיטיות של הנשיא לשעבר. מאחר שישראל מסרבת לפגור בשערוריות אחר שאר העולם הנאור, הרי מכונת הקלטה ניצבת במרכז העניינים במדינה, לראשונה, מאז ימי השופט מלחי, אלא שהפעם בעניין רציני הרבה יותר — הן מחיקות שניתגלו בהקלטות רשת הקשר של האלוף אברהם אדן (ברן) במילחמת יום הכיפורים.

אמנות ההאזנה. סרט חדש ושמו השיחה מוכיח, כיצד אפשר לטפל ולשכלל הקלטות מעין אלה, עד שהמלאכה הופכת להיות אמנות בפני עצמה. הסרט, שקיבל פרס ראשון בפסטיבל האחרון בקאן, מתאר

גין הקמן ב"שיחה" עבודה בנוחות

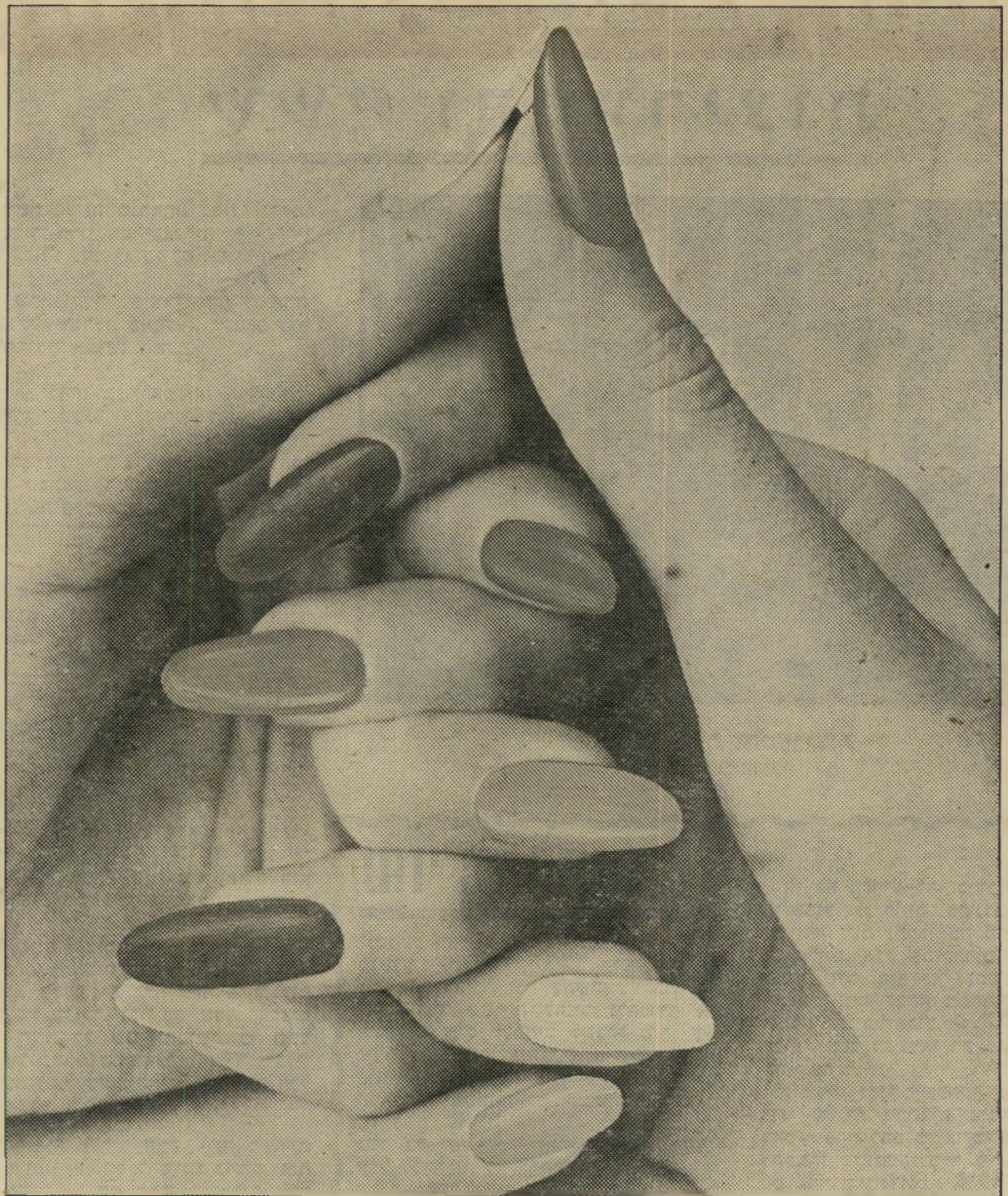
בפרוטרוט את עבודתו של שרברב מומחה, כלומר בלש פרטי המתמחה בהקלטות שיחות לאלו, מלאכה שהוא עושה בשקי דנות, בשכר עבדו כל המרבה במחיר. אולם, לזכות הסרט ייאמר שעיברו אינו בתיאור התיעודי-הטכני של עבודת הבלש, אלא בסבך הבעיות המצפוניות, החוקיות והאתיות הנובעות מעצם התעסקותו, ור בעיות אלה עולות היום על הפרק בכל העולם, בארצות-הברית כמו בצרפת וכמו, לאחרונה, בישראל.

גם אלישבע הקליטה. חובה להדגיש שאם בארצות האחרות יש חוק המטפל בנושא (חוק שהרשויות באמריקה, אמנם, עוקפות אותו בקלות, אבל בכל זאת צריכות, בשעת דחק, להסביר את סיבת הרי עקיפה), הרי בישראל — השטח פרוץ לגמרי, אי-אז, בעבר, הציע אומגס השר דאז דב יוסף לקבוע חוק שיאסור ציחות לשיחות פרטיות, ויגביל רשות להאזין לשיחות, לביטחון הציבור, אלא שהדבר לא מצא חן רב ביותר בעיני שירותי ביטחון ומודיעין למיניהם והעניין נסחב, מתוך תקווה שפשוט יישכח וישקע.

אבל זוהי חרב פיפיות — כי בדיוק כפי שאותם שירותים הקליטו את כל מי ש' התחשק להם להקליט, כך גם הקליטה אלישבע את דיין, ואי-אפשר היה לעשות לה דבר, לפי החוק. לאחרונה התעורר שר-המישפטים החדש, חיים צדוק, והעלה מחדש את הרעיון של חוק צינעה הפרט, הקים וועדה ציבורית רחבה, שצריכה לחוות דעה ולהביא הצעות בנדון. הוועדה התכנסה פעם אחת לשיבה יחידה, ומאז — שום דבר, החברים היושבים בה החליטו לפנות אל הציבור ולד-רוש ממנו שיוכיר לשר כי יש ועדה כזאת ושהיא, מצידה, מוכנה בהחלט לפעול.

השיחה תזכיר לציבור הישראלי במה מדובר, ואולי אז, בדרג-נט, תוציא אותו קצת מן האדישות המפורסמת שלו. כי גיבורו של סרט זה, הבלש הפרטי האי קאלו, הוא דוגמא מוספת למה שניכסון

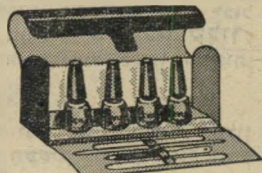
בוטיק מניקור בביתך

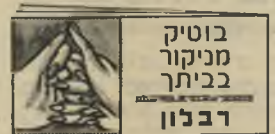
ליופי... לחוזק... לחסכון...

NON-SMUDGE REMOVER	—	להסרה מהירה ונקייה של הלאקה
CUTICLE MASSAGE CREAM	—	להבראת ציפורניים פגומות ושבירות
CUTICLE GELEE	—	להסרה קלה והגיינית של העור סביב הציפורניים
RE-TEXTURING HAND CREAM	—	לעידון עור הידיים ולהגנתן
WONDER NAIL	—	לחיזוק הציפורניים
WONDER WEAR	—	ליצירת בסיס ללאקה
MEND-A-NAIL	—	לאיחוי ציפורניים שנשדקו או נשברו
EXTRA LIFE TOP COAT	—	להארכת חיי הלאקה והוספת זוהר
SOLVENT	—	לדילול הלאקה
REVLON NAIL ENAMEL	—	ליופי זוהר, 53 לאקות — קרמיות, כסופות ובלתי כסופות

שך בחצי המחיר!

קני מתכשירי „רבולון“ בסך 120 ל"י, באחת הפרופורמיות הנבחרות — ותזכי במערכת מניקור רב-שימושית במחיר של 43 ל"י במקום 75 ל"י.

כתבי ל, בית-רבולון, תל-אביב, רח' חובבי-ציון 65, ונשלח לך חינם — חוברת הדרכה שימושית לטיפול וטיפוח ידייך וציפורנייך.

רבולון REVLON

מעבדת המניקור הניידת של „רבולון“ תבקר החודש בפרופורמיות ובבתי-הכלבו ותעניק ייעוץ והדרכה חינם. אנו מזמינים אותך — ללא תשלום — לצוות-לימוד אשר בו תינתן הדרכה אישית כיצד לטפל ולטפח את יופייך — בביתך. ההרצאות תימשכנה 3 שעות ותקיימנה ב,בית רבולון בתל אביב, רח' חובבי ציון 65, בימים ראשון ושלישי משעה 3.00 עד 6.00 אחה"צ; בימי שני משעה 9.00 עד 12.00 בצהריים.

מוריאז קטזה ב"פסקדין"
העירום הכישרוני

את הסרט הזה שנים רבות לפני שפרצה שערוריית וואטרגייט, ואם כי הסרט הופק לאחר-מכן, לא התפתח לנצל דווקא את המומנט האקטואלי, אלא טיפל בבעייה היסודית: עד מתי יאמין האזרח הפשוט כי הוא יכול להיות רק אורח פשוט, מש-קיף בלבד, מפעיל ואינו מופעל, מאוין ואינו מאוין?

ועוד לזכות קופולה: בחירתו של ג'ון הקמן לתפקיד הראשי, בחירה כל-כך מוצלחת שאילולא זכה בפרס האוסקר שנה לפני-כן, ודאי היה זוכה בו עבור הופעתו בסרט זה (אלא שהאוסקר בדרך-כלל מפסיד פס בשנה אחת את מתן הפרסים). ואילולא זכה הסרט בפרס הגדול בקאן, וודאי היה זוכה הוא בפרס המישחק (באותו פסטיבל אין נותנים לסרט אחד יותר מפרס אחד). או, אולי, יעשה גם השר צדוק מעשה שאינו כלול בלוח שעות-העבודה ויילך בעצמו לראות את הסרט, ואז ייטיב להדריך את הוועדה הציבורית לסיים את העבודה היעודה לה, ואם ימצאו גם די אנשים מן הרוב הדומם שילכו לראות את הסרט ויבינו במה מדובר, יידעו הם מה לדרוש מן הוועדה הזו.

תדרוך

תל-אביב

* פסקדין (פאר, צרפת) — במאי בתיהמשפט, אנדרי קאייט, מותח פרשת רצח, שבמרכזה ז'אן גאבין כשופט וסופיה לורן כאשת-מאפייה המעמידה את עצביו, את אשתו ואת תאוות הצדק שלו במבחן. תגלית צעירה ומבטיחה: מיוריאז קטלה.

ירושלים

*** קיד וקאפדי (אוריון, ארצות הברית) — מערבון שהנוסטאלגיה וההומור תופסים בו חלקים שווים, על גיבורי מערב אחרונים לפני פלישת המודרניזציה. רדי פורד וניומן, בעזרת קאתרין רוס, משרים זוהר והום על הסיפור כולו.

חיפה

*** אמריקן גראפיטי (פאר, ארצות-הברית) — דיוקן הנוער האמריקני קאי בעירת-שדה, כפי שהוא נראה לפני תריסר שנים, במשך מוצאי-שבת אחת. נוסטאלגיה בנוייה היטב, אבל מדי-ברת בעיקר למי שקרוב לאווירתה של אמריקה.

ובלשים המסתובבים עם מכשירי-הקלטה בתוך סליקניות ועוקבים אחר הזוג, וניידת של מכוונת-הקלטה המנציחת את כל הרעשים שמסביבו. אחר-כך, זה גם דורש מעבדת-קול משוכללת, שבה ניתן לבחור מכל הקלטה דווקא את החלק היותר ברור שבה ולהרכיב מכל ההקלטות יחד את השיחה השלימה. זה אפילו מזכיר את יצרים של אנטוניוני, אלא ששם פיענחו אמת מתוך סידרה של תמונות דוממות, ואילו כאן מתגלה אמת כלשהי, מתוך סידרה של הקלטות.

אבל יש כאן, מעל ומעבר לבעיה הטכנית, שני היבטים נוספים. איך יכול הארי קאול, הטכנאי הפולש לפרטיותם של אחרים, לדרוש אחר-כך בתוקף פרטיות מושלמת עבור עצמו, עד כדי כך שאינו מגלה לאיש את כתובתו הפרטית או את מספר הטלפון שלו (הוא אפילו מספר שאין לו טלפון). והוא אפילו דורש מסוכנת-הבית להחזיר לו את מפתחותיה לדירתו, אחרי שהשאירה לו בקבוק יין במתנה ביום-הולדתו (בכלל, איך היא מעזת לדעת שיש לו יום-הולדת?)

התבקשות קמלנית, היבט שני: קאול, כמו פרנסיס פורד (הסנדק) קופולה, במאי הסרט, הוא קאתולי. הוא יודע שה-

כינה בזמנו בהנאה רבה בשם "הרוב הדי-דומם", אורח מן השורה, העושה את מלאכתו בנאמנות ומסרב להיות מעורב בכל נושא שאינו נוגע לו ישירות. הוא הגיע למידת תיחכום גבוהה ביותר, כישוריו הטכניים מעניקים לו עמדה מכריזת בתוך חוגי המיקצוץ שלו, ובהתאם לכך הוא גם משתכר. בקיצור, אורח מסור, דר, מאורגן כזה התוחב אפו אך ורק בענייני-רשלו, אינו רוצה לדעת מה קורה מחוץ לד' אמות שלו, ומאידך אינו רוצה שאיש יתערב בחייו הפרטיים-שלו.

מיקרופונים בסליקניות. אלא שזה לא-כך-כך פשוט. אף אדם אינו חי בחלל, וכל אחד בא במגע, תוך כדי עבודתו, גם עם אחרים. במיוחד נכון הדבר לגבי הארי קאול, הבלש, שעצם עבודתו הוא לדחוף את האף, או ליתר דיוק את האזון, בסודות של אנשים שאינו מכיר כלל ולגלות אותם לאנשים אחרים, שגם אותם אינו מכיר. אומנם, הוא היה רוצה לראות בכך אתם עבודה: זוג מהלך בתוך כיכר הומייה במרכז סן-פרנציסקו, והוא צריך להקליט את שיחתם האינטימית על אף הרעשים וההמולה מסביב. לכאורה, בעיה טכנית מורכבת למדי, הדורשת שימוש במיקרו-פונים שאותם מכוונים כמו רובי צלפים,

זוון וברנרד וובלי — בפראות וברוך

אולם מבטה החד של המצלמה, והדרך הקפדנית שבה היא מנוחית, חושפים בפני צופה המוכן לשים לב למתרחש בפניו, עושר עצום של פרטים וחוויות. היחסים בין מעבדי למזכירותיו, בין בעל לאשה, הירחורים פנימיים, ספיקות קטנים של יוסיים המשקפים ספיקות גדולים יותר, יד מתנועעת בחטף על מישענת כיסא, כל אלה הם מרכיבים בתוך התמונה הכללית. המישחק העצור והמופנם, גם הוא מהווה חלק בלתי-ניפרד מן העולם שמציג רומר ואין ספק, ראוי הסרט להמצלה חמה בפני האדם החושב.

בנוח הטבעת

אהבה אחרי הצהריים (פריס, תל-אביב, צרפת) — זהו הסרט הטוב ביותר שהוצג השנה בארץ ולמרות, ואולי דווקא בשל המראה הצנוע, היעדר הכובים הגדולים והשימוש המינימלי באמצעי-ראווה חי-צוניים, זהו סרט-חובה לכל מי שאוהב קולנוע.

אריק רומר, במאי הסרט, דמות ידועה עטורת פרסים וכבוד באירופה, אבל אלמונית לגמרי אצלנו, עוסק מזה מספר שנים בניתוח מעמיק ומדוקדק של המעמד הבינוני הצרפתי. סרט זה, הוא השישי והאחרון בסידרת "סיפורי המוסר" שהקדיש למעמד חברתי זה.

מדובר כאן באדם צעיר, נשוי זה כמה שנים. הוא מסודר מבחינה כלכלית, עצמאי, בעל משרד משלו, אוהב את אשתו, אב לילדה אחת, ובקרוב לבן נוסף. לתוך חייו פולשת נערה שהכיר פעם, ובין השניים מתפתחים כמבלי-משים, יחסים היכולים להוביל לקראת הרפתקה שאינה צריכה בעצם להעבי על נישואיו, מה עוד שלנערה אין כל דרישות חומריות ממנו. בעייתו האישית היא, האם הוא יכול להיכנס להרפתקה מעין זו או לאו?

כאן בא ניתוח מפורט ומרתק של רומר, החודר לתוך תת-ההכרה של הבורגני הצרפתי המצוי, נכנס לתוך רקע החינוך הקאתולי שלו ולעומקם של שיקולים של רווח והפסד רגשיים, ולא רק חומריים, המנחים את התנהגותו. מסקנת הסרט היא, ללא-ספק, רמו למה שרומר חושב על בורגנות זו.

מעל ומעבר לזה, גדולתו של רומר היא בכך שהוא מראה את החיים המתנהלים באורח השיגרתית והרגיל ביותר.

אבות אכלו בוסר

חזיו ורעם (סינרמה, תל-אביב, ארצות-הברית): דיאלוגים מפול-פלים בשפע, ברנשים קשוחים כמו קלינט איסטווד (שחברתו הפיקה את הסרט), ג'ורג' קנדי וג'ף ברידג'ס הצעיר, דהירות מטורפות במכוניות, שוד-בנק. האם זהו עוד פישעון אופנתי עם סוף מוסרי?

למרבית ההפתעה, אף שזהו סירטו הראשון של מייקל צ'ימינו (שותף לתסריט של דילינג'ר, שהוצג בישראל לא מזמן), ולמרות שהוא נושא סמנטי-בוסר מובהקים, הרי זהו אחד המוצרים היותר-מעניינים שהפיקה הוליווד ב-תקופה האחרונה. נכון שהתסריט פונה לכאן או לכאן יותר מכוון עליון מאשר מכוון ההיגיון, ונכון גם שזיכרונות הדחליל ובנוי וקלידי חולפים לא-פעם בתודעה בתוך הצפייה בסרט, אך יש בו גם מעלות שכדאי להבחין בהן.

צ'ימינו והצלם שלו, פרינק סטאנלי, מגלים רגישות ותחושה ערה לשימוש בצבעים ובמשך רחב. הם מיטיבים להפתיע בשימוש בדימוייהם של כוכביהם. למשל: הם מלבישים את קלינט איסטווד בגלימה של כומר או, במעמד אחר, לאחר שהפגין בקרונות אלימה וגסה, נתקף ג'ורג' קנדי אדיר-המידות בקצרת דווקא.

צ'ימינו נוטל את אגדת הידידות בין הגברים, שהיתה אחד מנושאי-ההצנח של הקולנוע האמריקאי, ומעמיד אותה על ראשה. חוקרים רבים הבחינו בממנים הומוסקסואליים באגדה זו, ואילו צ'ימינו מביע את דעתו על העניין כשהוא מלביש את ג'ף ברידג'ס בתחפושת נשית, הלכה-למעשה.

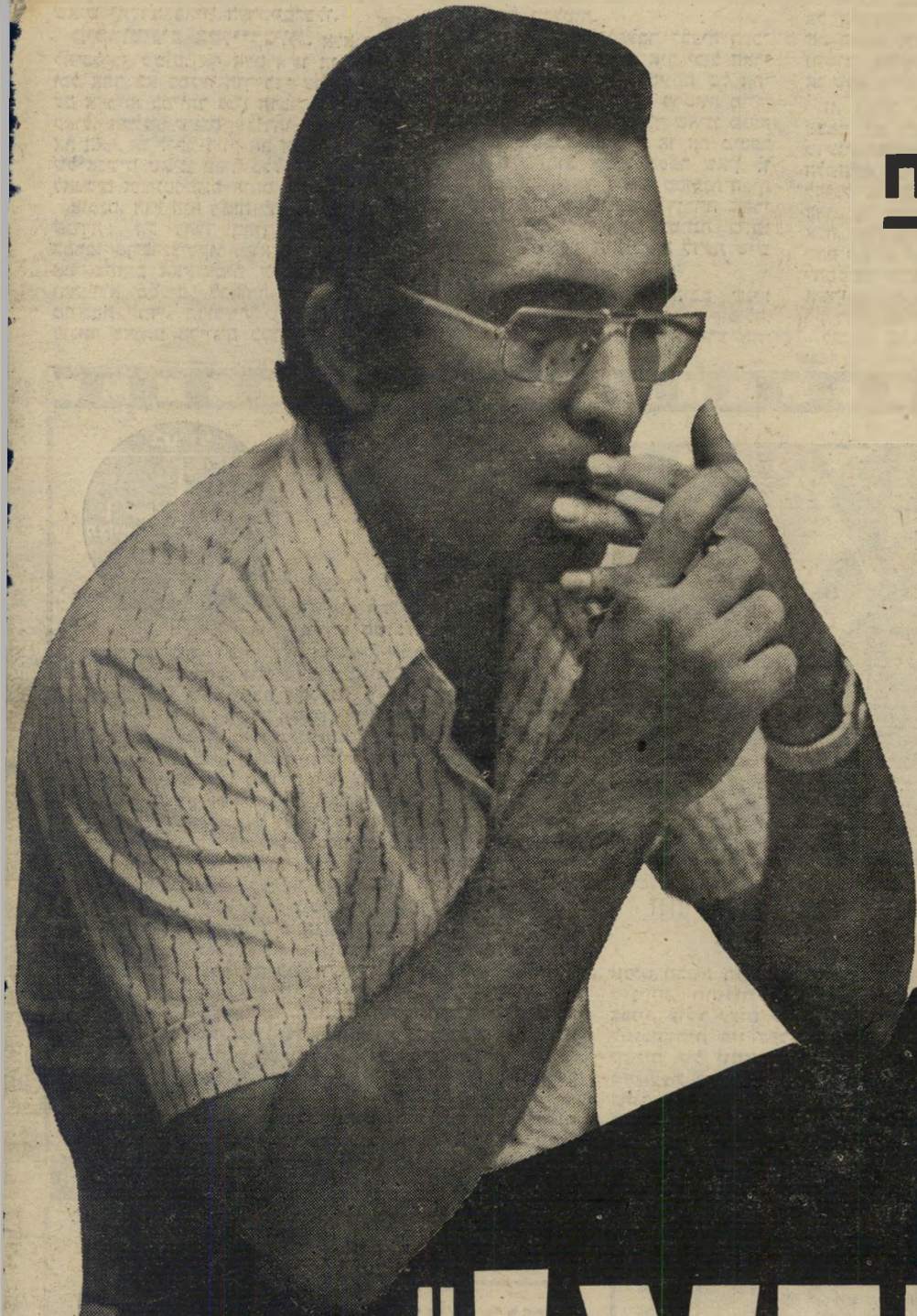

ברידג'ס ואיסטווד — גברים בתחפושת

ועוד: שעה שידידות זו הפכה להיות אידיאל של סרטים רבים, הרי הקשר הנוצר כאן בין בוגר מילחמת קוריאה (איסטווד) לבן הדור הצעיר (ברידג'ס), מסתיים בהשחתת הנוער.

תמימות, חדות החיים שלו וכמיהתו לכסף כאמצעי ליהנות מן החיים, מתמוטטות מול הקשיחות ורדיפת ה-בצע, שהן מטרות לעצמן בעיני המבוגרים יותר.

העולם הזה

במיכתב שהוברה

מבית המעצר

באבו־כביר

טוען

אבנר חומר:

שונשים
לי ליניא!"

האיש שזכה
במיליון בטונו
בלעד